

Це число має 32 сторінки.

№ 81 (15.171).
Ч. 81 (15.171).

Lwów, niedziela 9. kwietnia 1939.
Львів, неділя 9. квітня 1939.

Opłata pocztowa
ulasczona gódkwa.

Rok LX
Рік LX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ВИДАННЯ: А. В.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Реданція й Адміністрація:
Львів, РИНОК Ч. 18. II. ПОВ.
Телефон Реданції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26

Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеських Легов.
Прага „Діло“.

Рукописи не вертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

місячно (з книжкою) . . . 5.00 зол
чвертьрічно 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „

В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у ЧЕ.

ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.

У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.

ОДИН ПРИМІРНИК 30 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛА“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

ЗМІСТ.

О. ЮЛІАН ДЗЕРОВИЧ,
голова Т-ва св. Андрея.

Через Голгофту до Воскресення.

Юліан Дзерович: ЧЕРЕЗ ГОЛГОФТУ ДО ВОСКРЕСЕННЯ.

Наст. Левинський: СИЛОЮ ЖИВОГО ДУХА І НАЦІОНАЛЬНОЇ МОРАЛІ.

Мухомов: ВЛАСНІ СИЛИ НАЦІІ.

Надрин: АКТУАЛЬНІ ДУМИ І ДУМКИ.

Олександр Надрин: ПІД ВЕЛИКДЕНЬ 1939 Р. (фейлстон).

Богдан Баранський: НАЗВА „УКРАЇНА“ ТА ЇЇ ПОЯВА НА ЗАКАРПАТТІ В ХУІІ СТ.

Габріел Ойленберг: НА ВЕЛИКДЕНЬ У ЄРУСАЛИМІ. (фейлстон).

Гаррико: ПОЛІТИЧНІ КАНОНИ ТВОРУ „МАЙН КАМПО“.

Волод. Пачоський: ПИСАНКОВЕ МИСТЕЦТВО (фейл).

Микола Вовалевський: МІЯ ОСТАННІЙ ВЕЛИКДЕНЬ ПЕРЕД СВІТОВОЮ ВІЙНОЮ.

Роман Гученкович: БІЛОРУСЬКОЇ ЯСНОЇ НОЧІ ПРОСНАТИ НЕ ВІЛЬНО (репортаж).

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА:

Микола Рудницький: ЩО РОБИТИ З РУКОПИСАМИ? У ПРАЛІСАХ НАД АМАЗОНКОЮ (про європейську літературу). — З ДУМОК КРИТИКА.

СТОРІНКА ТЕАТРУ І КІНА:

В. Кравченко: РУХОМА СЦЕНА.

КІНОЧА СТОРІНКА:

М. М. Юліан: У КРАЇНІ СИРНИХ ПАСОК. ЗАЛІЧКИ ПРО МОДУ.

МИСТЕЦЬКА СТОРІНКА:

Микола Кошун: ПОТРЕБА НАМ ЗІЗДУ МИСТЦІВ.

С. Гаринський: ПРО РІЗЬБЛЕНІ РУЧНІ ХРЕСТИ.

М. М. Юліан: МОНОГРАФІЯ ПРО ГЕЦА.

ЕКОНОМІЧНА СТОРІНКА:

М. М. Юліан: НА ШЛЯХАХ ЗДОБУВАННЯ „ЖИТЕВОГО ПРОСТОРУ“.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ:

М. М. Юліан: КІЛЬКА ДАТ З ІСТОРІЇ ЄРУСАЛИМУ. — КОЛИ ХТО НЕ МОЖЕ СПАТИ? — ГУМОР.

СПОРТОВА СТОРІНКА:

Роман Співач: ЗА ПРАВИЛЬНЕ ВИХОВАННЯ СПОРТОВОЇ ПУБЛИКИ.

Габріел Микола: СПОВІДЬ. (Відгук днів).

М. М. Юліан: СЕЛО ХОЧЕ ЗНАТИ „ЩО НОВОГО?“

ІСТІ ЗІ СВІТА (телеграми ПАТ-а й інш.):

МІШАНИ НА ЧЕРЗІ — ТЕКСТ ПОЛЬСЬКО-АНГЛІЙСЬКОГО ПОРОЗУМІННЯ.

ГОЛІСЬКОЇ ПРЕСИ.

І ЧУНОЇ ПРЕСИ: Чому Мадярщина зайняла Карпатську Україну? (Резолюція німецького офіційного).

ПІСНЮНІЯ НА РАДІО У РИМІ.

СВІТОЧНІ ПОБАЖАННЯ.

МІШАНИ.

Сирний ринок над Єрусалимом, святим містом, яке перед трьома днями було свідком кривавої драми вбивства Божого Сина.

Що пустими, вузькими вулицями й вуличками міста спішать Марія Магдалина й Марія, Мати Якова і Соломія. В темних складках одягів несуть посуду із пахощами; їх думки несуться на гріб Ісуса, якого найсвятіше Тіло хочуть намастити, бо не було часу зробити це в п'ятницю перед зложенням до гробу.

Тяжкий сум налягає на їх душі, такий тяжкий, як той камінь, що закрив гріб дорого Покійника, то хто-ж їм цей камінь відвалить? Хто їм допоможе?

Так вони приходять аж на гріб, що лежить в саді Йосифа з Ариматеї. Аж, глянь... камінь нема, гріб отворений. Жінки підступають ближче. Несподіванка з жахом чергуються. Хто взяв камінь з гробу? Що сталося? Заглядають до гробу... Аж чують голос Янгола: „Нема Того, кого шукаєте. Він воскрес, Він живе! Ідіть аро це сказати Петрові“.

Спішать, біжуть — скоренько до міста, сказати Петрові й Апостолам. „Він воскрес, Він живе“, повторюють раз-у-раз, немов би боялись забути цю велику щасливу вістку, яку їм Янгол подав!

Світає. В одній із єрусалимських домів починає ранок крізь закриті вікна свої перші промені. Вони падають на бліді, стружені обличчя двох мужів, що мешкають в цьому домі.

Але ці ранні промені болять, печуть, бо вони роздривають старі рани обох цих мужів: Старий біль у Івана, який ще й досі не забув сумного, до глибини душі проникливого погляду Його Вчителя при Тайній Вечері... старий біль Петра, який пригадав собі на сумовитий останній прощальний погляд Спасителя, коли він, він — скала Його відрікся. Низько склопоються голови обох учнів в розпалені горячкою долоні, які зводять мокрим сльозам.

Аж ось... Хтось зближається до брами, чути якісь жіночі голоси, які жадають, щоб їх негайно впустили. Крізь отворені двері літає Марія Магдалина. Її товаришки і з найбільшим зворушенням передають апостолам нечувану вістку: „Він воскрес, Він живе! Ще й казав Тебе, Петре, поздоровити, небесним посланцем цей поздоров Тобі переслав“.

Чогож не спішиш, Петре? Глянь, Іван вже накинута на себе нагортку і Аде, ні! не Аде, а спішиш, а біжить! — І Петро немов відмолоднів, поспішає за Іваном. Поспішають до гробу оба мужі; вони мусять побачити гріб Учителя. Іван уже над гробом... Петро дивиться, як Іван і з переляком і зі здивуванням заглядає до гробу... Вже й Петро над гробом... таж він пустий, дійсно порожній! Господи, Господи... Ти не вмерлаєш, Ти живеш!

На подвір'ї садиби в Єрусалимі стоїть архієрей, щоб зробити останні приготування до ранищної жертви. Сяйво ранішого сонця золотить уже дах святині, та ще ясніше, як завжди, блищать очі архієрея. Ясніше блищать... ну! слава Богу, вже аж тепер буде спокій у нашій

країні! Буде легше можна відіхнути, коли ми позбулися Назарей! А то бунтував нам нарід проти нас, який — чого доброго — хотів ринних прав для всіх! Тепер спокійно лежить він на горбку Голгофти, тяжкий камінь привалив його гріб, а гріб запечатаний римською печаткою. Вояки стережуть гробу та печатки. Хай би це були й поганські пси — що там сторожу тримають — таку прислугу може Ізраїль від них прийняти, бож вони стережуть гріб нашого найгіршого ворога!

Нараз приступає один з архієреєвих слуг до первосвященника і каже: „Равві, якийсь легіонер хоче з тобою розмовляти!“

В ту мить стає римський вояк перед старшим архієреєм — блідий немов стіна, з переляком на лиці. Він викладає зі себе слова, які звичають небажану вістку: „Равві, мерлець, Назарей — його нема в гробі, який ми стерегли на Голгофті! Він вернувся з країни мертвих між живих! Він воскрес!“ Немов тріп і блискавниця з ясного неба вдаряють слова римського вояка в жидівського архієрея. Він немов за мить постарівся, згорбився заломався... Але нема чого тут думати. Тут треба ділати, ділати чимсьоріше... треба скликати однодумців, єреїв і з ними нарадитися, що робити, щоб мертвий Назарей не піднявся більше і не загрозив нашій силі!“

Ні! і мудра і хитра голова архієрея і його підголосків нічого не порадили. Христос воскрес! Христос живе!

Скінчився день. Всюди в єрусалимських домах запалені світила. Вони світяться і в тій кімнаті, де Христос споживав останню вечерю зі своїми учнями. Апостоли знову тут зібралися, але тизразом без Учителя. Але Його імення у всіх на устах: посланці, вислані Петром і Іваном, їх усіх тут завітали, передаючи їм вістку: „Він воскрес! Він живе!“ Вістка велим радісна, але неможливіна. Вони вагаються між страхом і надією. Страх перед ворогами нахаує їм добре пильнувати дверей, а надія зростає у них і каже надіятись великих речей!

Входить щораз нові учні. Входить Іван, входить Петро. На його лиці сие немов той сам промінь щастя, що колись на горі Синаї, коли Христос преобразився. Він не каже, не говорить, а кричить: „Христос воскрес із мертвих!“ і мені мені, що я Його відрікся він живий!“

Аж ось... щось блищить... щось сие... і стає Батько між дітьми. Учитель між учнями. Бог між людьми і каже: „Діти! скінчилася моя Голгофта, скінчилася мої терпіння! Бачите! Я воскрес! Ваші надії не завели вас! Дітиньтеся моего тіла, огнийте мої рани, що це я, ваш учитель, ваш Христос! А моя Голгофта, мого воскресення, нехай буде для нас великою надією, великою наукою, що до великих цілей треба великих аусій. Ідея моя невимірну, не могла зі мною у гріб вступити й загинути. Ідіть у світ! навчайте усі народи моєї науки, розкауйте їм про мого життя, мою Голгофту, мою смерть і воскресення!“ Нераз буде Божа правда потоптана і зневажена, бо не є ученик більший від учителя.

ВКЛАДКОВА КНИЖЕЧКА ЦЕНТРОБАНКУ

Львів, вул. 3. Мая 15. Тел. 204-33, 226-33.

це одна з найбільших цінностей українського дому

Д-Р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ.

Силою живого духа і національної моралі.

У минулому році було у нас загальне нарікання, що тепер ніяка політична згода між українцями неможлива. Ми доходили до розпучливого висновку, що замість безлічі політичних партій ліпша була б одна авторитетна політична організація.

З другого боку підносились у нас голоси, що супроти грядучих подій, якими цікавиться наш український нарід, навіть одна політична партія, хочби внутрі найсильніша, не може мати амбіцій, щоб була провідною, монополіо-репрезентативною партією. Бо поширене політичне життя у масах нашого народу пересуває партійні бар'єри поміж громадянством і тому політичний провід нашої української нації мусить бути такий, що має довіря у всій нації — без огляду на партії.

Звідси насувався черговий висновок, що замість насувати легальні партії — бо це не так легко перевести у нас — доцільніше було б: політичну партію на своєму місці, як організацію та угруповання політичні, і приступити до урядованія й устійнювання провідної політичної думки.

Сьогодні під цим оглядом відносини у нас уже — на щастя — багаті кращі. Розсверених у різні ліхи завжди годить. Прийшли нові події, виринули нові питання.

І тому годиться побажати, щоб ота бодай розмірна згідність та прихильність адержалась і розумним провідом довела до об'єднання нашого народу. Бо цим адороним чином у сучасних, вельми тяжких обставинах збережемо нашу силу духа та розважність у всіх наших діях.

Але з тої зрадної загально-громадянської події виходять самозрозумілі, хоч не все респектовані послідовності. Першою з них є те, що протидіяти акції нац. об'єднання — це значить ширити шкідливі настрої: заворушення і безділля, а цього не можна нікому робити, чи він тим адоволений, чи ні, і тут нема оправданья. Другою послідовністю є те, що міжпартійна

прихильність не може проявлятися тільки тим, що разом зйдемося і заспіваємо „Мир вам браття“ та перестанемо далі працювати у всіх важких ділянках нашого життя, бо воно, мовляв, все наладналося міжпартійно і само піде... Ніколи! А навпаки — застойся. Бо стан партійного замирення тільки облекшує та узгіднює нашу працю в громадянській організації, але робити за нас ніхто не буде, і тому треба використувати згідність, щоб іще успішніше працювати та завжди мати перед собою головне завдання, що найпевніше є те, що зробимо власними силами.

А до того в сучасних тяжких міжнародних відносинах, що запанували майже в цілому світі, нам треба конечно задержати національну мораль та йти далі конструктивною працею і не зражуватися тут чи там невдачами, що нас стрічають. Бо як у житті кожної людини, так і в житті народу заходять прикрі часи, але через те свідомий нарід не впадає на дусі, тільки ще більше береться до єдності і праці, щоб перебити прикрощі та дороблювати те, чого нам треба.

Та вже ніяк не вільно нам, хочби нам найтяжче стало, затрачувати віру в краще будуче! Бо як сказав нам наш архипастир: держати до гори серця!

Це значить, що нам треба простувати руки і знеможені коліна, щоб разом іти правим шляхом своєї праці та не попадати в зневіру ані не занедбувати громадянських обов'язків. Мусимо йти далі до своєї мети і не сходити на манівці з почуттям якоїсь пієти або сваволі, бо на це не дозволяє нам власна національна гідність та простий розум, щоб не піддаватися жалем і смуткові.

Тому треба зберегти силу чистого духа і національну мораль та перебути хочби найтяжчі терпіння за правду життя і добро нації. До цього закликає нас усіх найбільший празник християнського світа: Христос Воскрес!

відносини, яка характеризує післявоєнну добу. Цю плинність відчували ми. Вичували, що від того, що сьогодні — завтра станеться, залежить наша будучність на довгий час. Подібний стан непереносності був напр. в історії галицьких українців у рр. 1848, 1914. І тоді теж відчували ми заломлювання старих пітих форм політичного ладу в Європі та потребу якогось рішення, вибору шляху, що відповідал би новим умовам. Однак ріжниця між тим, на що спроможна була українська політика тоді і що може вона сьогодні — величезна. Сьогодні, без огляду на те, який політичний шлях ми вибрали би, — не будемо мати безпосереднього впливу на його здійснення. Почування безсилля може зродити свідомість, що ми не є елементом розрахунку тих, які рішення про найближчу будучність Європи. Та очевидно з цього не виходить, що найвищою політичною мудрістю українців повинно бути пасивне викидання того, що прийде. Навпаки. На нашу думку, сьогодні останній час, щоб у прискореному темпі впорядкувати наші внутрішні відносини. Це завдання ставить перед нами у весь зріст сьогоднішня історична доба. І це впорядкування наших сил — це саме наш український новий, конкретний зміст гасла „власних сил“. Це впорядкування потрібне, щоб історичне, основне завдання української політики наших днів було реальне: без огляду на те, яке рішення відповідало українській політичній чинності у нинішніх рішальних політичних умовах проголосить, воно мусить йти послух, як рішення єдино можливе та політично доцільне. Не є нещастям, що з тим рішенням вони не впаляться. Навпаки: посіли та нервовість це найтірші дорадники. Не є тем нещастям, що умови, які можуть наступити, сьогодні не можемо передбачити. Зате ми тепер можемо сказати, що національною катастрофою для нас могла б бути анархізація політичного життя та суперництво у ділянці національного проводу. Коли народи, загрожі німецькою „шок-методом“ здобуваються на одинокую політичну мудрість, якою є доведення їхньої здібності опору до максимум, то ми самі не можемо знайти сьогодні іншої політичної мудрости як, довести до максимум внутрішньої духовної дисципліни. Коли ці народи своєю здібністю опору конкретизують у гаслі „власних сил“, національної гідності та оборони своєї незалежності до останнього воєнка то ми не можемо шукати інших богів, лише ці самі гасла приновити до наших умов: упорядкувати живі і зорганізовані сили народу. Якебудь оцінювати внутрішню еволюцію нації носини у Литві, Польщі, ба навіть у Франції Англії, всюди бачимо одну тенденцію: тотальний експансії протиставити тотальний опір тотальну, адетерміновану волю до життя. І в Німеччині і в Італії, і в демократичних державах та взагалі в усюму світі найбільш помітне нині явище, одно: народи і громадянства стають духом та організацією суцільні, тверді, повні віри у себе і власні зусилля.

Може бути, що стрінемося з закидом урощення проблеми, коли політичний зміст гасла „власних сил“ в українській дійсності зводиться до впорядкування існуючих уже українських сил. Та проте таку формулу вважаємо сьогодні найбільш істотною. Адже досі все ще існують два українські світи, які йнакше розуміють патріотизм і жертву, і кожне рішення віддалених політичних кол усе може бути спредоване анонімовими силами. Чи може в нашій партійно-політичній структурі є якоїсь органічної нестачі? Може саме в час, коли ці народи проявляють тотальну волю до життя, нам удасться цю структуру переставити, впорядкувати і створити стан, щоб партійно-політичні сили були справді елементарно конструктивні а не розгараючі й ослаблючі. Візьмим врешті під увагу наші сили за кордоном. Хто їх репрезентує? У недавній хвилині українській історії маємо класичний приклад найбільш ентузіазму і найпалкішої форми жертви — можуть йти в парі з політичними промахами, — який малий теж політичний свід тієї української політичної еміграції, що проявляє найбільшій ексклюзівизм та найбільшу гомінікність.

На Великдень 1939 р. стаяла перед нами велика альтернатива: або аже хуртовина, або насильстві знищення ми навіть не маємо жінати, або ще лише відсушення тієї бурі. І не ми винюги до внутрішніх сил народів, до їх тугости, морального адоронья і дисципліни, які цей Великдень ставить, відновляють великий альтернативі. Він ставить їх і до будемо того світанку в дові гігантської, а моєя прикмет караів.

В. КУЗЬМОВИЧ.

Власні сили нації.

Зустрічаємо Великдень 1939 р. з розбитими надіями й у тривожному настрою непереносності. За нами дата, яка перевернула горі дном дотеперішній порядок: 15. березень 1939. Зішкваривши відносини у Мінхені Вілсонівське гасло самовизначення, та недавня історична дата не поставила на те місце нічого. Кожна сьогодні видумана політична гіпотеза має однакову вартість для орієнтації у майбутності і кожна з них безвартна. Одно анемо певно: на хід подій, які в кожній хвилині можуть наступити та які можуть нас витягнути у свій крутіж, не маємо найменшого впливу. Чуємо теж, що білі гіганти, який назріває, матиме силу стирати з лица землі цілі народи.

Ось уже три тижні тієї непереносності та проте за той час українська політична думка не змогла сформулювати такого і нового конкретного пану, який міг би вплинути на дальший тапрім нашої історії.

Безперечно в подібному положенні не лише ми одні. Навіть народи, які мають держави, безраді в обличчі „шок-методи“, що в понуро скорому темпі переводить новий порядок в Європі. Ми є свідками, як ці народи творять нову філософію політичного оптимізму, оперту на вірі у власні сили, на національну гідність і детермінації радше згинуть в обороні своєї державної незалежності, ніж піти слідами чехів. Чи ці гасла слабих народів візберуть від сильних монополію на право до життя? Чи вони добувають і ідейного нутра менших збірнот ту си-

лу, яка встановила б новий, справедливий порядок у світі?

Недавно чули ми огірчені слова одного литовського патріота: „перед нами імперіялісти XX ст., які в протиставі до окупантів минулих століть не обмежуються лише до мілітарних і політ. завоювань, лише стараються знищити народи морально і матеріально, щоб відобрати їм усяку надію на віданкання незалежності і свободи.“ Можливо, що той литовський діяч не мав рації, тим більше, що чейже Мемель це місто по правді національно — німецьке. А проте той момент сили, як рушійного чинника формування сучасної історії світа, знаходить потвердження відусіль, з уст нинішніх адоволених і неадоволених. Ось немов як удар молотка на короткім топориську — слова італійського „дуче“: „відносини поміж державами не відносини оперті на силі“. З карт історії на хвилях століть і поколінь несеться голос: „Горе безборончим!“ Що можуть ціл до брутальності посушений очевидній правді протиставити безборончі? Що мають робити ті, які хочуть жити і мають на оправдання цього свого бажання не лише фізичне привязання до життя, але й волю творити цінности культури, вносити порядок у теперішній етичний і суспільний хаос? Що можемо цим словам протиставити ми, українці?

І слова литовця і слова керівника італійського народу сягають до глибини існування нинішніх національних збірнот. Безперечно вони теж є покажчиком панькості європейських

Актуальні думи і думки.

Оптимізм — песимізм.

Ці два слова перестають бути у нинішньому загальному розумінні та в їх нинішньому реальному змісті — суттю означеного філософського світогляду. Ніхто не думає про теорію Лейбніца чи Шопенгауера, таксамо, як похмуру міну і чорні думки можна стрівити й у людей, що їх погідна хідча та зрівноважений підхід до всіх зовнішніх явищ — ноторіально відомо. Різке просто про настрої, про актуальні явища у громадянстві „мітер“. Песимісти й оптимісти — це дві сьгодні „модні“ течії в українському громадянстві. І — як у кожній моді — так і тут можна вже добачити в деякого розу, штучну маніру: є вже у нас люди, які вважають, що до доброго тону належить бути оптимістом, таксамо, як інші стосують ту саму мірку до своєї похмурої міни. Так, як один вважає, що йому до лица з прилизаною і виполірованою причіскою, інший знову — з волоссям, яке роками не бачить ножниців. І тому й проти обох таких течій, проти такої моди.

Бо настрій та оцінка політичної ситуації — це дві зовсім окремі справи, які не мають з собою рішуче нічого спільного. Хто до адекватної та синтезу політичних подій підходить застерено — той взагалі не повинен братися за це діло. А щоб не заражувати земляків своїх — повинен сидіти дома, а коли шведняється по місті — повинен по зморі (хоч як це комусь важко!) тримати колودку на устах. Очевидно, у таких часах, як нині, коли „політика“ стала майже найширших мас у буквальному розумінні, коли на міжнародні теми йдуть палкі дебати на сільській вулиці і на міському базарі з трамваєм — мусять масово народжуватися фороки, які звіщають прихід Месії і такі, які заповідають кінець світа. Хоч воно прикро — буває — і шкідливо (бо ширити баламуцтво), проте від такого масового політиканства втекти неможливо. Зате вважаємо за дуже важке — звертати увагу всьому громадянству, щоб не слухало ані оптимістів ані песимістів, щоб свої погляди спіраючи на власному бажанні не на стані своїх нервів.

Можна оцінювати кожноразову актуальну політичну ситуацію як корисну або некорисну, але з такої оцінки далеко не виходить, щоб впадати зараз у теляче захоплення або чорну розпуку. Такі психологічні наслідки політичної аналізи були б доказом тільки величезного примітивізму. Бо нема такої ситуації у політиці, з якої не було б якогось виходу, — нема жодної ситуації, на якій можна б поставити крапку, як на чомусь остаточному і завершенішому. Пам'ять історичних подій і явищ, чергування успі-

НА ВЕСНЯНИЙ СЕЗОН

поручає готове взуття і на замовлення по н и з ь к и х цінах

М. ДОВГАНИК

Унії Любельської 3

(бічна Куркової, доїзд 4).

хів і невдач, добрих і поганих кон'юктур, здвигів та упадків — це така банальна загально-відома правда, такий трюїзм, що не належить навіть до історіософії. І тому, коли б ми навіть ствердили, що українська справа (в її всеукраїнському та міжнародньому розумінні) увійшла у стадію декон'юктур — то й тоді не тільки не було б підстав для песимістичних висновків на дальшу мету, але такі висновки якосково суперечили б об'єктивному станowi речей.

Бо в оцінці злочинів доброї ситуації, в якій знаходиться нація, не можна кермуватися нинішнім днем. Від нинішнього дня не починається історія і на ньому не кінчиться. При оцінці положення нації та її справи в розумінні її невиконаних вимог та нездобутих цілей — треба мати на увазі все історичне минуле нації та її національно-історичні розвоєві тенденції. Чи в історії українського народу не було вже багато-багато гірших моментів, багато поганішого збігу обставин? А часи панщини на Наддніпрянщині та в Астро-Угорщині, а часи Валуїщини там та реакції 60-их рр. тут? Чи після величнх здвигів не було трагічних упадків, а яких — здавалося — нація вже не підійметься, та які потім швидко знову канули у безвість, подібно як людина забуває про недавнє нещастя, коли вона переживає знову щось щасливого? Лицарська доба князівства і часи „великої крамоли“, і могутні здвиги Гетьманщини і „чорні ради“ та „великі руїни“, і момент заборони будь-якого українського друкованого чи виголошуваного слова у 1914. р. і стотисячна українська маніфестація у березні 1917. р. на вулицях обмосквленого Києва... І стан українських народніх низів колись і нині, і скільки української свідомої та освіченої інтелігенції, і ступінь

зрілості та широчинь огляду української політичної думки!

Ні, песимістами не треба бути не тільки тому, бо це шкідливо з виховного погляду, — мовляв — треба інколи поводитись з народом як із недужим або дитиною і захистити його, — але й тому, бо холодна й об'єктивна оцінка української ситуації — правді, суворі, неполюбована — не може „спускатися на дно“. Песимізм у політиці зветься дефетизмом, себто зневірою у націю, іншими словами — не є політикою, тільки злочиним. Українська політика хоче бути політикою.

Віра у власні сили та орієнтація.

Під впливом останніх міжнародних подій, зокрема того, що сталося за Карпатами, знову задувало українське гасло „віра у власні сили“, що його починали трактувати вже, як беззмістову фразу, призначену до промов на просвітницьких святах. Тепер — мовляв — та віра у власні сили має стати воскресінням ліком. Що більше: дехто починає глядіти на те гасло, як на щось, що може заступити взагалі всяку орієнтацію на якунебудь чужинську силу. Кожна орієнтація — чуємо — мусить довести тільки до розчарування, — єдине, що ніколи народу не розчарує, бо належить до народу і залежить від народу — це віра у

ДЕЛЕГАТУРА

ФРАНЦУЗСКОГО ТЮТЮНЕВОГО МОНОПОЛЮ

В ПОЛЬЩІ

повідомляє

що вже є у продажі виробів Французького Тютюнового Монополію у всіх крамницях Польського Тютюнового Монополію і кіосках з папіросами по нововстановлених цінах.

Домагайтесь всюду!

Тепер ціни такі:

Balto	7 1/2	COT. INT.
Gitanes Maryland	8	COT. INT.
Week - End	7	COT. INT.
Gitanes Visir	7	COT. INT.

Люльковий тютюн

Scaferlati Virginia . . . 30n. 2.50 za 50 r

Р ОЛЕКСАНДЕР НАДРАГА

Від Великдень 1939 р.

Вже ранком в квітню неділю пригадує мені мих Оленка, що це „від нині за тиждень Різдень" і треба нам піти купити лозу, але чи не за інвалідів чи на „найбідніших", таку й жовто-синьою стяжечкою або навіть з червоною каліною. І так крутиться цей мій „герцогинсь" мов вертено коло мого ліжка, так згадує своїм писаним голосом, що не вправа полежати годину довше, ніж у будні дні. Треба вставати так, як це робив і я батько, якому я колись давав таку саму лозу.

Уже, Львів прикрашується на прийняття
воскресіння і пробудженої природи. За свіжо
пакетими вікнами блищать білосніжні, часто
позолоті фіолетовими, синіми або рожевими стя-
каними фіраночки. З Ринку несуться пахощі
пахлядних квітів, різноманітних гіангів, бі-
лоцвітної та лави (у бордо). На столях
розставляли акцуківські і замаретинські
фіранки цілу масу гіпсових фігур воскрес-
лого Христа і баранчиків з червоними хору-
шками. На порозастелюваних на землі плахтах
висіли буханки і овес у скриньочках та манять
до розхлясовані різноманітними узорами крашанки
і катанки. На Академічній Залевський супер-
маркет у Варшаві, а на Руській без супермаркетів
існує "Фортуна Нова". Перед багатими виста-

вами львівської різницької аристократії разом із крамницями Центросоюзу і серед строгого великотижневого посту вдихаєш глибоко в себе пахощі вестфальських і праських шинок та куліківських і мазурських ковбас. Різнобарвні наливки у старого Бачевського переморгуються із принадними пляшками в Народній Торговлі, у Козьола та Атласа. По вулицях перелесвоточний, нерівний рух. Все робить орудки, у всіх очі бігають нервово, а лица червоніють на саму думку про святошну безжурність, на тих кілька днів, коли забудеш про боротьбу за хліб насущний.

В хаті генеральні святочно-весняні порядки. Все пішло асуміш. Тут Шевченко пишно студіює кодекс цивільної процедури, там осмислює Вагнер заграє на піаніні пісню з Вілія з „Доміка трьох дівчат“, а сам Шуберт штраусівські „Історії з віденського лісу“. На соляним столі Ідальні пишастесья кухонне крісло, а мікитру з якоюсь горіховою масою викрла від пороку наша служкава анатомічним атласом моєї жінки, яка ні трохи не виглядає тепер на доктора „всіх лікарських наук“, бо голову має онуктану в абсолютно негеріленічну хустку, а в руці воноє довгою шпіткою з парутинною на стелі. Для мене рішуче нема найменшого кутика в цій хаті. Утікаю мерщій до Суду чи між таких самих мучеників, як я на Бєсіді, тіляки, на жалю не маю грати в „динцилику“.

Правдива поезія починається у великий четвер Страстими. Як лише настане вечір і делікатне зелене світло вуличної газонної ахітарні

спочине на стінах моєї кімнати, годі вже мені втриматися при книжці чи актах. Кидаю працю, бо Кирило з Успенки тисне мене своїм м'єстатичним голосом на Руську вулицю. Стаю десь у кутку церкви, як за давніх літ, коли ще був дїтяком.

Велика П'ятниця. Довга страсна спангелія, потім обїда з плачущою при співі сумних пісень і глухим грехоті тараказок. Звичайно, або акриті важкими оліяними хмарами провесни сумує з цілим народом, а навіть ратушевий і бернардинський годинник якось так твердо і таким придавленим тоном вибивають свої години, мовби молотки їх механізму були обванті жалібною киреєю. Сповнилося. Всі за свещениками співають „Благообразний Йосиф“, а потім цілують плачущою. Подумаєш, коло неї тремтить з жадо, а нагробні квіти немаче старіються всі свої пахощі жертвувати Тому, якого гріб припало їм акрасити.

Зараз пополюди! Адемо на „Божі гроби“
Коли я був молодий, а свята обох обрядів
припадали разом, як цього року, я мусів обій-
ти всі церкви, костели і каплиці підлого Львова.
Я починав від середмістя, від найдавніших Бо-
жих святищ. Тут був преданий чар, тут бу-
ли найкращі жити, тут огортав мене найбіль-
ший спокій. Я був щасливий тоді і пильно від-
чувував вирингі в мармурі та звичайному ка-
мені стародержавні і латинські написи з при-
значеннями ктиторів, датами рйшних подій та ци-
татами зі Святого письма. Це були острови

Де, як не в робітні

О. Остаповичевої

ВУЛ. МАЛЕЦЬКОГО 10. П. ТЕЛ. 15-76

вбиретесь в найгарнішу
суконку, костюм, плащ і т. д.

ВІДВІДАЙТЕ, а ПЕРЕКОНАЄТЕСЯ.

власні сили. Кожна орієнтація — чуємо — заводить нарід до ступня предмету чужинських інтересів, творить з рідної нації засіб у чужинській політиці, — зате віра у власні сили нації завжди втримує її на рівні підмету.

Ми були перші, які у недавніх критичних днях, коли невдача роздутої деkim у нашому громадянстві до апокаліптичних розмірів карпато-української справи грозила повним психічним заломанням та громадсько-політичною розтрощенню, — ми були перші, котрі кинули гасло віри у власні сили народу. Але й тому вважаємо своїм обов'язком вяснити, щоб знову баламутство не ширилося, що не слід утотожнювати гасло віри у власні сили нації з політичною концепцією. І треба тямити, що політика не може існувати без політичної концепції (плану), так само, як кожночасна політична тактика (поведінка) мусить бути устійнована у зв'язку з даною кон'юктурою (відносинами). Це „абс“ політики, як науки, це основні елементи, на яких мусить спиратися практична реалізація національних вимог та аспірацій. Власні сили нації — це підвалина, без якої взагалі ніщо неможливе, бо це елементи існування самої нації, без огляду на концепцію, тактику, кон'юктуру. Але вірити у свої національні сили — це далеко не значить махнути рукою на те, що у світі діється, відлестатися раз на все пошукати спільноти рідних національних інтересів з інтересами чужинських народів і держав, вкритися згорн всякого плану, який брав би під увагу загальні розв'язні тенденції у сучасній історії світа, та заперестати раз на все діляти народи і держави на прихильні собі й ворожі, не в розумінні сентименту, тільки

стичности або розбіжности розвоєвих ліній та інтересів. Коли б ставати на становище такої „блискової ізоляції“ українського народу та української національної рації — то це була б щонайвище тимчасова вичікуюча тактика, — але ніколи вона не могла б виповнити всю політику.

І тому ми напр. відмовились видрукувати статтю одного громадянина, в якій він доказував, що тільки власними силами та без чужинської допомоги можна здобути реалізацію найвищих ідеалів. Бо така теза історично фільшива, бо всесвітня історія виказує саме навпаки, що актуалізувалися проблеми тоді, коли були зацікавлені в них різні чинники (держави) та що поміж сильних слабим була завжди потрібна, дарма, що за ту поміч приходилося страшенне дороге платити та що звичайно треба було потім аживати всіх зусиль, щоб позбутися морочливої опіки. Історія визвольницьких змагань всіх балканських народів (греків, болгар, сербів), історія відродження Польщі, навіть частинно Італії, — скрізь маємо докази, що 1) нарід набрав вартости, ставав тугіший, для рідні народів і для культури людства вартісний — у міру зросту його внутрішніх сил, того зросту, що прийти може тільки у висліді перемоги гасла „віри у власні сили“, 2) зі зростом того національного потенціалу зростало зацікавлення чужинського світа і щойно тоді дана національна справа ставала міжнародньою проблемою, якої розв'язка залежала вже від гри міжнародніх сил, себто від кон'юкттури.

Гасло віри у власні сили може і мусить віддати нам нині ту саму величезну прислугу, що й віддало у рр. 1923—25, коли після безрезневого рішення Ради Амбасадорів також грозило нам заломання, яке навіть проявилось у тодішньому двоалітному партійно-політичному хаосі. Прийшов тоді період дрібної конструктивної праці, який вирятував та скріпив усі здорові національні перші. Коли ми пропагуємо гасло, щоб сьогодні зайнятися пильніше розв'язкою внутрішніх проблем українського життя та збільшити нашу енергію на ділянках культури й економіки й у праці призабути на інші журби, то це дуже багато. Але й на цьому не кінець. Не треба переплачувати поняти: у гаслі „віри у власні

сили народу“ не слід вбачати втечі від політики, бо це був би такий сам зайвий та нерозумний екстрем, як зайво, неприемно та нерозумно даго кидатися з екстрему недавнього палкого германофільства до екстрему невинних і непристойних вигуків під німецькою адресою.

Чи війна
в українському інтересі?

З питанням міжнародньої кон'юкттури та орієнтації — тісно пов'язані найбільш актуальні сьогодні питання воєнної безпеки та зв'язаного з нею українського інтересу. Конкретно: чи вибух нової європейської війни (бо про зльокалізування воєнного конфлікту не може вже бути мови) лежить тепер в українському національному інтересі чи ні?

Ще недавно формували ми свій погляд на цю справу так, що в кожному європейському конфлікті вбачали нагоду для актуалізації української проблеми. Мінхенські тези та віденський арбітраж були могутніми доказами, що наші міркування були правильні. Сьогодні ті докази відпали. Навпаки, ми станули в обличчі факту, що останній конфлікт, який розвинувся довкола вмаршу німецьких військ до Праги й Мемелю, українську проблему немов дезактуалізував, відсунув у тінь. Гостро актуальні стали в Європі дві суперечні тези, яких непримирний характер саме становить безпеку війни: 1) треба за всяку ціну зберегти територіально-політичний статус кво нинішньої Європи (це теза всіх противників осі Рим—Берлін) і 2) не можна зважувати німцям їхнього життєвого простору (тем III-ої Німеччини). Як бачимо, то ні в одній ні в другій тезі нема тих елементів, які були раніш, нема мови про самовизначення народів, нема теж мови про український чинник, що його брала б під увагу яканебудь держава при реалізації власних цілей.

Тому сьогодні не можна підтримувати з такою певністю, як раніш, тезу, що кожна війна лежить у нашому інтересі. Коли б не було за нами ніяких інших вартостей, як тільки позиція скількості українського народу та географічне положення українських етнографічних земель, то й тоді було б цього досить, щоб українська проблема знову виринула за при будь-якому ударі міжнародніх сил. А проте така гра надто ризикозна і така політика могла б легко стрінутися з захилом, що це політика — desperatів. Відчуваємо, що так ставити справу — це ще не є яка відповідь на питання у підзаголовку цих заміток. Але не дурно одна трудність родить другу: ми вказали, що відпали ті об'єктивні дані, які диктували нам раніш ясню відповідь „так“. Тимчасова відсутність інших виразних даних викликає саме ту трудність, через яку не можна виразно сказати і „ні“.

Ці неясности і недоскази не є нічим штучним. Не є вони теж ніяким нещастям, бо ніщо нас сьогодні не пре до того, щоб ми мусили зараз, негайно, творити якісь нові концепції, проголошувати новоспасенні орієнтації і т. п. Найважливіша річ — не хвилюватися і вижидати. Автор цих рядків пригадає собі що сидючи в окопах восени 1916 року під час Брусилівського наступу, коли мало було виглядів вийти ціло з того пекла на землі, май тільки одну думку: варто пережити цю війну, щоб побачити, чим усе воно скінчиться. Подібні моменти бувають і в житті нації: зберегти саму енергію жити буває найкращим „зофортпрограмом“ — найкращим із усіх інших програм.

забуття і спокою, де лише часом типу перебивали голосніші слова молитви, відхвн або викидали білими мов алябастер руками черниці, твічки, що догоряли на нову.

Тепер ідемо з дітьми передовсім на жовківське передмістя, де був колись княжий Львів, де розсіяний був цілий ряд наших церков, з яких залишилися нині ледви церкви св. Миколая, св. Онуфрія та Пятницька. Звідати, коли разом припади і латинські свята, вступаємо до костела св. Івана Предтечі, що стоїть на місці придворної каплиці латинички Констанції, дружини князя Льва, потім до старинного костела Марії Сніжної і Бенедиктинки. Потім до Преображення та до улюбленої нами всіми Успенки.

За той час наближаються сутінки і час йти до семинарицької церкви св. Духа на її славу Брусилівську Утреню. Церква битком набита і насправду треба великих зусиль, щоб здобути собі в ній хоч маленьке місце.

Вступаємо врешті до моєї мами; хоч знеможені її старі зморшені білі руки, але мусить вона вироблювати таку саму велику паску, яку виробляла тому 60 літ її рідня Ферескулі, а саме з рожею і хрестом посередній та аталешками по боках. Давніше вироблювала вона ще одну-дві такі самі менші пасочки для нас, своїх дітей, а тепер вже одна така пасочка лежить готова для моєї Оленки.

Тільки, що цього року я хотів би одну таку саму пасочку дати ще такий самій Оленці в Рахова чи тих Устерік, де Біла Тига здоганяє Чорну.

Членам Надвірної Ради Краєвого Молочарського Союзу, Сотам Районовим Молочарням, Членам Іх Надвірних Рад і Управ, всім Членам Районовим Молочарням, нашим Кооператорам, Співробітникам, Покупцям наших виробів і товарів та всім Прихильникам нашої Організації

б а ж а в

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ДИРЕКЦІЯ „МАСЛОСОЮЗУ“.

ДР БОГДАН БАРВІНСЬКИЙ.

Назва „Україна“

ТА ЇЇ ПОЯВА НА ЗАКАРПАТТІ В XVII. СТОЛ.

В моїх численних розвідках щодо питань про початок історичний розвиток назви „Україна“, я виказав основні її значіння і тому обмежуся в цьому місці тільки найголовнішими висновками (відсилаючи цікавих до хрестованих цитат до згаданих розвідок), щоб подати докази на те, що в 2-й пол. XVII. ст. ця назва не була чужа й нашому Закарпаттю.

Вже в XII та XIII. ст. „Україною“ звалися в наших літописах пограничні землі українського народу (напр. Переяславщина, галицьке Подніпров'я й Забужжя). Правда, наш літопис зовсім (в XIII. ст.) польське пограничне населення на Забужжі „Ляхове Українські“, в XII. і XVI. ст. згадується „Псковська Україна“, а в XV. і XVI. ст. „Московська Україна“, однак доля судила так, що коли деінде ця назва не вийшла ніколи поза значіння пограниччя, вона звязалася впродовж часу тісно виключно із землями нашого народу. Україна стає у нашого народу чимось незвичайним, чимось живим, що вміє плакати над своєю долею. В наших літописах, народних піснях і інших творах нашого письменства бачимо, як вона „стоїть“, „журиться“, „сумує в оплак“, „ляментує“ й т. і. Видно з того, що наші „України“ судилося стати чимсь більшим, ніж звичайним пограниччям.

Вже в XVI. ст. усталюється назва „Україна“ і приходить на означення середнього та нижнього Подніпров'я. І саме заміне те, що колиш. у княжих часах із Києва поширилося на всі землі нашого народу назва „Русь“, також в часах Козаччини поширилася звідти назва „Україна“. Рішучий зворот у розумінні значіння назви „Україна“ спричинили війни Хмельницького: нарід став почувати себе великою одиницею й відчувати спільну приналежність доодиних земель. „Україна“ в цьому часі це вже для нашого народу не тільки пограниччя, не Подніпров'я, а всі його землі в етнографічних межах¹⁾. Нова назва

„Україна“ стає ідентичною зі старою історичною назвою „Русь“²⁾.

А тепер наведу докази, що назва „Україна“ не була чужа в 2-й пол. XVII. ст. нашому Закарпаттю. Історик Joseph Fiedler у розвідці п. н. „Beiträge zur Geschichte der Union der Ruthenen in Nord-Ungern und der Immunität des Clerus derselben“³⁾ подав кілька уривків із листу єзуїта Севастіяна Міллей, писаного із Мукачова 3. жовтня 1662. р. до краківського єзуїта Мартіна Міткевича про віроповідні відносини на Закарпатті, головним про стан, у якому тоді находилася церква на унії. Цей лист збережений у Віденському „k. k. Hausarchiv-і“ є оригіналом. В цьому листі згадує Міллей „Munkacsiensem Ukrainam“, називаючи її в цілій розтяжності „schismaticam“, далі згадує „Episcopum unitum plurium Ukrajnarum... Ordinis S. Basilii“, акінці згадує ще іншого уніатського єпископа, „quem ipse modernus Archiepiscopus noster consecravit et in allos Ukrajnos unitos... installavit“⁴⁾.

Яке значіння поруч із сказаним вище має назва „Munkacsiensem Ukraina“ (Мукачівська Україна), чи так ті „plures“ (численні) чи „aliae Ukrajnae“ (інші України) прикладені (в 1662 р.) до Закарпаття, яке в IX. ст. було залежне від впливів Велико-моравської держави, в X. ст. стояло в залежності від Руської держави, але вже в пол. XI. ст. певно було залежне від угорських королів⁵⁾. Яке значіння мають оті назви, коли звернемо увагу на те, що від пол. XVII. ст. „Україну“, вже в етнографічному значінні, становили землі, заселені українським народом до Чорне Море й по Карпати?

Коли шукаємо в джерелах аналогії, то під 1131 р. у „Vita Chuonradi episcopi“ згадується на Закарпатті „Marchia Ruthenorum“⁶⁾. Бідерман⁷⁾ і Легоцькі⁸⁾ ідентифікують цю „руську марку“ з пограниччям у північній Угорщині, відомим пізніше під назвою „Krajna“,

Ровни
шовки
полотна
купуємо

в українській фірмі
„МАНУФАКТУРА“
Львів - пл. Капітульна - 3

що в поділлі на комітати (столиці) обіймала „Крайни“: Шарішську, Бережську, Ужську й Землинську⁹⁾. Однак новішими часами висловив Хальовцеві цікавий погляд, що та „Marchia Ruthenorum“ — то старе Бігарско, відоме під назвами „confinium Bichurr“, „confinium Ruthenorum“ (у Аноніма), „confinium Nyg“, „confinium Hung“, з осередком у Великому Варадінні¹⁰⁾. Та якнебудь не було б воно із цієї „руською маркою“, назва „Крайна“ має також звязок із інституцією т. зв. „волооського права“. Хоча сама назва є славянська, проте це ще не доказ, що вона торкається самих українців, бо „країни“ знаємо на Закарпатті і серед українців і серед волохів¹¹⁾. І коли взяти напр. під увагу „Мукачівську Країну“, то від пол. XIV. до другої пол. XV. ст. належала вона до волохів, а щойно тоді дісталася в руки українців¹²⁾. У звязку з тим „волооським правом“ стоять також такі „країни“ й на галицькій Підкарпатті, напр. в Сянїччині, Перемишчині й Самбірщині, де більші групи волоських сіл у королівщинах чи приватних маєтках складалася в „країни“, а на їх чолі стояли „країники“, що мали адміністративні й поліційні функції в цілій своїй країні та бачили нагляд над діяльністю князів і громад¹³⁾.

Все ж годі поминути ту обставину, що пераїсне значіння назви „Крайна“ є „пограниччя“ (marchia, confinium), а доказом цього факт, що деколи ця назва заступлена іншою формою, яка вказує виразно на „пограниччя“, себто назвою „Україна“. І саме галицьке Підкарпаття, де подібуємо „країни“ в звязку з інституцією „волооського права“, становить таке „пограниччя“ — „Україну“. В листі короля Жигимонта III. до гетьмана Станіслава

Всім своїм Клієнтам

Веселих Свят

бажає

УКРАЇНСЬКИЙ МАГАЗИН ШКІРЯНОЇ І ПОДОРОЖНОЇ ГАЛЯНТЕРІ
Богдан Гірняк ЛЬВІВ, ШАЙНОХИ 3

ТОРБІНКИ — ПАРАСОЛІ — ВАЛІЗКИ — ТЕЧКИ — ПУЛЯРЕСИ

„ТЕКА“

ГЕРБЕРТ ОЙЛЕНБЕРГ.

На Великдень у Єрусалимі.

Як сходити тебе вічне місто! Від чого покласти твою хвалу, ти що стаєш найвищим предметом туги мільонів? Серед твоїх стін я ніколи не думаю про Єгуду Бен Галей, мавританського поета 12 віку, що з далекої Кастилії, де жив як лікар, тужив за тобою:

Ох, бути там і поривом глибоким
Молитись там, де вибраним пророкам.
Зачекай Бог! І астом над вершинами
Добитися Твоїх старих, святих руїн,
Залюбувати свого серця рани!
Якби би киць на землю з шаста паний,
Цілуєчи її у дяті, що — шаста

І до каменів і приклад би скрізь уста...
Якби тепер він приїхав сюди, то був би зворушений. Навіть, якби вийшов з залізничної станції Давида залишав досі чар, якого не можна різнити із вражінням в ніякому іншому місті. Головно зранку, коли зійде сонце і засвітить цеглясті мури і ворота, коли отаку і докочка нависає кам'яний спокій пустині, і в прозорому тремить світо непорочної повітрі відзначає кожний камінь, кожну пальму на

Після давно чистого палив цієї столиці світа і такий світлий святоний день показується шовчора, коли із тем-

них глибин виростають тіні, і світла в людських домах зливаються в дивній гармонії з зірками на небі.

Ще досі цієї картини не порушує ніяка модерна фабрика. З Оливної Гори місто виглядає, як середньовічна твердиня з довгими мурами, які вибудував султан Саладін, а після нього Соліман на старих Соломонових підставах. Тільки в одному місці видко, на жаль, жолобину при воротах Яффи. Тут уже вмішався Вільгельм II, що дуже часто мимо-волі псував мистецтво. У 1898 році для нього зробили тут для проїзду вулицю, з целією дрібно в старих мурах. Коли Христос у цвітну неділю відїжджав на своєму ослаку до міста, то хоч як тішився царод, ніхто не знищив для нього ні одного каменя.

Може так стояти на горі і слухати неавто-ного легкого шуму міста і подивляти мураліше його домі. Дуже вузькі і стрімкі вулиці, порожкидані на скелях, не дозволяють на живий рух авт. Замість гудків почується шонайвище голос верболода, або осла, що майже співає тут мелодійно. З Оливної Гори зійдете у задумі до Гетсманського саду, надиханого фіалками. Пройдете мимо зворушливого місця, про яке каже євангелія святого Луки: „Коли Ісус підійшов зовсім близько, побачив місто і заплакав над ним“. Ніде так сильно, як на цьому місці, не зворушує нас думка про давні події, що прийшли одна за одною: смерть Ісуса і зруйнування Єрусалиму.

У провіднику по Палестині я вичитав таке речення: „Сучасний Єрусалим розтаровує по-дорожника“, а проте мене похитало це місто

від першого погляду. Таксамо живо взяло за серце мальовниче життя арабів і невинна хли-ла людей, що палив Давидовою вулицею зранку до вечора. Далі — всі будинки, церкви, синягрги, мошеї. Навіть стіна плачу зворушливий відламок найбільшої святині світа. Доводилося нераз чути, що бідні жиди часто плачуть тут напоказ для чужинців, але в бачив тут жінки і старші і молодші з найчистішими сльозами на обличчі.

Бачив теж і старців, що хотіли захватитися із своїм болем в якнайменішому куточку. Для жіноцтва таке тихе місце, це майже потрібний захист у хвилинах знемоги. Бували аже й такі психологи, що радили вибудувати стіну плачу в кожному великому місті світа.

Доводилося чути нарікання молодих сіо-ністів, що їх брати бездібно плачуть замість думати про відбудову. Але такий спів із плачем має у собі глибоку поезію. Великий зміст історії скривається у тому, що тоді, коли біди і переможені плачуть вишзу, наверху ходять переможці. На святій скелі, що для давніх жидів була осередком світа з засновним каменем, здіймається згору одна з найбагатіших і найсладішніх мошей, яку має сьогодні іслам. Цікаве, що та мошея, про що могометани нерало згадують, звернена проти християнства. В її середині довкола дорогого-ащеної бані, виписані на довгій, блакитній стіжці, деякі місця з корану, звернені проти християнства. Ось деякі з них: „Хвала Богові, що не має ніякого сина, ані не має ніякого приятеля у своїх подлах, ані не потребує ні якого помічника, що ратував би його зран-

Жукевського з 15. жовтня 1619 р., де ка-
жеться, що „uniwersaly rozესlali do obywa-
telów i starostów bliższych granic węgierskich“,
читавмо: „Nie ostawiają nam dawać znać pań-
stwowi starostowie ukraińscy węgierskiej i woje-
wództw, jakie z tej tam strony państwowi na-
skutk iminent pericula“¹¹⁾, „ale i co więcej
wojska, by i kwarcianego na ukraińskie granic
węgierskich polożyć, aby w tak bliskim nie-
bezpieczeństwie gotowe i prędkie były praesi-
dia“¹²⁾.

Те саме значіння „пограниччя“ годиться
бачити і в означенні „Munkacsensis Ukraina“
й тип „plures“ чи „aliae Ukrainae“ в листі езу-
їта Міалєя з 1662 р. до єзуїта Міткевіча. І хо-
ча це досі тільки єдина згадка про назву
„Україна“ на Закарпатті, все ж цікаве воно
з цього огляду, що й на Закарпатті появля-
ється ця назва (хоча й у іншому значінні)
в хвилині, коли наш нарід на областях перед
Карпатами звав уже всі свої землі „Україною“
в етнографічному значінні, назвою, яка стала
нині його виключною власністю¹³⁾.

¹¹⁾ Д-р Богдан Баранський: „Історичний розв'яз іме-
ні українсько-руського народу“. Львів 1909; „Польська
персоніфікація „України“ з 1641 р.“ (зіб. з Записок НТШ
т. 121). Львів 1914; „Звідки пішло імя „Україна“
т. 121). Львів 1914; „Звідки пішло імя „Україна“, Відень
1916; Вінниця 1917; „Наше народне імя“ (Просвітні Лист-
ки ч. 39). Львів 1916; „Історичні права українського на-
роду до його народного імени“. Відень-Київ 1918; „У-
країна“. Київська причинка до питань про значіння цієї
назви. (Бібліотека „Слово“ ч. 1). Львів 1923; „Пропам'ят-
не письмо Наук. Т-ва ім. Шевченка з приводу заборони
польською Кураторією Л. Ш. О. національного імени
українського народу“ (також німецький переклад п. н.
„Denkschrift“ і французький п. н. „Mémoire“). Львів 1923
(мого авторства); „Велика й Мала Україна“. (До спра-
ви устаткування області слови земель українського на-

роду). Львів 1925. Останніми днями подав Dr. Eugeniusz
Romer статтю п. н. „Ruś i Ukraina“. (Ziemia i Naród,
ч. 5. з 28. лютого 1939). Хоч як визначним географом і ге-
ологом є проф. Ромер, то з його „Історичним“ висно-
вками годі поважно числитися.

¹²⁾ В 1657 р. при переговорах Хмельницького із
Швецією, канцлер Української Держави Іван Вигов-
ський домагався від шведського короля іменем цілого
народу „ius totius Ucrainae antiquae vel Roxolaniae
da der griechische Glaube gewesen und die Sprache
noch ist, bis an die Weichsel“. З актів „Державного швед-
ського Архіву“ в Архив Юго-Западной России, часть III,
том VI, ст. 205 і в Palendorf: De rebus a Carolo Gustavo
Sveciae rege gestis. Norimbergae 1696, книга IV, § 27. —
В інструкції гетьмана Петра Дорошенка для послів від
Запорізького війська з 2. жовтня 1670 р. на польський
сойм, читаємо: „Метрополиту Киевского або того, ко-
торого всі духовні і світські руского православного
українського народу стани з гетьманом і войском запо-
розким волюю елекцією оберут, пастирем потвержено“.

Оригінал інструкції в Архиві ки. Чарторийських у Кра-
кові, рукопис ч. 402, ст. 736. — У віршованій дрі-
зі 1728 р. п. н. „Милость Божія“ відзначається „Вісту“ до
„України“: „Далі, Україно, все Богдан твой ступаєт, в
Львова до Замостя скоро приступаєт... А по Вислу
границю тобі закопавши...“ Антонович і Драгоманов:
Истор. песни, II, I. Київ 1875, ст. 153.

¹³⁾ Sitzungsberichte der philo.-hist. Classe der
kais. Akademie der Wissenschaften. Wien, Bd. 39, 141
1862.

¹⁴⁾ Fiedler: Beiträge... ст. 494, прим. I і ст. 496, прим.
I і 2.

¹⁵⁾ Грушевський: Історія України-Руси I (3 вид.)
Київ 1913, ст. 487.

¹⁶⁾ Monumenta Germaniae Historica. SS. XI, 74.

¹⁷⁾ Bidermann: Die ungarischen Ruthenen... II, I.
Innsbruck 1867, ст. 59.

¹⁸⁾ Lehotsky: Beregvarmegys monografia I, ст. 117.

¹⁹⁾ Пор. ще Kadlec: Valoni a valóské pravo v zemích
slovanakých a uherských. Praha 1916, st. 245; Perfecty:
Sociálně-hospodářské pomery Podkarpatské Rusi ve sto-
letí XIII—XV. Bratislava 1924, st. 14.

²⁰⁾ Chaloupecky: Staré Slovensko. Spisy filozof. fa-
kulty univ. Komensk. v Bratislavě. č. III. Bratislava 1921,
st. 41, 123, 274.

²¹⁾ Kadlec, st. 247.

²²⁾ Bidermann II, I, ст. 48; Kadlec ст. 244 і 247.

²³⁾ Грушевський: Історія України-Руси V. Львів 1903,
ст. 378.

²⁴⁾ Pisma Stanisława 26kiewskiego. Wyd. August
Bielowski. Lwów 1861, ст. 545.

²⁵⁾ Там же ст. 547.

²⁶⁾ Було б цікаве прослідити в джерелах, чи й назва
Буковина звалася коли небудь „Україною“. Бо руму-
нська румунського вченого Йорги про „Молдавську Ук-
раїну“ (Iorga: Ucraina moldovenească. Zib. z „Analele Aca-
demice Române“, Seria II. Tom XXXV. Memorie istorice
istorice. Nr. 12. Bucuresti 1913) не відноситься до цього
питання, а говорить тільки про експансію румунів по-
за границю Дністра на Україну, що доводить Йорги
печатями молдавських воеводів Дука Вола і Думітра-
ко Вола Кантакузано, на яких знаходяться титули
„Гетьман України“ та й іншими документами з другої
половини XVII. ст. Пор. Звіт О. Поповича в „Старій
Україні“, Львів 1923, ч. 7/8, ст. 118.

Великий український склад
КОСМЕТ. АПАРАТІВ
А. МАЦЯК, КА. ЛЬВІВ ВА. ЛОВА 27
ДОСТАВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОГО ШПИТАЛЮ

А. ГАВРИЛКО.

Політичні канони твору „Mein Kampf“.

(Кілька актуальних цитат).

Переді мною Адольфа Гітлера: „Моя Бо-
ротьба“. Пригадує гадки, кинені вогненною
пристрастю на отсі сторінки. Нитку по нитці
розновую з клубка доконуваних фактів ниніш-
ньої III-ої Німеччини. Немов самі укладаються
в цілість-систему головніші тези.

1) „Німці — це нарід без земельних просторів,
пропорціональних до числа їх людности та до
змагання стати світовою потугою. Нею те-
пер не є німці, всеодно, чи мілітарно вони сильні,
чи слабкі. Земельним простором, що його

сьогодні замешкують німці, знаходяться вони
в ситуації зперед 2.000 літ, коли тільки-що в-
ступали на сцену історичного життя“ (стор. 731*).

2) „Напевне не є Божою волею факт, що
один нарід має 50 разів стільки землі, скільки
має II другий. А так воно є, хоч природа не об-
ригає для ніякої нації землю, як резерву на май-

* Всі цитати з видання твору „Mein Kampf“ з 1925
р., 43. наклад.

Месія Ісус є тільки сином Марії. Отож вірте
тільки в Бога і не кажіть, що було Іх трьох.
Бог є єдиний і не міг мати сина. Він сам собі
вистачає“.

Ті слова пригадують нам, що земля по-
якій ходимо, повна вогню, і що тут від віків
була релігійна боротьба. А хто не помітити-
цього тут, той зверне на це увагу в церкві
з Божим Гробом, за яку віддана йде спір між
греко- і римокатоликами між коптами і вір-
менами. Єдиний диссонанс в Єрусалимі вражає
сине довкола цього святого місця, тут, де май-
же безупинно правлять Службу Божу, не кож-
ний подорожник може легко дістатися до се-
редини. Східній звичай, щоб шоранку очищу-
вати прочан ведрами води перемінне місце
у найближчому сусідстві церкви у рід пральні
повної вогкості.

А проте всі ті похмурі своєю таємничі-
стю святі місця, куди входимо з тоненькими
восковими свічечками, залишають своєрідне
сильне вражіння. Ось червоний камінь, на я-
кому Нікодим натрав мастю мертває тіло Спа-
сителя, довкола лямпи, ліхтарні і свічечки; на
березі гробу переміненому у вітар — все це
з дивною силою промовляє до серця навіть
несвірного. Коли входимо з підземелля на
світло Божє, відчуваємо якийсь дивно-блажен-
ний, півсонний стан. З усіх християнських цер-
ков чути звуки дзвонів. Між них влітає голос
музичний із стрімких веж. І без огляду на те,
до якої віри хто належить, кожного охоплює
чужобний настрій під впливом загально-свя-
точного настрою.

Пер. м. р.

ВЕВЕЛУХ СВЯТ

БАЖАЄ

Своїй П. Т. КЛІЄНТЕЛІ

фірма Е. ДУМИН
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 4

Новини жіночі й мужеські.

буте. Земля — це добро для кожного народу, що має силу собі її взяти та змогу її обробити. Замалий простір розселення народу прямо заохочує сусідів напасти на той нарід та покори-ти собі його" (147—153).

3) „Багато із страждань німецького народу це наслідок нездорового відношення між чис-лом сільської та міської людності. Бо підста-вою здорового існування нації — змога задер-жати в ній міцний хлосський стан. Торговля, чи промисл не можуть бути цією підставою. Зав-данням цих діянок народнього господарства — лише поміч у прокормлюванні нації, а са-ме через вирівнювання продукції та потреб — кожної вітні — народньої консумції" (151—152).

4) „Гаслом кожного німця має бути: Не вва-жано нашої долі забезпеченою доти, доки на-ша держава не має змоги на сотні років наділю-ати кожного німця землею (754). Та не пустою землею десь там далеко в колоніях, а доброю землею на сході Європи (757), в Росії, на П о-крайних державах" (742).

5) „Поміж расами чи народами слід утри-кувати чіткий розділ, як між пшом та слоугою. Пшом є добра, чиста арийська раса, все ж інше — слоуга, бо воно полоа (324). Властиво кажучи, матірню сучасного культурного світа ніхто іаший, а тільки: Германія. Вона дала світові культурне обличчя" (742).

6) „Перший плуг називався — „меч" (154). Тому геть з пацифізмом, якщо менш-вартні на-роди не мають і далі сидіти на найбільших земельних просторах. У вічній боротьбі вирос-ло людство, у вічній мирі воно загине. Всяка гуманність це мішанина дурноти та трусливо-сти" (148—149). „І воно захоплення великим змаганням ніколи не викрешуть „естетизуючі" панове" (184), а „боротьба „духовою" зброєю бажана найбільше тим, хто взагалі без душі" (267).

7) „Нічого неварті в народі підлизні, плак-сії та базікаїли, — цінні лише одиниці твердої віри, жертвенності та мовчаності". (258—259, 460—462). „Геть з гуррапатріотами" (735). „Не може надіятися успіхів той, хто не має зрозу-міння для важности в народі його низьких сфер" (108). „Вже молодь треба виховувати так, щоби добре розуміла тісні звязки націона-лізму з соціальною справедливостю. Бо нарід, якого половина проживає в нужді й недостат-ках, не уявляє собою картини, що нею можна би величатися" (474—475).

8) „Німці це не поліція для охорони „бід-них, малих народів", але воєки власного наро-ду" (741). „Смішні й жалюгідні це спроби роз-броїти могутніх переможців „Союзом понево-лених народів" (746). „Такий союз держав, що

не має мети вести війну, це твір безглуздий, безвартісний" (749).

9) „Нікого не обов'язує об'єктивність у від-ношенні до своєї національності" (120), бо „не можна уявити собі ніякої тривкої зміни без фанатизму, а навіть без істерії" (475). „Не бу-ло об'єктивне в національних справах ні чеське духовенство" (120), „ні соціялісти інших наро-дів" (123).

10) „На суходупті Європи місце тільки на одну, а не на дві потуги. Всіми засобами, теж і озброєним насиллям, слід нищити сусідів, які в мілітарною силою або мали б змогу нею стати" (754).

Вчитуємося в оті тези й широку їх моти-вацію. І зринає запит: Ясне це, чи неясне? Чк є ще якісь сумніви щодо напрямків, вказаних німецькій державі у тій книжці? І чи від 1933 року часто німці відступали від тез „Майн Кампф"? Чи взагалі можуть від неї відступити доти, доки „Моя Боротьба" це кредо, коран, євангелія III. Німеччини?

Все було давно написане, ясно, недвознач-но, без ніяких серпанків. І тому не можна за-кидати німцям, що вони когось обманули.

Коли читати „Майн Кампф", то — нава-пи — треба признати німцям, що вони чесні з собою. Не вони винуваті, коли хтось наївний — їх хвилеві ухили чи тимчасову тактику пере-мішував з канонами політики. Канони політики III. Німеччини списані у „Майн Кампф-і" і там ухилив нема!

Зі Світлим Празником Воскресення Христового вітаємо Всіх Членів, Добродіїв і Прихильників Рідної Школи та загалом Усіх Українців (-ок) розсіяних по світі і складаємо їм та їхнім Віт. Родинам найщиріші побажання!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Головна Управа Рідної Школи.

ВАСИЛЬ ПАЧОВСЬКИЙ.

Писанкове мистецтво.

„Велидень" свято вкється із воскресен-ня Христовим у велике свято весни, відро-сання, воскресення. Походить воно з часів Мезопотамії та Малої Азії через Чорне Море тому пізніше тисячі літ до Христа. Зі святом Великдень зв'язано барвлення яєць, як символу бога Сонця, бо яйце має в собі зародок со-всесвітньої сили — життя.

Маємо два роди крашених яєць: крашанки, мальовані однією краскою і писанки орна-ментовані різними зображеннями на закрашеному. Коли крашанка була ввирена, або печена для поїдання та ігри в „котка", чи в „битка" — то писанка сира, покрита святими знаками сонця і місяця, посідає від удару грому, недуг і смерть.

Тимто орнаментация писанок мала свій ви-робничий, постійний стиль, своєрідне мистец-тво, пристосоване майстерно до кулястої по-верхності яєць, яке вважало всі орнаменти в одну цілісність, утворену композицією для вислову свого стилю, то вона робить враження, ніби вона сама розвинулася.

Перша розвинулася проблема руху в малю-ванні на кулястій поверхні імперійських ваз кре-тивна форма і передала цей стиль микен-

ському мистецтву. З Крети поширився культ сонця в Малій Азії і приніс на Україну цей ви-сокий стиль, де на кулястій поверхні розвинуто проблему руху на писанках, мальованих орна-ментами.

Є три основні типи писанкових орнаментів, які є символами Сонця: 1) свастика — це зо-маний, або гачковий хрест, 2) трикутник — це троячок, або триніг, 3) розета — це повна ро-жа, або віржа. Свастика — це слово індуїське, означає хрест, якого гачки направлені наліво; його назва савастика, по грецьки есесіке, зв-бачання добра. Цей орнамент зовсім не був германського походження, як думають німці, а поширився в області Середземного Моря в ранню галльштадтську добу і перейшов на Кав-каз. За княжих часів зустрічаємо його в нас на денцях горщиків. Трикутник — трираменний триніг — це орнамент вазодержав на Кипрі, Мі-кенях і Трої. Розета — вазьморамента зв'язла, злитворена народами Мезопотамії. Наш писан-ковий хрест похилений в рух на ліво чотирма простокутними трикутниками виступає на не-олітичному черешку в Туркестані. Як бачимо, ці орнаменти зібрані в писанковому мистецтві на Україні, звідкіль за дослідями Т. І. Арне во-но вийшло, як з центру славянської культури.

Так у писанковому мистецтві ті три типи орнаментів творять всі конструкції, хоч лише-ються і ускладнюються, прибираючи раменами форми рослин і животної та різних предметів побуту. Під впливом християнства затрачував-

ся зміст до давніх орнаментів солярного (со-нячного) культу; тоді долучено мотиви рослин-ні та тваринні, які ніколи не дорівнюють арте-тичному викінченню прастарих первісних гео-метричних мотивів, переказаних тисячліттями сонячного культу.

Писанковий орнамент складається з основи і властивого орнаменту. Основа — це ліній, що відмежовують поля властивого орнаменту. Пи-санка все буває переділена лініями подовжні-ми і поперечними. Ця переділка ділить яйце на 2, 4, 6 або більше піль і виділяє поодинокі візрі властивого орнаменту. Окрім симетрично-змальованих писанок є писанки з несиметрич-ним орнаментом, який оббігає вузлом цілу по-верхню від ширшого до вузкого кінця.

Властивий орнамент ділиться на три групи: геометричний, рослинний та тваринний, який доповнює ще проф. Сузюков солярним, побуто-вим та релігійним орнаментом. В більшості ви-падків вони з собою перемішані так, що на од-ному візрі треба їх відділювати, але вони по-вторюються симетрично на всіх полях. Писан-кові мотиви рисуються контурами і площинами, які виступають одна коло одної. Вони обмежені білими або кольоровими контурами. Різнома-нітність і уклад мотивів залежать від поділу на поверхні і способу розміщення і повторення мотивів на симетричних полях — та від закра-шення взорів і технічного їх виконання.

В геометричному орнаменті крім свастики, трикутника та розети зображуються сонце кіль-

Усім своїм відборцям

бажає

ЕЛЕКТРО-
ФОТО

Веселих Свят

,Е-КОМП'

Львів, вул. Сикстуська 29, Тел. 203-30.

129

МИКОЛА КОВАЛЕВСЬКИЙ.

Мій останній Великдень перед світовою війною.

Був це Великдень зовсім особливий. Уже третій місяць сиділи ми в ославленій в'язниці Лукіянівці у Києві у т. зв. політичному корпусі, де на поспівалих мурах було видряпане нещодавнє українське ім'я з різних часів, сягаючи аж у минуле XIX століття. Тут сиділи, чекаючи смерті українці, що були членами терористичної організації „Народна Воля“, тут кінчали своє життя провідники кровавого т. зв. чигиринського бунту в 70-их роках мин. ст., тут побачили ми ймена, вже затерті часом, молодих українських патріотів з 1900. р., коли в Україні почала діяти революційна українська партія. Трудно було відчитувати дорогі ймена наших попередників у понурих келіях Лукіянівської в'язниці, однак кожний з нас був гордий за минувшину і за те, що мученицька традиція боротьби за визволення наддніпрянської землі не переривалась ані на один день і тягнулася невидною та одночасно міцною нерозривною ниткою з сумерків минулого століття аж до бурхливого епопею революції 1905. р. і через могутні селянські повстання на Лівобережній Україні в 1907—1909 роках аж до світової війни.

Сиділо нас у Лукіянівській в'язниці кілька національностей, разом із нами кілька грузинів, вірмен, азербейджанців. Справа наша не належала до найбільш небезпечних. Всі ми були обвинувачені в тім, що в лютому 1914. р. зорганізували революційний комітет у Києві, який підготував у дні Шевченкових роковин велику демонстрацію протесту проти заборони українського слова та влаштування панакхиди у Софійському Соборі за душу Шевченка. Влада не мала конкретних доказів нашої вини і тому тримала нас у в'язниці аж до закінчення слідства, щоби потім покарати у т. зв. адміністративному порядку, себто без суду.

Весна того року надійшла скорше, як звичайно. Вже в березні світило яскраве сонце і починали зеленіти дерева, що ще більше підкреслювало темряву тюремних келій і вог-

кість грубих мурів Лукіянівки. В останньому тижні великого посту начальник в'язниці запропонував нам йти до тюремної церкви до сповіді. Ми відкинули ту пропозицію, бо вважали, що в неволі може бути правдива, щира молитва тільки в келії, а не в московській тюремній церкві, де великі слова літургії брег-

Гальо! Коломия і околиці!
РЕСТОРАН під „Короною“

Львів, Ягайлонська 11.

— найбільша вибагливість, найліпша кухня, найдешевші ціни.

ніли, як профанація віри Христової. У Великодню ніч якийсь дивний настрій охопив нас усіх. Урочиста тиша панувала скрізь і тільки час до часу нарушували її пронизливі свистки в'язничної сторожі. Коли вибила 11 година, раптом почули ми несамошиті перезвони, тяжким кроком йшли закуті в кайдани в'язні під охороною численної сторожі, озброєної в рушниці і револьвери: привели якусь нову велику „партію“. Брязкіт кайданів чути було в цілій великій в'язниці. Ось так зустрічали ми Великдень у 1914. р. Коли з далекого міста почули ми церковні перезвони, які оголосили

світові Воскресіння Христа, то стало нам якось тепліше і веселіше на душі. Не могли ми справді засісти зі своїми близькими до пасхального столу, однак далекий гомін Києва казав нам, що нарід з радістю зустрічає свято Христа і обіднується в гарній любові до рідного краю.

У велику неділю чекала нас мила несподіванка. З канцелярії в'язниці повідомили, що наші „наречені“ принесли нам спячене. Ось так кожний з нас дістав з волі святочні подарунки — дуже дорогі для кожного ув'язненого, однак, що за нього не забули. З цими „нареченими“ не раз виходили компанії. До мене наприклад зголосилися дві наречені, однак завчасу порозумілися, щоб не ускладнювати справи. Я їх не знав і ніколи не бачив раніш на очі. Це були ті безіменні дівчата, що працювали в нелегальному червоному хресті і дбали про українських в'язнів.

А підчас т. зв. „провірки“, коли тюремна сторожа обходила наші келії, щоб перевірити, чи всі на місці, начальник сторожі дав нам холодне великоднє поздоровлення, на яке ніхто з нас не відповідав. Серед старших в'язнів були й українці. Один із них називався Печений. Він, як нам видавалося, тримався зовсім інакше від своїх службових товаришів. Не тільки був чемний до українських в'язнів, але мав у собі якусь іскру людяності. У велику неділю зайшов він до нас на підча провірки, а ось так несподівано, подивився мовчки, якось незручно переступив з ноги на ногу і сказав: „Хотів би вам побажати веселих свят, та не знаю, чи від мене приймуть це побажання“ — і замовк. Було це сказано так широко і з таким почуттям, що ми були зворушені і подякували йому за цю ширість. Він додав ще кілька слів, потішаючи нас, що може скоро вийдемо на волю і тоді позиним молодими грудьми будемо дихати соняшним повітрям над Дніпром. А по хвилині зі смутком зазначив: „А я залишусь тут“. Коли вибухнула революція в 1917. р. той самий Печений, як один із перших начальників в'язничної сторожі відкрив браму Лукіянівки для українських в'язнів і зголосився до української армії. Я його зустрічав потім підчас найбільших боїв під Києвом і на Поділлі.

Були ще й інші переживання в Лукіянівській в'язниці в той час, як ми там сиділи. Кілька разів приводили нових українських

З Христовим Воскресінням

складаємо ширі побажання всього найкращого Хв. Дирекціям і Працівникам Ревізійного Союзу Українських Кооператив, Центросоюзу, Народної Торговлі, Центробанку, Повітових Союзів, усім кооперативним Робітникам та нашим Відборцям і Прихильникам.

ДИРЕКЦІЯ

Фабрика паперців „Калина“ в Тернополі.

цем з виставними рисками, звіздом або хрестом. Крім цього мотивом виступає хрест одно- або трираменний рідко самостійно. Творять його 4 ромби або 4 трикутники, зв'язані вершками. Хрестово вони укладаються в крила вітража. Зате звізда є елементом самостійним, залежить від положення звізду на сторонах, чи на кінцях писанки; вони є 8 або 6 раменні, порожні, або повні тоді, як на одну складаємо чотири менші звізди іншою краскою. Окрім тих мотивів виступає пояс, або лопатина зазублена ліній, довкола звізди, хреста або вздовж чи поперек писанки. Далі окрасою виступає спіраль, як вивішування інших форм для симетрії. Інколи ціла поверхня яйця вповнена ромбиками, трикутниками чи квадратами та клинчиками і міниться різними красками наче сітка.

Геометричний орнамент оперує крапками, лініями, нитками, решіткою, кусточками, сосонкою, тафельками, кошечками, драбинками як на старинних посудіх бронзової й залізної доби.

До хрестів долучуються рослинні комбінації спіральної ліній різними, закарлючками, кризулками, деколи викидуються вазони, крокамі, лужками, спіральними очками, кружками, павучком та закрутками.

Геометричний орнамент наєжить до старшого типу простолінійного, а з кристалічного типу, що проявляється у спіралях, становить перехід до рослинного орнаменту. Цілий уклад геометричного орнаменту стосується до форми

яйця і є дуже симетричний. Ціла форса кладеться або в середину ширшої частини яйця, або на його кінці. Все це майже лучиться в гармонійну цілість для вислову руху, як це втворюють в мистецтві дуже талановиті майстри великої доби у старинних осередках культури.

Рослинний орнамент густо перемішаний з геометричним орнаментом виводить крім цілих рослин, тільки поодинокі частини: як квіт, листок, овоч та гілку з того творять гірлянди, вінки та китиці. Геометрична стилізація рослин проявляється як еліпса, колесо, чотирикутник та лопатина ліній.

Тут виступають такі народні форми взорів: Рожами малюється пуста, повна і зірката рожа; смечками — як шпилька сосни, або гілочки смечок; яблучками — це ряд спіралей осаджених гайби на трикутному порталі на двобок; деревом — нарисованим плем грубою рисою, від якої йдуть тонкі лінійки гілочки; фасолею — це довгі еліпсоїдні фігури як стручки фасолі, якіми барвником малюється трилистки злучені в хрест в одну гілку.

Всі інші форми доводяться листочками, або квіточками, зібраними в шість або вісімнадцять корону, стилізовані фантастично. Вони розмальовані довільними фарбами. Рослинний орнамент не дійшов тут до вищого ступня моральських писанок, де виступають китиці цвітів, гілочки та вишпалками, та весь рослинний орнамент, що перейшов розквіт в готичних капітелях святих.

Тваринний орнамент мало уживаний у писанках, хоч виступає всюди на Україні. В ньому є зображені або цілі тварини, або доодинокі частини тіла звірат. На Гуцульщині в писанках малюються цілі риби, коники, олені, рибки, птахи, метелики, комахи; на Волині теж коники, метелики, павуки, стонogi, раки та дитинки та ніколи більші тварини і люди. Ті тварини виступають на полях писанки, або творять візерунок звернувши до себе, або викидуються у візерунок коло основи, часом аяже їх сітка плутається через половину або ціле яйце. З частин тварин виступають баранчі роги, заязгані кімачки, еліпсоїдні лінійки, або курчі лапки, тризубці, як на рунах та в фенікійській і грецькій абетці, качачі і гусачі лапки з розведеною стопою в триніжку. Метелики бувають самовільні або втриніжні, звичайно чотири листочки метелика, зв'язані в купу, павучки з розп'ястими лапками і розгорненим хвостом. Тваринний орнамент виступає на камені та бронзі й на хвості племен в Африці та в старій Америці. Коли відповідає до озруження, ненатуралістично.

Крім цього деколи в писанковому орнаменті трапляються написи, як Христос возродив Слава Бору! або Імена св. Все це писано не нерівно, нештучно, очевидно, ще минає естетично, як тваринний та рослинний орнамент, які не мають за собою традиції великого мистецького центру.

Роз'їждяться сторожа привела кілька-
ніцять селян із селівського повіту, обвину-
вачених за поширювання нелегальної україн-
ської літератури. Були це свідомі селяни —
жодні свідки того, що українська національна
ідея не тільки пробудилась у народі, а
стала селянським маси на шлях організо-
ваної боротьби. Приводили до Лукіянівки А
українську молодь з різних повітів України,
які приносили дуже цікаві вістки про укра-
їнський національний рух. Тому цей останній
Великдень перед світовою війною був для нас
тільки дорогий і незабутній. Хоч була в по-
стичному житті глуха ніч, хоч не було в У-

країні нідної української школи, хоч моска-
лі придумували все нові і нові репресії і пе-
реслідування, хоч на кожному кроці бачили
ми прояви зовнішньої могутності царату, хоч
проти нас була ціла Росія реакційна і посту-
пова, консервативна і ліберальна, монархі-
стична і соціалістична, та проте Великдень у
Лукіянівці дав нам нову силу і нову віру в
перемогу. Ми вийшли з Лукіянівської в'язни-
ці в гарячі дні липня, коли Київ святкує день
Великого Князя Володимира. У ті дні відчу-
валося, що грядуть великі історичні події. Во-
ни скоро прийшли та перевернули царат і його
силу.

МЕХАНІЧНА ПЕКАРНЯ

„АС“ ЛЬВІВ.
ВОДНА З
бажач своїм відборням
ВЕСЕЛИХ СВЯТ.

— Ди уж твая Кацярина
Сваю волю пайала
Паважедживала коні варанні...

Зірвалася бури оплесків. У вікнах заблима-
ли світла. Кур'єр влітав за заспаним двіреш-
у Гродні, щоб на мить відсапнути. О. Віктор
стиснув нам руку, висів і зник в прогалині дзе-
рей на станції. Поїзд рванув далі до Вильні.
Той ночі якимось вже не спалося. Мій сусід
з ві-за-ві посвистував сумовиті еспанські бо-
лера, а Льоретта пробувала наспівувати мільо-
дню нещасливої білоруської Кацярини...

НАРОСТАННЯ КУЛЬТУРИ.

У Вильні тепер ніяково, зокрема серед бі-
лорусинів.

Не стало о. Станкевича, мусів вийхати о.
Толлочко, залишив тут діток і дружину відом-
ий діяч інж. Клімович. Про пригоду ред. Мац-
кевича знають тут навіть діти.

Відвідаю старим звичаєм Білоруський Му-
зей. Дир. Луцкевич все ще охоче і живо круж-
ляє поміж його шафами, габльотами і столами,
оповідає, повчає, пояснює. В перервах гутори-
мо, як старі знайомі. Оглядаю і подивляю ново-
віднайдені священничі ризи зо сльських поясів;
традиційно вписуюся до памятої книжки, в
якій так багато українських підписів.

До музею приходять люди з села. Опові-
дають не веселе і приглядаються старим біло-
руським мечам...

Серед білорусинів усіх політичних напрям-
ків панує тепер згода.

Усі забули ще розмірно недавні сварки.
А проблеми у них такі, як у нас, такі самі по-
дії, пригоди, загадки.

Під вечір ідемо за місто, на замкову гору.
Під нами — Вильно. Мої товариші — білорусь-
кі молоді діячі — це селянські хлопці з полу-
мяними душами: поети, письменники, історики,
одні малар: руші сучасного білоруського на-
ціонального руху, стовпи білоруського відро-
дження. Чомусь мені здається, що когось так,
як вони тепер, мабуть виглядав колись Мішке-
вич, Зан, Одинець...

Усі вони прекрасно знають українські спра-
ви і нашу мову, шукають — як можуть — з на-
ми контакту, бажать творити і творять власну
нову, міцну культуру. Видали навіть пропаган-
дивно-інформаційну книжечку про українців.
Нав'язали живу літературну виміну з литовцями.
Хороші хлопці!

Сидимо на могилі край шляху, що пнеться
під високу гору і балакаємо. Оповіді присіла
купка дівчат. Молодий білоруський поет хоче
зробити мені приємність, декламує:

— Піду за місто. Там десь жде мене
дівчатко, незнає. І зустріне ханлю-
ванням уст.

— І кучері, у попеластім тембрі,
пелехаті, зворушують мене так со-
лодко чомусь...

Реванжуюся тим, що знаю... словами „Ка-
цярини“ о. Віктора з вагону, які астиг запам'я-
тати. Бють мені бравно і сміючись пояснюють,
що мистецьке оформлення цієї пісні, як і ба-
гатством іншими, дав наш український компози-
тор Гайворонський.

Гайворонський і Кошиць, обидва тепер в
Америці, дуже щедро і сердечно вказали за бі-
лоруську тематику, раз-у-раз надсилають до
Вильні якусь нову композицію, основану на
підставі оригінальних білоруських мелодій.
Гайворонський скомпонував навіть дві пісні на
мішані хори до слів сучасного білоруського
поета Ганка.

Я був того вечора на білоруському кон-
церті. Сала тріщала. М. І. бачив таку сцену.
Разом з публікою прийшли на концерт різні
не білорусини. Пильно слухали співу...

Найпевніша льоката малих капіталів.

Купуйте уділи наших торговельно-промислових підприємств:

по зл.	500 ⁰⁰
" "	1.000 ⁰⁰
" "	2.000 ⁰⁰
" "	5.000 ⁰⁰

інформації „Пром-банк“ фінансова порадня, Львів Гродзіцьких 1.

РОМАН ГУЧВАНОВИЧ.

Білоруської ясної ночі просплати не можна.

ФРАГМЕНТИ РЕПОРТАЖУ.

Варшава—Вильно, у березні 1939.

Пряждуть гадь разорані шляхами,
сатруць нядолі чорним сьляды,
і можа казку быць над курганамі
раскажуць ветры соснам маладым.

(Максім Танк).

З ПІСНЕЮ, МІСЯЦЕМ І РЕФЛЕКСІЯМИ.

Морозаа березнева ніч і срібно-синій про-
тор неба. Десь далеко за нами в туманних, ім-
лістих лісах, залишається пошум і свист кур'є-
ра. Білоруський місяць летить срібним диском
на високу раму вагону, а в ровах попри шлях
показується теміль густої води.

Сонна тиша лягла над далекими селами.
Тільки поїзд доможе по сталі рейок мов шум-
іти, співає серце нової провесни.

Отець Віктор кінчає своє оповідання, Льо-
рета вишком плаче...

Залишає нас срібна місячна купіль. Зза сті-
ни зливає притишення, сума мелодія вальса.
І купу при вікні червоніє вогонь папіроси

Поїзд наїма на верхній лежанці призамок,
показує на ліктях молодий подорожник.
Там подла шоколаду. За стіною розлягся жі-
ночий сміх. Отець Віктор кінчав...

Смілий священик зарослий мов віковими
ліщинами дуб, попав до нашого
вагону випадково. Прийшов,
поглянувши в широкі, повні переляку

о. Льоретти сказав так просто, як батько ди-

— Не гнівайтесь, ласкаві панство, що до
поїзда таке старого. Люблю молодь — і по-
може повідати, але так свобідно, так цікаво, що
тільки відразу заслухались. Дивував нас цей

смілий священик своєю вимовою; заскакував
на мить тем, притягав фізією оповідаць-
кою силою; інпонував знанням життя, людей

і в той мить із нас не видержав і занитав,
показував нам тут на глухому Поліссі — ста-

рий пастир махнув рукою і замовк. Ріжні люди
шукають своєї долі у болотах Полісся. Льорет-
та голосно заплакала, а завішений над нами
подорожник, щоб її потішити — почав співати
військову пісню, що її навчився під Мадри-
дом.

Опісля заспівали всі разом малу піснюку
про двоє нещасливих коханців, а в кінці о. Вік-
тор зачарував нас старою білоруською воля-
кою думою:

— Гей, паехау син Даніла
Ды на Русь на вайну,
Гей пакінуу сын Даніла
Малядую жану...

Десь далеко на обріях блимали зорі, сріб-
ний місяць сховався за хмари. Нічну тишу про-
різав дункий паровозний гудок:

...Гей, пісала яго маці
Три лісточкі да яго,
Гей, вярніся ти Даніла

Дий да дому свайаго.

Біля дверей нашого переділу зібрався гурт
журналістів з інших кабін. Хтось подав о. Вік-
торові гітару, яку він охоче взяв в руки і зір-
вавши на її струнах могутній тремтючий акорд,
закінчив сильним, високим, драматичним бар-
тоном:

Пані, Панове найдуть найкращі Новини сезону
в е с н я н і
у фірмі
МОДНІ ТЕКСТИЛІЯ — ЯН ВАЛЛЯХ І СИН
Львів, Площа Галицька 14, тел. 209-82.
Матеріали мундуркові. Ціни безконкурентні

НВАРЦЕВІ ЛЯМПИ, СОЛЛЮНСИ, ВІТАЛЮНСИ,
В ИМІНА НВАРЦЕВИХ ПАЛЬНИКІВ
фабричний
с к л а д
ЛВІВ, АНАДЕМІЧНА 7. (будинки Шпрехера).

„ГЕЛІОТЕРМ“

Українські композиції викликували овацій-
лі браву. Коли хор співав Кошицень „Приляцелі
гусі“ — люди повставали з місць.

А потім довго у ніч читали ми у малій
студентській кімнаті молоду білоруську поезію.

На прощання вписали мені молоді поети
по кілька рядків на нетривалих листівках
бляк-моту.

І ось тепер, коли вертаюсь вже від них з но-
вими враженнями, спостереженнями, з цілим
багатством кольорової, гранчатої тематики, яку
пробуватиму перетопити в газетну лінійну
масу — лежу при вікні і читаю писані олівцем
поезії.

АНАТОЛЬ КУРДИДИК.

Село хоче знати „що нового“?

Звідолення з одної подорожі.

„Коли сьогодні обмірковую той один
день зі села, я не всімі спрещувати точно:
добре це, чи зле? Зріст це, чи занепад? І тіль-
ки знаю, що цього не було досі ніколи, а
якщо це не приповідковий наш солом'яний во-
гонь — над ним слід поважно і глибоко задуму-
ватись.

ПРИ ЗІПСУТІМ ШЛУНКУ, ГАСТРИЧНІЙ ГОРЯЧЦІ, НУ-
ДОТІ, БІГУНЦІ АБО ЗАПОРІ вже одна склянка природ-
ної гіркої води „Францішка Йосифа“ ділає завжди успі-
шно, скоро і дешево. Скупайте Вашого лікаря.

Мої „сільські“ враження почав поліціант.
Була 9-та година ввечері, коли на цій станції,
на якій тільки всього й поїздів, що один ту-
ди й один назад, я виліз з вагону. Я був оди-
нокий пасажир, може тому і впав в око.

— Пшепрашам... Пан до...

— На збори Читальні. До голови, Посмі-
тюха Івана (назвище видумане, хоч і подібне,
бо навіщо чіпати людей, що ще живуть?
Зрештою розмова — автентична!).

— Посмітюх Ян... То ти з бродяжкою
на носі? То ти тепер такі дзвоні?

— Ані з бородавкою, зжу, ані „дзвоні“
Громадянини, вибрали люди головою, має
право.

— Я згляндем тебе ніч... Тільки не пан...
А легітимациє пан ма?.. Може пуйдеми на
станцію?

Я подорожі тягнув з кишені „довуд особи-
сти“, військову книжечку, легітимацию Убе-
печальні, поручення Гол. Виділу „Просьвітні“...

— Ага... Це все? Може ще щось маєте?

— Редакційну легітимацию... Постерунко-
вий видивився на мене:

— Те ви — редактор? А з якої газети?

Я назвав.

— Ага... А чим поза тим займаєтеся?

— Пишу... Редакую газету...

— Ну, я розумію... Пишете в газеті...

„Але з чого пан живе?!”

Це питання було справді до речі, бо так
треба би „спитати“ чи не кожного нашого
журналіста. Але хіба я мав розкривати душу
чи задріпаній станції, перед власником ч. 3729,
якого я вперше бачив і який втягав тепер
мій родювд у свою книжку? Я мовчав.

Ситуацію вивинив хто інший. Солтис з
села, куди я їхав. Ні з цього ні з того, зявив-
ся на стайному пероні, обтупав болото з
чобіт і переступив голову, придивився до
мене:

— А то ви! Та то казали, що ви приїде-
те, але в селі ніхто не вірив. Добрий вечір!
— тицьнув пальцем капелюх на привіт зна-
йомому поліціантові.

— Доброго здоров'я! — стиснув я міцну,
тверду руку. — Чому ніхто не вірив?

— Ніхт іхати? Ніхт?...

— Ви того добродія знаєте? — замкнув
книжечку поліціант.

— Та як ні! Знаю, може 20 літ уже знаю...

— То візьміть його в село. А я заберу всі
легітимациї, завтра зберу.

Так якимсь чином все скінчилося. Всі мої па-
пери, без яких невартий був я і нулі, пішли
в торбу, постерунковий ч. 3729 перекинув
крі. на рамя і вдарив у козирок.

У двійку з солтисом ми пішли в село.
В ніч і болото.

На дворі провесна, як мрія. Стільки сонця,
стільки світла! Ген, на право на бік від малої
станції покотилися залізничні, навантажені
уським добром червоні, товарні вагони. Над
ними димок, поїхали на захід.

Читаю:

На захід ідуць цагнікі лен, жита,
сасна і бяроза гляджу і гляджу з па-
друкі, як моладасьць нашу вивозяць...

Льоретта накрутила патефон і оглядає
свою, куплену у Вильні, народню кераміку.
Туснеля карміує на дико і так червоні тонкі
уста. За дверима зі скла майнула усмішка кон-
дуктора. Під селом на дорозі сполохались коні
якогось селянина в лаптях. Нашого еспанського
трубадура нема, поїхав у Клайпеду, чи пак у
Мемель — зблизька приглядатися новій історії:
Відчиніть вікно!

Скільки сили у цій молодій білоруській
поезії, скільки тут і весняного сонця!

Туснелля, перестаньте з нудьги кармінува-
ти уста!

В СОЛТИСОВІЙ ХАТІ

Бродячи густим і глибоким болотом
(2,5 км. до села!), я довідався багато: солтис
виходив на станцію, „почути“ щось нове. До-
бре, що я надіхав, бо був би питає лише по-
стерункового. Село тільки тим і живе, що
жде на „нове“. Коли я згадав про читальню
й кооперативу, то він аж обрушився:

— Що ж ви гадаєте? Будуть робити ви-
стави, коли отаке, що проба йде, а поки ви-
става — хто зна, що може бути...

Так ми дійшли до хати солтиса, де —
хоч звичайно в цій порі на селі сплять — си-
діло з 15-еро людей. Солтис якось аж гордо-
вито сказав:

— А як добре, що я пішов! Пан редактор
просто зі Львова!

Це значило: той пан розкаже! Але я му-
сіа розчарувати всіх. Коли вони читали, як
вийшло з розмови, всі три сьогоднішні шо-
дешники (11 км. ходили на зміну хлопці до
містечка, бо пошта приходила раз на три дні),
то мало що більше я знав...

— Е, ви пане редакторе, не будьте вже
такі. Ви напевно знаєте — гнув дялько Кали-
нюк. — Або то ми не знаємо, як то в вас:
телефони, телеграми, заграничні газети, ко-
респонденти... Чейже всього не друкуєте...

— Та не друкуємо — рятувал я ситуацію
української преси, яку ці сірі люди так „роже-
во уявляли собі. — Але там нічого такого...

— Ну, ну... Ви не бійтеся. Тут самі свої.
Можете сміло говорити — притискала мене
до стіни навіть „пані“ солтисова, що досі по-
за горшки, гусі й корови не бачила світу. —
Кажіть, кажіть. Ми тут, як забиті дошками
від світу.

Положення ставало безнадійне. Я справді
не мав що говорити. Прхала, Чехи — все це
вони знали. Телефонати Голіана й І. П. чи-
тали. В мене впливалося яких сорок очей,
я я не міг нічого сказати.

— А як ви гадаєте? — крутив з махорки
котурсь цигарку Матвій Босій. — Я оце зало-
жився з Максимом за 100 зол.: розберуть Че-
хія, чи ні?

— Якщо піде так далі... — пробував я
пророчити, але Матвій мав аргументи:

— Що ж бо, ніби: буде „він“ терпіти під
боком отаку голодранку, що все то француз-
ів, то большевиків чіпається і на випадок
чого може ніж у плечі?

— Дурний! — показував себе Максим. —
Чи гадаєш, що Чехія — то Чехи. То таке, як
Гішпанія: всі є, тільки Гішпана нема. Чехія
тримає Франція, як того пса в буді, а добрий
господар псові не дасть нічого зробити, та
ще як пса вірний...

— Або той пса вірний? — відгризався
Матвій. — То нідоного союзник, от що. Сло-
ваки, українці за „ним“, не бійся, знає на око
„він“, що той інтерес варта...

— А ти не читав в „Ділі“, що писав той
Ю. С. з Парижа?

— А ти не читав що І. В. пише в „Новім
Часі“?

Люди пикали махорку, покликувалися на
авторитет нашої преси, гарячилися. Матвій
був зазвичай, Максим не пускав. Інші „жбі-
цували“ — підбоджували цього й того. Сол-
тиска плескала руками. „Він“, тобто Гітлер.

мав на всіх 17 в хаті двох порогів, та й то
їх звали „радикалами“.

— Чемберлен!... — з погордою в голоді
казав солтис. — Нічого не знають.

І ніби придумавши щось від усіх мудрі-
ше сказав:

— Пане редакторе, а як то ви міркуєте:
якби так ми звечера послали до Львова до
„Діла“, — чи скавали б нам кожний телефо-
нат?

Я був заскочений.

— Телефонати приходять коло півночі...
— То нічого — боронився солтис — по-
чекають!...

— Але ж від вас до Львова 29 км.

— Багато гадаєте? За годину добрий ро-
верист возьме. А „писарка“ аж під село пі-
ходить“.

Селяни насторожилися на проект солтиса.

— Матвій перший їздив би — живув сол-
тис у його бік головою. — Правда?

— Певне! Поїду!

— Добре, але що ви користуєтеся на тім?

— А знали би ще вночі те, що в газеті
рано!... Бо, знаєте, такі часи, що за ніч може
багато нового бути...

РОЗБИТІ ЗБОРИ.

Чергового дня — не був вівторок — ми
пізно встали. Дядьки „політикували“ до 2-ої,
я мусів сидіти з ними. В 11-ій мали бути збори,
збори, але в пів дванадцятій на селі було ще
шістьох. Касіер поїхав ровером до Львова,
писар, бачили, йшов у той кінець, бо Михай-
лів Гнат привіз уже відписані всі афішки зі
Львова і „Діло“. Заг. Збори були там, де цей
Гнат читав тепер газету, не коло мене. Я був
в розпучі, але голова читальні, старший чоло-
в'яга, потішав мене:

— То так з півтора години буде. Поча-
тають, починають тай прийдуть. А як ви га-
даєте і може б і ми туди пішли, та відразу
забрали б людей до салі?

Я бачив, що й він крутиться і що йому
не сидиться. Сиділося тільки п'ятком, що й
уже все одно було, старшим газдам, які збо-
нули вже філософію думки: все було і як
мине.

— Ні, пане, не підемо!

Я крутився сам, як в'юн на сковороді. Вза-
вав, що читаю книгу протоколів, потім пере-
вірив список членів, з яких три чвертини не
вплатили в 1939 р. ні сотика, заглянув у ви-
на і в бібліотечну шафу, де книжки на 60
відс. були з найнудніших та переданою
видань, коли село ще жило патріархально.
А час волікся, оливою стівав, аж в голові
лунало. Але казав — висиджу, то висиджу.
Старі газди філософи теж сиділи, говорили
про вторішні сіна та худобу. Для них — має
враження — світ зі своїми конфліктами й су-
перечностями не існував.

Десять коло пів другої прийшло чотири-
молодших господарів і три парубки. Голова
читальні післяв одного з них „з той кут“, де
Михайлового Гната, по людей. Пішов. За пів-
години прийшов з дев'ятьма селянами й хло-
пцями Гнат і хотів мені конче сказати, що ча-
тав у Львові нині на афішках. Потім прийшов
писар. Всі зробили враження, що я їх мучу-
колю ось у такий час скликаю на якісь збори
читальні. А коли було в салі з сорок осіб и
120 членів читальні і година пів третьої, я ве-
ршив, що час починати.

Голова відчинив збори, приїтав мене
дав мені слово. Я почав „політично“ від за-
гальної ситуації. Всі нахмурилися. Потім пере-
йшов на просвітнянські справи. З хвилини за
хвилину, як я обговорював питання розпо-
менности, бібліотеки, вкладки, посилення пре-
ці, зацікавлення маліло. Дехто почав витя-
ти тютюн. Гнат, якого я мав проти себе в пер-
шій лавці, позіхнув.

Нечаяно під дверима зробився рух. На
сало ввійшов якийсь парубік. Заспанний був
зіп'яний. У руках мав „Век“. Не питаючи ні-
кого ні голову, в чім річ, заговорив на все
сало:

— Люди! Іду до Б. Прочитайте! Чей
вже нема!

Сало дрогнуло, обернулося, подивилися
на мене і пішла в той бік очима, де в рід
приїздного був „Век“.

— В справі формальній — чує голос Ми-
тлая. — Прошу на пів години перервати
збори...

— Так, так! — загукали всі і не ждучи
голосування, піднялися. „Век“ поліз по руці
Я люто замкнув книгу протоколів.

Ще сьогодні розмірковую: добре чи ма-
чим скінчиться ота екзальтація міжпарти-
подіями, в якій кожна несефектована, але ос-
новна праця сходять нінащо?

Літературна сторінка.

У пралісах над Амазонкою.

Мало знаємо іспанську літературу, а вже майже зовсім не знаємо нічого про португальську. Не кожному теж приходить на думку, що в обидві літератури розквітають дуже бурливо американські краєвиди. Дійшло до нас повість бразильського письменника Ферейра де Кастро (випускається Каштро), перекладена вже на 15 мов, але досі ні на одну слов'янську.

Де Кастро ще молодий письменник, а вже ця повість яку критика визнає загальною за критерій в огляді на незвичайну силу відтворення середовища, що так часто вабило різних письменників і шукачів багатства. Змальований тут праліс тягнеться над берегами фантастично химерної ріки Амазонки, яку знаємо з повісті Жюль Верна виданої недавно нашим вітчизняним виправним Ідеалістом Михайлом Таранком, оповістю лектури для молоді. Де Кастро походить з Португалії. Він виїхав як емігрант до Бразилії шукати хліба, точніше як сирота в 14 році життя. У місті Пара в країні Амазонки він мав спокій, які щоб позбутися хлопчик, виставив його в праліс, де різні підприємці експлуатували левинчерпані запаси гуми у великих деревах, а ще більше бідних робітників, тубільців і зсільських емігрантів, що давали себе вмотивувати на китрі обіцянки організаторів таких небезпечних виїзів.

Де Кастро описує у своїй повісті фантастичну природу, повну дикої краси і небезпечності. Робітники працюють там серед гущавини шпестевої а ліній, фантастичного листя, отруйних рослин, задаючи з утоми і спраги, яку можуть згубити тільки некою горілкою. Кожної хвилини загрожує їм смерть від несподіваної повені дикої ріки, або з рук індіан, що живуть у відосудних нетрях. Де Кастро переливає сам долю такого робітника, заплотереного в пралісі, мовчки обурюючись над знушаними робітниками, при чому відкривав щораз та нові сторінки краси дикої країни. Там провів він три і чотири роки, після чого утік до міста і вийшов собі приїждів. Як 17-літній почав літературну кар'єру на становищі редактора газети португальської колонії в Пара, що мав боронити своїх прав. Часом опортуністично комерційних підставах міг дати свою редакції таке становище, щоб губернатор Амазонки прийняв його, як великого довіреного гостя і возив його власним авто. Вернувшись до Лізбони Де Кастро, видрукував свою збірку своїх новел, а потім повість „Емігранти“, яку зараз перекладає на іспанську мову. Після цього прийшла „А Семья“ —

„Праліс“, перекладена саме на французьку мову відомим письменником Блезом Сендраром, що від кількох років топчається по різних суходолах та океанах і теж добре знає береги Амазонки. У своїй передмові до повісті пише він так: „В особі Де Кастро я знайшов нарешті письменника, що вміє розбуджувати красу і жах Амазонії, як ніхто інший і змальовувати природу тропіків, доглянути її примхи, дивогляди, екстравагантності, що зростаються у тому кліматі з води та вогню, ще й такого письменника, що вміє промовляти мовою людей, що заселяють ту землю: там живуть, борються і терплять серед дубів пралісу, що знає тубільців, дикунів, вільних селян, хліборобських робітників, поселенців, плантаторів, купців, емігрантів, безземельних батраків прибулуд і між ними усіма одну цивілізовану людину — себе самого, що пішов туди не щоб писати книжку, або для цікавості, але як найбільшій португальський емігрант — шукач заробітку“.

Саме в такому стилі, як це останнє речення, складному, багатому і барвистому написана та повість — отруйна та дика як сам амазонський праліс.

3 думок критика.

Минулого тижня помер у Парижі один із найстаріших критиків Фернан Вандерем, теж повістяр. У 1927 р. він видав невеличку збірку думок п. в. „Література“, з якої кілька вибираємо:

Нема рецепти, як добитися у літературі успіху, як і нема ради, що треба робити, щоб витратити на біржі, на рулетці чи на перегонах.

Поезія нагадує величезне дерево, де від віків тисячі птахів складаються на вічний концерт. Але всі ті птахи різняться щодо породи і вартості: є між ними орли та соловейки, шпакі і папути.

Сучасна література видає на світ так багато учителів і мистців, що небагато буде їх не менше, ніж у школах і не менше, ніж майстрів.

Коли автор передає осуд свого твору майбутнім нащадкам, то він звертається до трибунали, про якого склад погляди чи компетенцію нічого не знаємо.

кваліфікується“. На кожний випадок переписує рукопис на машинці і збережить копію: у 90 відсотках імовірності Вам його не звернуть з різних причин, може і на лист не відпишуть.

У нас нема ще посад професійних оцінювачів літературних творів, яким платять за втрату часу чи хист відкрити річ варту друку. Тимто не здивуйтеся, коли принагідний критик прочитає Ваш рукопис, коли матиме час або охоту.

Якби Ваша повість була „митуальна“ чи „сензаційна“, тоді може один із наших щоденників міг би її видрукувати у фейлетонах (головно улітку, коли в „огірковому сезоні“ друкарська машина страшенно багато потребує води!), а Ви могли б зробити собі з фейлетонів „відбійку“ і видати повість на власний кошт. Така відбійка із друкарні досить дешева, але знов таки якась кінгариця мусить узяти книжку на головний склад для продажу. У нас зазвичай теж ксальпортери, треба б порозумітися із ними.

Наші кінгариці і видавництва принципово не займаються торгівлею т. зв. оригінальною белетристикою, вважаючи (слухно чи ні), що це неподатний крам. Авторі адебітація сама підшукує собі приватних видавців, а часто і ризикують власними грошми в надії, що на книжці зароблять. Щоб продати надруковану для цього треба мати адміністративний апарат — з адресами різних громадян,

Чи письменники теж можуть займатися критикою? Можуть, але так, як не роблять пірати, які займають чужий корабель; або щоб поживитися його добром або його автономією.

Найбільший локус письменника — його незалежність, що стає йому тигарем. Ви не можете уявити собі, кіляко гарних нагод успіху він тратає через неї.

Дотеп не ошаджує нікого: ні фальшиву повагу, з якої одним рухом здирає маску, ні фальшивий глум, поза яким відкриває клоуна, ні фальшивий ліризм, ні фальшиву величність, ні фальшиву думку. Але гуморист не легко доходить до раю. Одного дня і його всеоще страшний домі, як зустріла вже Рабелеса, Мольєра або Вольтєра — публіка починає його ваажати за бланца чи смішну.

Підготовка до роковин Гоголя.

З совітської преси довідуємося, що від українських письменників і діячів вийшов проєкт святкувати 130-ліття народни Гоголя і що совітський уряд цей проєкт прийняв. 31. березня мали відбутися святкові поминки в Сорочинцях, Миргороді, Ніжині і Києві. Давний міжниський ліцей, тепер Педагогічний Інститут буде називатися іменем Гоголя і при ньому відкриють гоголівський музей, до якого І. В. Совітської Академії московського літературного музею, з лєнінградських і московських театрів вже відіслали чимало предметів. В київському університеті почали збірки присвячені творчості Гоголя; в Українській Академії Наук відкриють виставу автографів і рукописів Гоголя, архівних матеріалів про нього. В усіх школах на Україні будуть присвячені окремі дні пам'яті Гоголя.

Що робити з рукописом?

Вітований Панє!

Чи маєте в себе рукопис повісті чи теж оповідання і не знаєте, що з ним зробити. Вам казали б знати, який процес він мусить пройти, щоб перемінитися у книжку, наче лінійка з металюка. Пришліть його на адресу редакції: т. зв. літературний референт скаже Вам, чи Вашу річ можна б видати окремою книжкою, чи теж помістити у фейлетоні. За книжку у бібліотеці „Діла“ Ви могли б дістати гонорар; якщо ж перший наклад розійдеться, тоді автореферент може б видати (якщо не продали книжку) ще раз у іншому видавництві. Крім гонорару маєте право до 20 авторських приписок для своїх приятелів і знайомих — кимось вірних читачів.

За літературні фейлетони в часописі ми платимо; фейлетон у часописі не ставить автора „власних“ виїзів; його читач хоче „власного і цікавого“ — правду кажучи: „власну атракцію, яку може йому дати наша літературна кухня“.

Крім цих речей вам не підійде, Ви маєте перед собою можливість звернутися до видавця книжки, видавництва, що видає-годи „власних“ виїзів. Ці видавництва і видавці платять у світ літературний таір, від якого вони живуть. Вони вважають, що „де“ не

що люблять купувати книжки, вислати їх і вести рахунки. Той, кому Ви вислали свою книжку не спитавши, чи він її потребує, може навіть Вам її не звернути і за те не будете з ним позиватися.

У наших сьогочасних обставинах краще дістати будинок гонорар, ніж видавати книжку власним накладом, бо це клопіт. Про це пишуть деякі видавці і платять за том новел чи повісті і по... 100 золотих, імовірно на папірськи для автора чи на „святиний додаток“ для його вітків.

Коли рукопис залишиться у Вас у шухляді або вернеться від видавця — Ви сховайте його і прочитайте сами за рік, два або десяти. Може тоді Ви скажете собі, що справді добре зробила не видавши свого твору ще на досить зрілого. Якщо недостаті в ньому тільки частини — спробуйте їх виправити, хоч моя рада: найкраще все писати наново, не загортаючи до давнього тексту. Може до того часу я вже і обставини зміняються так, що з літератури можна буде жити бодай не гірше, як в... літературстві.

А почати друкувати ніколи не пізно пера смертю. Перестати писати теж. Мабуть найцікавіший ті, що пишуть усе життя тільки для себе, з вірою, що залишать „посмертний гонорар“, що здивують світ.

З пошаною
М. Рудницький.

Останні вісти зі світа.

Альбанія на черзі.

ПРОТИТАЛІЙСЬКІ МАНІФЕСТАЦІЇ
В АЛЬБАНІЇ.

ПАРИЖ, ПАТ. Європейське видання „Нью-Йорк Геральд“ повідомляє, що в Тірані дійшло до протиталійських маніфестацій. Причиною було незадоволення альбанців вісткою про переговори у справі ревізії Італійсько-альбанського союзу, яку надало радіо. У Барі та Бріндізі сконцентровано Італійські морські сили.

ІТАЛІЙСЬКО-АЛЬБАНСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

РИМ, ПАТ. Міністр закордонних справ гр. Чіано відбув розмову з послом Альбанії у Римі, який приїхав у середу в Тірані.

ЗАГРОЗА ДЛЯ ІТАЛІЙСЬКИХ ІНТЕРЕСІВ
В АЛЬБАНІЇ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Прем'єр Чемберлен склав у Палаті Громад таку декларацію у справі концентрації Італійського війська в Барі та Італійсько-альбанських взаємин:

„Дня 4-го квітня англійський амбасадор у Римі звернув увагу Італійського міністра закордонних справ на чутки про концентрацію Італійського війська на альбанській границі. Італійський міністр закордонних справ заявив, що 8-го березня альбанський король запропонував скріпити теперішній союз між Італією й Альбанією. Від того часу відбувалися на ту тему розмови між обома урядами, але здавалося, що в часі тих переговорів виникли деякі труднощі, яких суть не зовсім виразна. Як твердить Італійський міністр закордонних справ — виникла загроза Італійських інтересів. Перед хвилиною я довідався, — заявив далі Чемберлен — що Італійський кружок і дві менші одиниці Італійської флотії прибули сьогодні над ранком до Дураццо. Досі я не дістав ще подрібного звідомлення про становище альбанського уряду. За-

те я дістав від уряду заперечення вістки, що Альбанія погодилася на умовини незгідні з її суверенністю й інтегральністю. Англійський посол в Дураццо інформує, що до 9-ої години ранку в Дураццо був спокій. Англійський уряд, очевидно, докладно обсервує розвиток подій”.

АЛЬБАНІЯ НІКОЛИ НЕ ПОГОДИТЬСЯ...

ПАРИЖ, ПАТ. Агенція Аваз повідомляє: Альбанське королівське посольство комунікує: Щоб покласти остаточно край тенденційним вісткам, що їх в останніх днях поширює преса і радіо, пресове бюро альбанського посольства у Франції має честь подати до відома ось що:

„Альбанія ніколи не погодиться на втрату незалежності, суверенності та інтегральності, як теж не дозволить висадити чуже військо на своїй території. Коли йде про оборонний союз, заключений між Альбанією та Італією, який уневажнив пакт в Тірані в 1926 р., і не відновлений у 1931 р., — то той союз у ніякому випадку не уповажнює Італії до інтервенції з метою втримати порядок в Альбанії. У цьому випадку йде тільки про чисто оборонний союз, отже нема підстав здогадуватися, щоб мала прийти зміна настанови Італії до Альбанії. Взаємини обох країв були завжди дуже приязні, як це арештою підкреслив у своїй останній промові Італійський король Віктор Емануїл”.

У ЗВ'ЯЗКУ З АЛЬБАНСЬКОЮ СПРАВОЮ.

РИМ, ПАТ. У четвер міністр закордонних справ гр. Чіано відбув розмову з послом Югославії Крістічем. Цю розмову зв'язують з переговорами, які йдуть тепер між Італією та Альбанією.

Будинок український склад

МІКРОСКОПІВ

А. НАЦЯКОВАЛЬВІВ ВАЛОВА 27

доставляє українського шпиталю

Основи порозуміння між Англією та Польщею.

АНГЛІЙСЬКО-ПОЛЬСЬКА ДЕКЛАРАЦІЯ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Розмови мін. Бека з представниками англійського уряду довели до узгодження декларації, що її відчитав прем. Чемберлен у четвер 6. к. м. у Палаті Громад. Зміст декларації такий: 1) Розмови з мін. Беком мали широкий обсяг і виявили повну однозгідність поглядів обох урядів на деякі загальні засади; 2) Узгоджено, що обі держави готові заключити тривкий і взаємний договір з метою заступити тимчасове й одностороннє задоволення, що його дав уряд Його Королівського Величества польському уряду; 3) До часу устаткування тривкого договору мін. Бек запевнив уряд Р. К. В., що польський уряд буде зв'язаний зобов'язанням прийняти з допомогою уряду Р. К. В. на тих самих умовах, що їх охоплює тимчасова гарантія, яку дав уряд Р. К. В. Польщі; 4) Подібно, як тимчасове задоволення, тривкий договір не буде звернений проти ніякої іншої держави, але матиме на меті загарантувати Польщі та В. Британії взаємну допомогу на випадок усючої безпосередньої або посередньої загрози незалежності кожної з обох держав; 5) Стверджено, що жодна справа щодо докладнішого спрешнування ріжних обставин, в яких могла би постати необхідність такої допомоги, вимагатимуть дальшого досліду перед підписанням тривкого договору; 6) Устатковано, що агадані постанови не будуть перешкодою для жодного з обох урядів відписувати договори з іншими державами з взаємним інтересом консолідації мира.

ЩО МОЖЕ БУТИ ЗАГРОЗОЮ ДЛЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ПОЛЬЩІ?

ЛЬОНДОН, ПАТ. Після того, як прем'єр Чемберлен відчитав польсько-англійську декларацію на тему висліку розмов мін. Бека з представниками англійського уряду, посол Грінвелл запитав додатково, чи англійський уряд має намір ужити свого впливу, щоб таке взаємне порозуміння заклали уряди французький та

польський та чи уряд має намір негайно започаткувати поширення бази порозуміння. Прем'єр відповів: „Що торкається першої справи, то на мою думку порозуміння, які вже є між Польщею й Францією, у практиці зовсім подібні до тих, які задумані між урядами польським та англійським. Що торкається другої справи, то завдання англійського уряду є продовжувати наради і вже наявно контакти з іншими урядами”.

На запит, чи вже устатковано, що може бути загрозою для польської незалежності, прем'єр відповів, що ще ні, бо це буде предметом дальших розмов між представниками польського уряду й англійського.

На дальший запит, чи прем'єр може дати задоволення, що швидко почнуться штабові розмови з Польщею, в яких також Франція візьме участь та чи прем'єр може задоволення палату, що в часі тих розмов буде втриманий приязний контакт з Росією, прем'єр відповів: „Що торкається першої справи, то я не можу дати задоволення такого специфічного характеру, але можна бути певним, що як цей договір дійде до кінця, то ми поробимо всі заходи, які виявляться необхідні, щоб цей договір був успішний. Щодо другої справи, то лорд Галіфакс утримує близький контакт із совітським амбасадором”.

МІН. БЕК НЕ ДАВСЯ НАКЛОНИТИ ДО НОВИХ ЗОВОВ'ЯЗАНЬ СУПРОТИ СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ.

БЕРЛІН, ПАТ. Обговорюючи льондонські англійсько-польські переговори, німецькі часописи у телеграмах з Льондону твердять, що заяву, яку Чемберлен склав у Палаті Громад, устатковано в середу під час гостини в польській амбасаді з міністром Беком. Вона заступає урядовий комунікат, який зничайно проголошують при офіційних візитах. Зате часописи стверджують одногласно, що не вдалося наклонити мін. Бека до якогось нових зобов'язань супроти совітської Росії.

Урядовий „Фелькішер Беобахтер“ твердить у своїй телеграмі з Льондону, що на думку

Д-р Ірина Сімович

ординує в недугах шкірних і венеричних та лікар. косметичн
ВУЛ. ГЕН. ТОКАЖЕВСЬКОГО 67
(раніше Городецька 53 а)
щодня крім неділь і свят від 3—5 попод.
741
Тел. 274-36.

польської преси факт, що Польща мусить дати вести політику рінновати і втримувати добрі взаємини зі своїми сусідами, викликав велику увагу дипломатичних кол.

У телеграмі з Варшави „Фелькішер Беобахтер“ подає, що може бути, що деякі проблеми, які не лежать у рамках безпосередніх взаємин, але більше скомпліковані, не знайдуть остаточної розв'язки під час візиту мін. Бека.

НІМЕЧЧИНА НЕ МАЛА НАМІРУ НАРУШИТИ ЦІЛІСТЬ ПОЛЬЩІ.

БЕРЛІН, ПАТ. В Льондоні англ. Варшаві не можуть сподіватися — пише „Дойче Діпламатіш-Політіше Кореспондент“ — щоб німецька сторона прийняла англійсько-польський договір без здивування і без недовіри. Коли йде про польсько-німецькі взаємини, то відповідальні варшавські кола здають собі докладно справу, що Німеччина від довшого часу змагала, щоб усі труднощі усунути й остаточно очистити шлях двостороннім переговорам і то виключно у приязному дусі. Ніколи не прийшло на думку німецькій політиці заатакувати Польщу чи теж порушити її суверенність або територіальну цілість. Тому тим дивніше враження викликала в неї остання польська реакція.

КОРОЛІВСЬКА ІНСПЕКЦІЯ ВІЙСЬКА
В СЕМИГОРОДІ.

БУКАРЕШТ, ПАТ. Король Карло в товаристві прем'єра Калінеску, що є одночасно міністром війни, виїхав до Семигороду щоб перевірити там інспекцію війська.

„ОБЕДНАНА І СИЛЬНА ФРАНЦІЯ”.

ПАРИЖ, ПАТ. У четвер 6. к. м. вручено святочно през. Лебренів номінаційний акт на 7 років на президента Франції в Елізійській палаті, куди прибули в год. 10.50 предсідники сенату Жаненей з 4 своїми заступниками, секретарями та багатьма сенаторами, Еріо з послами, прем. Даладіє з членами уряду та представниками преси. Предсідник Жаненей та прем. Даладіє виголосили промови з побажаннями през. Лебренів з нагоди нового вибору та засвоєння прив'язання французького народу до свого президента. У відповідь през. Лебрен пригадав усі заходи, які робили, щоб він прийняв уділи вибір і підтвердив, що вибір прийняв тому, що у теперішній політичній ситуації дана Європ картина об'єднаної і сильної Франції у хвилину, коли міжнародний обрій не зовсім ясний.

ВІДЛОЖИЛИ НАРАДИ АНГЛІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Наради обох палат англійського парламенту відложені до 18-го квітня. Лорд канцлер і спікер Палати Громад мають право скликати палати раніше, якщо того вимагала державна необхідність.

ТУРЕЦЬКІ ЛІТАКИ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ
В АМЕРИКАНСЬКОМУ СВЯТІ.

СТАМБУЛ, ПАТ. Анкарський уряд має намір вислати до Америки ескадру літаків, що має взяти участь у святі 150-их роковин незалежності Злучених Держав, що припадає цього року.

ОСТАННІЙ ДЕНЬ ПОБУТУ МІН. БЕКА
У ЛЬОНДОНІ.

В четвер мін. Бек аніхав до Португії на перегад англійської військової флотії. Як контрпосередовці „Тартар“ міністр Бек мав у товаристві команданта англійської флотії Чарльза Форбіса на повис моря, де відбувся показ воєнних кораблів.

Після повороту до Льондону мін. Бек відбув останню конференцію з лордом Галіфаксом та іншими урядовцями міністерства закордонних справ. Темою розмов на галузі сіданні була ціла низка справ, особливо безпосередньо з англійсько-польським договором, але які випадають з нормальних англійсько-польських взаємин.

Коли півночі мін. Бек прийняв у готелі „Кларідж“ англійську й американську делегації для виконання у справі застачення договору та про деякі проблеми польської застачення політики

ТЕАТР і КІНО.

Д. КРИВЦЬКА.

Рухома сцена.

Ми, артисти мандрівного театру, часто переживаємо неприємні хвилини, коли між однією дією і другою публіка на сцені хвилюється, чекаючи на дальший хід пєси. Трудно витягти від глядачів зрозуміння, як тяжко нам дати собі раду з різними технічними труднощами за кулісами. А там і тісно, і нема відповідних не то машин, а навіть звичайних яєт, до яких можна б було достроїти потрібні декорації. Тому хочби ми мали і найбільше робітників мусимо так само як публіка на сцені терпеливо чекати на дальший хід пєси.

У такі хвилини мимохіть зідаєш до такого театру, де все є — навіть „рухома сцена“. Зайди артист скінчив студію, вже вся обставина до другої чєкає готовісенька.

Приїжджаючи часом на день-два до Львова біжиш передовсім до великого міського театру поглянути на якусь нову пєсу. До „дошко“ ківа теж. Але кіно для нас, драматичних артистів, не зовсім добра школа. Кіновий актор може грати одну сцену десять разів, поки її скоплять об'єктивом і всю його ролю складають з різних моментів, навіть днів. Кіноартер має змогу насвітлювати артиста тільки з такого боку і так, як це найкорисніше для його мистецтва. При цьому ж часто гра кінового артиста тільки додаток до краєвиду, музики, балетної сцени, гри кольорів. Раз ми бачимо тільки його обличчя у природних розмірах, то страшенно збільшене, то його спину, чи навіть тільки ноги.

У театрі ж артист грає кожного вечора кинув і за кожним разом вкладає в ту свою частину частину своєї душі і нервів, хочби навіть відтворював ту саму ролю і сотий раз.

І додаю ще із власного досвіду, що чим більше граєш, тим більше вживаєшся просто органічно з даним типом. Тому нерозумно ті різні недотачі, які відшукують під час праці, так болюче відбиваються на нас. Ми всі тільки люди — маємо свої добрі і погані дні — хвороби і настрої, але виходячи на сцену забуваю про те все, захоплені поривом самої мислі. Та на жаль це можливе тільки тоді, коли сцена добра, і гардероба огріта і в кожному кутку усміхається до тебе відповідний комфорт. Наш же мандрівний актор не має права користатися з таких вибачів, навпаки — кожного кутка може чекати на нього неприкаяна несподіванка: або якась лата спаде на голову, або декорація обсунеться. Пригадую, як ми грали на справді „рухомій“ сцені. Складні дошки стояли на якихось бочках і вони провалилися у „пропасть“!

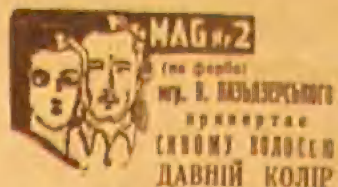
А яке важке все те, що діється за кулісами. Коли від вашої гардероби до сцени тягнеться якийсь холодний коридор, сніг, а то й на сцену треба йти через подвір'я, то викидаєш з гарячої гардероби ви не завсіди можете запаанувати над своїм змінним настрєм!

Та найважкіша річ розміри сали. Від неї

залежить, як артист має достосувати свій голос до аудиторії. У великій салі нероз треба просто кричати, щоб усі чули, а це до мистецтва не належить. Ми у своїх мандрівках по різних містах мусимо раз-у-раз змінити свій голос, відповідно до сали, що має різну акустику.

Глядач і не знає про всі ті речі, тому артист вийшовши зпоза куліс мусить перемінюватися на очах публіки. Та не всі це можуть зробити при найліпшій волі. Нероз велике напруження волі, щоб „узяти себе в руки“ відбивається потім сильно на нашій нервовій системі.

Може сказати хто, що артисти, які мусять раз-у-раз змінити місце побуту не механізуються, залишаються живіші, мусять добувати зі себе щораз-то нову енергію. Може, хто його знає, але це сумна потіха для нас, що мусимо щодня боротися з різними невідгодами.

Mag №1
усуває паролі
і хоронить во-
лосся перед
випадком.

„Рухома сцена!“ Іноді цей термін, що його вживають тільки у столичних театрах на чужині, приходить на думку саме у відношенні до тої сцени, на якій нам доводиться грати — щодня цинія, вічно рухомий! У нас справді все крутиться і не знаєш, де коли можеш зловити ногу на східцях, що ведуть на сцену, а де скрутити голову від продуву, що так і дуне, як із ледівни.

Така сама і наша публіка — вічно змінна, раз холодна, раз несподівано тепла. Оце тепло нагороджує нас усі наші незгоди. А проте треба дійсно подивлятися того нашого мандрівного актора, який навіть серед наших тяжких обставин зміє спромогтися на мистецьку творчість. Силою своєї рівноваги він нероз виходить переможцем серед найгірших обставин і я горда, що також іду в рядок тих борців, які несуть дійсно тяжкий хрест недолі нашого сучасного актора.

Магазин білля і постелі

Михайло Проць

Львів — Ринок 14.

п о р у ч а є:

ковдри,
матраци, готові
подушки з пір'я,

простирала, пошевники і всяке
найвибагливіше жіноче
і мужське білля.

Ціни дуже низькі!
Товар першорядний!

Великі люди про кіно.

Парижський тижневик „Сінемонд“ подає цікаві подробиці про відношення сучасних великих людей до кіна. Шведський король Густав ходить до кіна щонайменше чотири рази в тиждень. Він воліє веселі комедії, а його улюблені артисти — американці. Англійський король оглядає залюбки американські фільми з заплузаною інтригою. Князь Кенту не пропускає ні одної фільми, де виступають танцюристи Джинджер Роджес і Фред Астер. Князь Віндсору є великим прихильником Грети Гарбо і Бетті Дейвіс, а його жінка вважає за найліпшого актора Роберта Тейлора. Мусо-

ліні дуже часто оглядає фільми в окремій салі алаштованій спеціально для нього. Йому найбільше подобаються фільми документальні. Гітлер найліпше любить комедії, а його улюблені брати Маркс відомі коміки (що не тільки мають прізвище відомого теоретика інтернаціоналу) жиди, які не мають права появлятися на німецькому екрані. Французький президент Лебрен ходить до кіна дуже часто. Крім того раз на тиждень у своїй палаті на Елісейських полях має окремі кінові вистави всяких новинок. Сталін найліпше любить Чарлі Чапліна і то всі фільми з його першої доби.

Смерть для гарної знимки.

Знимки, що зображають різні битви не є собі звичайною театральною виставою, де актори иміраючи залишаються здорові. Екран забирає багато жертв з огляду на різні непередбачені небезпеки. Американська фільма „Велика парада“ вбила 6 людей, а 23 ранила.

„Слава дорогою ціною“ (яка припадкова назва), коштувала життя 8 людей і 16 ранилих. При „Бен Гурі“, зовсім невоєнній фільмі, згинуло 7 людей, а 18 було ранилих. „Гавро“ Дагласа Фербенкса коштувало 6 ранилих. Під час одної недавньої картини Фокса розбилися два літаки, при чому згинуло 10 людей.

Зі совітської статистики.

Статистичне бюро Ліги Націй, яке збирає цифри про кінові салі в цілому світі, звернуло на це, а відповідники проханням до совітського уряду. Відповідь була така: 31 грудня 1938 року було на території совітського союзу 30.000 кінових сал, а чого 22.000 для вітчизняних фільм. У Женеві злизувалися. Досяг у світі сал 60.000 кіл, у цьому 27.000 німців і 86.000 американців і англійців. В усіх Європі крім Совітського Союзу є кіл 37.000, а у Сполучених Штатах 15.000. Виходило б, що в Совітсько-

му Союзі є майже стільки кіл, що в інших краях Європи разом, а відомо тільки, що в Сполучених Штатах. Женевське статистичне бюро хотіло перевірити совітську статистику, на чому вона оснований і дійшло до висновку, що тут враховані всі салі, клуби і установи, де хочби раз у рік дають бодяй одну виставу. Після цього женевське бюро рішило не поміщувати совітського союзу у цьогорічній статистиці, бо поправді ніхто не знає, кільки там кіл.

Е К О

фабрика батарей у Львові

ПОТОЦЬНОГО ЗА А

ПЕРЕСИЛАЄ З НАГОДИ СВЯТ ВОСНРЕСЕННЯ

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ

УСІМ П. Т. ВІДБОРЦЯМ І ПРИХИЛЬНИКАМ.

Дрібні вістки.

Французький режисер Абель Ганс, який дав одну із перших фільмів після війни „Облаштування“, дістав дозвіл на подорож по різних містах Іспанії, щоб приготувати нову фільму Христоп Колумб. Фільм має зобразити всі побутові риси з 1492 року, разом із костюмами і побудовними прикметами. Головною ролю грає відомий артист Франсес. Фільму випустять у трьох мовах: іспанській, англійській і французькій.

Чарлі Чаплін у своїй новій фільмі „Диктатор“ буде говорити мовою, яка не існує, з німецьким акцентом. Його партнером будуть його брат Сіней і Полька Гедлар, які грали в останній фільмі з ним „Нові часи“.

Винищування кімних фільм.

Міжнародні кінові кола захищалися від такої вістки: фабрики, що виробляють вибухові матеріали, викупувають уже від року фільми різних форм старі, німі фільми для знищення. Навіть у тих, що продає ці непомітні фільми не відомо, що є між ними і вибухового матеріалу. Навіть вартість фільмів збільшилася своїм розпачем, на вартість було збито з коштами. Досі безслідно пропа-

аже такі першорядні німі фільми, як французька „Жанна Дарк“, німецька „Фауст“, „Упір Носферату“ і „Три світоці“, американська „Заюмана Лілея“, „Вільяме Леа: Вандервер“ і „Шістдесяті роки“. Після протесту різних кінопокетів комітет, що створив міжнародний кіноархів, який відшукую старі фільми варті того, щоб перешли до історії.

Жіноча сторінка.

Х. К.

Колись у країні сирних пасок.

Великодні Свята на Наддніпрянщині були колись може найбільш радісним і дійсно великим святом.

Звичайно в той час у нас буває вже гарна весна, і навіть коли свята ранні, то й тоді відчувати як відроджується природа.

Господина мала безліч роботи, але та робота була радісна, хоч і серед хвилювання та турбот, як то все улаштується. Може мало християнського було в тій святі, бо ж кувікали поросята під ножем, кричали індиски, гуси, курки, але смерть їх була почесна і в усьому разі далеко краще вони виглядали на столі святочному, ніж у звичайні дні. Чого тільки не навікалося й не наварювалося! Їхніх страз тільки не вигадували господині, щоб ними прикрасити свій великодній стіл, бо на ньому виставляли всілякі ласощі, які коштували та які подивляти ті чисельні гості, що обов'язково, навіть без особливого запрошення, відвідували кожну хату. Може не було на наддніпрянському великодньому столі стільки тортів, що в Галичині, але пишались там прегарні майже тричвертметрові бибі, з поцукрованими білими головками, поміж ними безліч гатунків усяких мазурок, ну й може донеде 1—2 тортів, а вже майноческіше місце належало сирній пасці. І яких тих сирних пасок не було! І округла, запечена з родзинками, мигдалами або шафраном і у формі стиглого стіжка прикрашеного хрестом з родзинок, або шкати або з випитими великими літерами Х. В. — а ця остання то вже був архитвір кожної господині. Робили й звичайно з сирю завареного з жовтками, маслом, мигдалами та іншими ласощами! Найменше в ній було чути сирю. Печене поросі з хрінном в зубах, шпика з кісткою озиненою закрученим папером, індик з повитканим до хвоста пір'ям — мали своє почесне місце поруч із солодощами.

Писанок таких гарних, як у Галичині у нас нема. Розмальовували донеде писанки, але їм не могли дорівнювати своїм мистецтвом галицьким. Але червоні, зелені, сині та жовті крашкани прикрашували стіл наддніпрянської господині у великій кількості.

Найгарнішою хвилюючою цілою свята була нічна Служба Божя. Звичайно досить спокійний Київ у великдень ніч був далеко рухливіший ніж кожного святкового дня. Всі церкви опівночі яскраво освітлювалися, в повітрі неслася безперервна музика дзвонів та радісного співу. В церкві священик христосовався з вірними і вірні між собою цілувалися трикратно кляхкост. Скільки то молодих дівчат та хлопців чекало на те свято, в кіляки то виходило преріаних невпораних та історія через оте христосовання! Бож відомо, чого не було ж, навіть коли молоденьку дівчину хотів поцілувати старий обридлий дідуся!

Коли другої-третьої години вночі вертався родина часто з запрошеними гостями, що не мали ближчої річки до хати і від того моменту починали безтурботно їсти, і це тилилося звичайно три дні свята. „Розговіли“ то був найбільш урочистий родинний момент за цілі свята. Не було у нас звичаю дівчатися якимсь, як у Галичині, зате міналися між собою часом родинні свячення якими, а діти діставали від старших у дарунок якимсь чокотавкам, цукрові та інші. Цей звичай обдаровувати себе взаємно та мінатися

якими був найбільш радісний для дітей та молоді, бо тут можна було зробити також чимало жартів.

По короткій ніч починався перший день свята, веселий та гомикий. Вулиці наповнювалися юрбою, а повітрі пили радісні дзвони, в хатах було повно веселих голосів, що вітали це свято відродження повні надії у краще майбутнє.

Не дзвонять тепер дзвони там у нас. Не лунають радісні голоси церковного хору у великодню ніч. Не готує господиня всяких ласощів на свято, а великодня ніч тиха, може тихіша ніж інші дні, аби хтось не запідозрив в „буржуазних лишках“... та напевно в душі кожного і кожної українки що це не забули краси

З нагоди Свят Воскресення Христового
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
бажам своїм П. Т. Вівторком і Прихильникам
ХЕМІЧНА ВИРІБНЯ „МОТА“
ЛВІВ, ПЕРАЦЬКОГО 42, ТЕЛ. 269-36.

минулого й не стратили останньої іскри надії на перемогу добра над злом далеким томоком відбиваються колишні великодні дзвони. А в душі молоді й дітей брешуть незрозуміла тут за тим гарним, чого вони не пережили, але що передалося їм у спадщину від батьків.

І коли підходить свято відродження далеко від рідних сторін, то ті, що пережили їх колись на Україні, переживають їх тепер подвійно за себе і за тих, що навіть бояться гадувати про це, що було колись. І тільки віра, що зазвонять великодні дзвони у Золотоверхому Києві дає одним і другим сили до життя та боротьби за краще завтра рідного краю.

Балачки про моду.

ДЛЯ НАШИХ ПІДЛІТКІВ.

Чи зважати на моду у наших пустунок, що доростають? Чи варто вже з наймолодшого віку привчати їх стежити за тим, що модне, а що ні? Чи не розвине це в них зайвої кокетерії та пустоти? Ось що спливає часто уважну маму від того, щоб своїй доні зробити „модну“ сукопочку чи капелюшок. Та здається, що то даремні страхи, що навпаки таке поступове приучення до „моди“ може тільки привчити молоду дівчину спокійніше до тої справи ставитись, не зпадати пізніше в різні ексцентричності моди, що часом впливає саме у тих, що їх замолоду тримали дуже коротко і по старосвітськи. З другого боку може це навіть мати і дуже додатні сторони. Дівчинка привчається бути все гарно одягнена, в неї вироблюється потрохи добрий смак, вона не почуватиметься серед інших своїх товаришок занедбаною, вчиться шанувати ту сукочку, яка їй та її оточенню подобається, не боїться рад мамі і не має до неї жалю, що вона має щось не так, як її товаришки. Отже не біймося зробити нашія малі шось модного, але уміймо її у відповідному тоні повчити та направити. Хай знає, коли і до чого яка сукочка їй надається, хай знає, що її вікові і оточенню відповідає, хай також привчається і не виходити поза матеріальні спроможності у своїх забаганках, а тоді напевно вийде її „модна“ сукочка тільки їй на користь.

Цьогорічна мода особливо сприятлива для молоденьких дівчаток, бо властиво саме дорослі пані грішать цього року у великій мірі молододу модою. Є навіть трохи небезпек, щоб саме вони надто не захопились тою „дівочістю“ моди.

Почнім від капелюшків. Велика мода на квіти на цьогорічних весняних моделях яким так не відповідає як молодим дівчаткам. Які пастельові кольори цеж їх привілей. І навіть фасони капелюшків у формі різних маршрок, малих „човенців“ тощо, нікому так не личать як молодим дівчаткам. А підводячи підбірідля чи на потилиці стаяки — чия ж для дівочого личка вони призначені і чи не в їх кучерявих голівках вони найліпше виглядатимуть?

Пляшки теж цьогорічні для молодих дівчаток дуже сприятливі, бо мода віддає перевагу, кіба для дівчаток найвідповідніша і молодечі округлі чи з гострими кінцями комірці зашиті під підбірідлями такі а них, з їх шаттучої моди позичені. І кольори цьогорічних пляшків для молодих дівчаток дуже відповідні. Ясно сірі, брудно рожеві, брудно сині та інші — при їх свіжій цері і кольорах обличчя — цеж просто для них створена мода кольорів.

А вже найбільше приборуть їх костюми цьогорічні. Поперше плісавана чи в контрафасті закладана спідничка. Що може бути відповідніше для молододі фігурки? Дотого короткі жакетки, часом навіть болерко з гарною естетичною кольору блузочкою. Дуже чоти можна буде навіть з практичних міркувань використати комбінацію двох матеріалів, наприклад: шотландська („шкотська“) сукнічка, а з гладкого матеріалу жакетка або блузка. Такий костюм то напевно такий оригінальний і простий, а там ту її моді зокрім не тільки буде акційніти.

Сукопочки теж для молододі дівчаток і цьогорічних модних журналів не буде такою вибрати. Спіднички фалдовані чи плісавані, дуже часто можна навіть подбати вже в гарні набрані фасони, а станичок прибрані фалдованими чи вишиваними або галустиними та іншими різними закладочками. Вирізи не складні, а сті з „буди“ контриками. Кайтковані матеріали в горішок будуть для дівочих сукочок найвідповідніші, коли підберемо відповідний їм колір, а цих матеріалів навіть дуже багато, але гарних маємо досить.

Цьогорічна мода настільки „дівоча“, що одні із французьких модних журналів для її же багатовікового прикраси їх одягом і мами і для доньки і навіть цілий той одяг не зваж „мати і донька“. Вже хотілося б їм гадувати одну маленьку дівчину, але „дівоча“ мода мусить бути шось „дівоче“, щоб не виглядала така молода дівчинка „матір“, щоб не виглядала когось дорослого. Навіть малючок, що когось когось дорослого, не має негарне, але відмінно „шось“, що ми робитиме ані молододі дівчинки „матір“ і замало, що дуже комічно виглядає „матір“ мусить бути і „шось“, що не тільки „матір“ кожному мамі, але так, що вона не виглядає „матір“ а тільки „матір“ і „шось“.

НАРІВНА ХВИЛИНА

закупити наліпки на тупі

КАЛИНА

Власними силами.

Перед нашими дітьми сит іще закритий великою мрією. На маємо, як життя облаштує їх. Чи майбутні Великодні принесуть їм радість чи журбу? Покищо спокійно милай обиває, припиняє різні приємі святочні їм, бувають бальора, весілля. Нехай молоді має а наг своїх ширих друзів, нехай знають, що вірять наших близьких, що нагадує їхні наміри звичай.

Традиція одягання нас часто у хвилюючих мінутах а піддає нашим піволиним пролоді аніж і піддає піддає їм життя!

На якому столі у своїй хаті мусить бути

своє рідне. Можемо бути вже ині самовиставчальні. Кожні свята крім духового підтриму і традиції мусить залашати свій ше і у власному виробництві, власній торговлі. Космачка чи інша мистецтва писанка, на якій гуцулка мистецько вицарувала сотні найчудовіших узорів — свічка із власної фабрики і все, що є на великодному столі, нехай буде а наших рук. Це дає можливість і нашим асім фабричним працівникам відпочивати за широ зароблений у своїх гріш. А нам жінкам дає самостійність і віру, що своїм власним трудом може кожний наріз збудувати собі своє власне життя, хочби у яких трудових життєвих обставинах. І. Д.

—с—

МИСТЕЦЬКА СТОРІНКА.

ПАВЛО КОВЖУН.

Треба нам зїзду мистців.

Про те, що треба в українських мистців-організаторів у Львові скликати зїзд, ідуть байки і наразі вже давно. Чому він не відбувся до цього часу, на це склалися різні причини, хоч усі мистці признали його необхідним. Навіщо такий зїзд потрібний, які його завдання, програма? Поки відповімо на ці питання — звернемо увагу от на що. У державних народів, де мистці знаходяться у досить добрій, а нерідко й у добрій ситуації — такі зїзди відбуваються щорічно. Вони кермують своєю працею загальною мистецькою характеру, а висловлюють свою думку про всі мистецькі явища, відносячи до них певний момент. Це орієнтує мистців у різних фахових справах, не кажучи про моральне значіння і контакт з широкими колами громадянства.

До цього часу з українських зїздів відбувся тільки один — у Києві у 1917 році. Наслідком цього зїзду було оснування Української Академії Мистецтв, загальною справою становили українських мистців, а головне, окрім Академії — видислення цілої низки мистців на провідні становища у мистецтві. Цей зїзд був підвалиною для подальшого розвитку українського мистецького життя і завдяки йому повстало, яких десятків мистецьких організацій, що мали у відношенні до нового українського мистецтва епохальне значіння. Зїзд об'єднав усі мистецькі сили на Україні, включно до молоді, а таке об'єднання зробило своє діло, коли треба було стерти буквально кожний мистецький об'єкт, наочно до цінних старих церков на провінції. Шкода, що про цю героїчну діяльність українських мистців до цього часу немає докладної друкованої праці. (Є кілька невеличких у російській мові, переважно виданих закордоном).

Ми, українські мистці, маємо тут у себе таку багату працю, більше, як на перший погляд здається: і є над чим задуматися спільно.

Треба об'єднувати і впорядковувати цілу низку професійно-економічних справ. Треба знати умови праці, щоб невипадково підписувати їх, щоб раз вилітати з провінціалізму, в яко-

му ми всі на провінції сидимо по вука. Стояти на місці, а ще гірше тратити ті культурні позиції, які намічувалися вже у нас 10—15 років тому не можна. Треба сказати нашому громадянству одну правду, що без міцної, живої і діяльної своєї культури у всіх ділянках мистецтва і літератури, яка проминувала б далеко поза межі нашої батьківщини ми нічого не відємо ні політично ні економічно. Уже доказів і то дуже болючих маємо за останніх двадцять кілька років аж загато. Ніхто не буде ніколи рахуватися з некультурною нацією, які астрономічні мільйони населення вона і не мала б.

З інтелігенцією, що не в силі видати з себе культурної верховини нічого не може рахуватися, бо тоді вона матиме лиш відповідні прикметники: просвітянська, кооперативна чи сільська інтелігенція.

Зїзд повідомив би теж широкі кола громадянства, про те, яким шляхом ідуть мистці і які мають потреби. Дуже важною справою на такому зїзді виміна думок про саме мистецтво. Наші мистці порозкидані майже по всіх більших центрах світу, підпадають під різні впливи зрештою вчилися в найрізноманітніших школах.

І всім цікаво переірити чи авірівати свої погляди. Є і такі певні справи, як організація вистав. Від кількох років українські мистці не мають змоги влаштувати своїх вистав у наших обох музеях, що дістали багато нових збіроч і не мають місця. Остання вистава О. Грищенка відбулася у двох кімнатах „Промисли“, де тепер працює редакція „Діла“. Дуже важною справою є охорона пам'яток старовини, якою у нас ніхто не займається і час до часу гинуть у нас навіть церкви, як от у Потиліччя чи Сихові — і тоді лиш обмежуємося до крику і протестів у пресі, що не має ніякого значіння. Треба вийти в контакт з деякими установами, що теж журяться такою справою. Треба освідити ширшу масу інтелігенції про деякі пам'ятки мистецтва.

Чи не треба б заопікуватися нам поліхромією церков, яких щороку маємо тисячі і то часто так жахливо, що аж кричати треба з болю!

Треба боротися з наслідками і плагіатами, якими засмічується наше мистецтво, особливо в графіці і рекламі, де принагідні „рисувальники“ крадуть чужу думку і працю і компрометують нас. Цим притуплюється свідомість і творча думка та оригінальна праця. Уже з цих кількох думок можна бачити, як багато питань може авторизувати такий зїзд. Справою зїзду займалися у нас дві мистецькі організації — Асоціація Незалежних Українських Мистців і Т-во „Спокій“ у Варшаві. Вони звернуться теж з проханням до деяких мистецтвознавців та преси, щоб допомогти їм.

Монографія про Геца.

Асоціація Незалежних Українських Мистців у Львові, видала 4-тий том своєї серії „Сучасне українське мистецтво“, а саме монографію про Льва Геца з текстом Павла Ковжуна. Знаходимо в ній 19 репродукцій творів нашого мистця на гарному папері, що дають поняття про досить різноманітний характер його творчості. Павло Ковжун у своїй студії про свого товариша змальовує досить широко (може навіть за широко) процес розвитку нашого мalarства в Галичині, пробуючи визначити в ньому теж окреме місце для Льва Геца. Він зупиняється головним чином на несприятливій атмосфері для розвитку мистец-

ких талантів в Галичині, що не мали ні мистецької традиції, ні осередків мистецького вишколу та культури, ні меценатів, що підтримували б їх матеріально, ні зрозумілих серед громадянства, що не відчувало потреби покривати стіни своїх хат оригінальними творами. Як відомо, справжній мистецький рух в Галичині почався щойно після війни і то завдяки наддніпрянським землякам, що тут осіли як емігранти. Сам Павло Ковжун зробив для цього руху чимало, даючи почин до заснування професійної організації мистців і підтримуючи невпинно зв'язки з нашими мистцями в інших культурних осередках на чужині.

Лев Гец перебуваючи весь час на провінції, як учитель, позбавлений свіжого контакту бодей з тією атмосферою, яку дає місцевий Львів — виявив подивудний занал до праці, якого забракло неодному із наших мистців з великою талантом, коли вони опинилися на провінції. Більш сотні великих полотен переходить Гец в себе, не чекаючи на покупців і далекий від тих усіх повсякденних засобів реклами, яку зуміли використати інші, навіть неспроможні мalarі, коли йшло про матеріальні користи, або особисті порожнечу.

З нагоди ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
всім своїм ВІДБОРЦЯМ І ПРИХИЛЬНИКАМ

**ВСЬОГО КРАЩОГО бажає
фабрика пасти „ЕЛЕГАНТ“**

О. Левицька і Сха, Львів, Кордацького ч. 56

Павло Ковжун азаятий оборонець найвищих напрямків „з першої руки“, а при цьому оборонець наскрізь індивідуального національного стилю в мистецтві, що виростає на ґрунті європейських течій, має деякий клопіт з характеристикою Л. Геца, який підлаштував під нього різні європейські напрями не виділяючи у загальній характеристиці наших, сучасних мистців, ні чистого „націоналізму“, ні чистого „інтернаціоналізму“. Л. Гец, автор цілої низки споків з невдоволеною боротьби, як теж дуже дбайливий пейзажист наших проліційованих закутків, має часто волю своєї уваги, коли творить символічні картини може несвоєчасні. Та саме він своїми спокіями, як теж і технікою, що різко йде на сміливі експерименти, може промовляти до нашого глядача, що не любить перед образами розважувати складних, чисто технічних, так мовлять мalarських проблем, якими живуть сучасніші наші модерні мистці.

М. Р.

Про різьблені ручні хрести.

Віра Осендіцька: Різьблені ручні Хрести XVII—XX. ав. Зібрання Національного Музею у Львові. Львів 1939. Ч. I. — 32 стор. томову; Ч. II. — 16 стор. томову.

Українські мистці мають у своїх збірках уже тільки кілька матеріалів, присвячених головним чином сучасним мистцям, що перед ними виступає тим ширшим і ширшим колом систематизації зібраного. Багато щодо цього зроблено вже в таких ділянках, як церковне будівництво, іконографія, ризництво і старохристиянство, але рози є історія, живопис. Та що залишалося невідомим, майже невідомим. До таких саме належить матеріал, зібраний в ділянці ручних хрестів — творів, що стосуються до мистецтва індивідуального в народному мистецтві та що мають свій окремий мистецький тип і свої традиційні українські форми, а різноманітні розробки, зумовлені впливами чужих стилів.

Дові, мистці самотні, були одна лиш окрема освітлена окремими по ділянці українського мистецтва, а саме стаття О. Осендіцької в журнальному „Мистецтвознавстві“ (1938, 1), але там авторка мала тільки кілька ліній мистецького матеріалу. Визначив, що це окремі форми, діяльність швидко тепер у вигляді й Осендіцької першої основної студії та окремих досліджень, зібраних відомих українських ручних хрестів, складено на збірнику Національного Музею у Львові. Вона різноманітність форм, що знаходяться на різних історичних і культурних етапах, хоча цілі для і не завжди капіталізму хрестів вимагала певний перегляд мистецького матеріалу для збірника, бо він не міг бути загальною основною рисою та стилем, який мав матеріал і його мистецьку своєрідність. Малеючий історичний матеріал від 17-го ст. (заповнений вільними хрестами 18-го і 19-го ст.), авторка дає в розділі „Різьблені хрести“ для дальшого дослідження.

Такий український збірник хрестів — збірник, що дає нам певний погляд на мистецтво, а не тільки на хрест як фетиш чи символ. Це не тільки збірник, як розкрити треба для на-

глядати: один реалістичний, що зображає зображення основних рис фігур, і другий абстрактно-графічний (що відповідає орнаментальності інших ділянок українського народного мистецтва). Тематично — хрести представляють або фігури (ангелів, Різдвяний і Матір Божу в короні на місяці — жінка західній), або ж символі. Звичайно коло осередків іконостасів стрічало мистецтво, а мистці здебільшого різали святих або ж інші святі сюжети, як напр. ціле життя Ісуса Христа у 12-ти сценах в кожному боці. Чим більш хрест походить з ррр примітивно-народних, тим більше і сама форма його спрощено-примітивна, підпадає однако законам декоративної орнаментики, де в простоті відзначаються лиш основні геометричні елементи і не мають таких різких форм, як мистецької стилізованої простоти та того шару, що його ми називаємо „Політи“. Поділ на часові стилі: доба, розквіт і переполювання початків архітектурно-різьбярства, яких імена відомих, завітуємо орнаменту, а в 18-му столітті ілюструємо основні стилі мистецтва: тієї ділянки різьбярства. Дуже цікаві при тому дані — хрести будовані, до яких допущаються агітативні написи, і коломіських, до основних форм хрестів є святиня.

Авторка не розглядає ширше впливів, натомість лише на основі певних стилів (бароко) в праці. Саме на основі такої суцільної праці вирішує кілька проблем для дослідників мистецтва: чи не лиш усі українські візантійські хрести, (і то не лиш ручного і дерев'яного) але й різьблені основні мистецькі впливи чужинного мистецтва, головним чином візантійського, на тілі ліній, що йде від Греції (а навіть бізантиї) почерком повільно створили до України. Можливо, що це не лиш деякі зумовлені проблемами дерев'яного ручного хреста, але загальні форми українського хреста, як зумовлені типовою українською стилем в реалістичному мистецтві.

Саме впливи дуже гарні, які падають, що хрести були або тоді, не знаходячи на візантійську паству, по-лучили разом. Тільки щодо друку ілюстрацій (декілька) можна сказати застереження (пор. стор. 12 і 13 — два рисунки) — фарба жовта, інтерна і сіра, без ніякої кольоровості і глибокості.

Г. Гордонський.

Економічна сторінка.

В. НЕСТОРОВИЧ.

На шляхах здобування „життєвого простору“.

НОВА ФАЗА ІМПЕРІАЛІЗМУ ВЕЛИКИХ НАРОДІВ. — „НАРІД БЕЗ ПРОСТОРУ“. — НЕ КОЛЬОРОВІ, А БІЛІ НАРОДИ. — НОВІ НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШИНИ І НОВІ ВАСАЛЬНІ ДЕРЖАВИ. — НЕДЕРЖАВНІ НАРОДИ В СИСТЕМІ КОЛИШНЬОЇ І ТЕПЕРІШНЬОЇ ЕКОНОМІКИ.

І.

Панікність і хаотичність політичних та господарських відносин, безупинна невпевненість і недовіра, розжарені до червоності націоналізми, тайне чи явне зброєння себе і своїх приятелів, як підготовка до нової розгри, — ось страшний круг, у який впало людство після Версайського миру, даремно шукаючи в численних міжнародних конференціях виходу зі ситуації.

І світ увійшов у нову фазу імперіалізму великих народів, що розвинули тепер зовсім уже явно прапори господарської експансії мілітарним шляхом.

Krieg, Handel und Piraterie dresinig sind sie, nicht zu trennen — сказав колись безсмертний Гете. І ці слова не тільки відповідають фактам минулого, але й явищам наших днів.

Три великодержави витрачають свою енергію в територіальній агресії, розпугаючи кризисом або безкровні економічні і демографічні війни. Це Німеччина, Італія, Японія...

Розвиток продукційних сил, з його потребами сировини і ринків збуту, привнесла у XIX ст. білх здобувати кольорові континенти, острови та будувати згодом могутні колоніальні імперії.

Іспанія і Туреччина не дотримали кроку в закріпленні своїх здобутків іншими колоніальними державами: Англії, Франції, Бельгії, Голландії. Рівень їх промислового розвитку був значно нижчий. Знову ж Італія і Німеччина спізнались при поділі світу та значно менше скористалися. Дотого лихий вислід світової війни позбавив Німеччину й того, що вона мала. А Японія щойно на початку XX століття виросла на великодержаву з колоніальними амбіціями.

Високий ступінь виробничої техніки і надмір населення Німеччини, Італії і Японії, створили для них потребу шукати за всяку ціну життєвих просторів. Це тимпаче, що повоевана господарська політика обмежила в усіх державах дуже сильно міжнародні торговельні взаємини. Та не тільки сплиско рух товарів, але й переселенний рух людей, відбираючи можливість народам, які мали щораз менше праці до поділу, експортувати надмір робочих рук.

З нашої кооперації.

ОСТАННЯ ПЯТИРІЧКА УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ.

За останнє п'ятиріччя 1934—1939 зросло число українських кооперативів, приналежних до Р. С. У. К. з 3.194 до 3.455. Приріст невеликий, але причина цього лежить в тому, що в цім часі віддало від Р. С. У. К. коло 400 кооперативів з північно-західних українських земель. Ці кооперативи на основі кооперативного закону перейшли до польських союзів. Найбільшою віткою української кооперації, об'єднаної в Р. С. У. К. є й далі яка кооператива для загального заступу і збуту, яких налічує тепер 2.551 кооператива. Тому, що саме з цього акту відпали майже всі 400 кооперативів, про які сказаво вище, приріст у цім акті за останнє п'ятиріччя не перший погляд найменший, а саме 29 кооперативів. В ліквідації всіх білших також на часо кооперативів, що їх в Р. С. У. К. актуально. Показаний приріст означає групу кредитових кооперативів: 491 кооператив на початку п'ятиріччя і 736 на кінець п'ятиріччя. Споживачі кооперативи зросли чисельно всього на п'ять одиниць, за те скоротилися організаційно.

Молодечарська кооператива збільшила число своїх Рай. Молодечарська з 121 на 144. В цім п'ятиріччю молодечарська кооператива звернула свою увагу в головній мірі на пристосування до нового молодечарського закону, який вимагає великих інвестицій.

НАКЛАД „КООПЕРАТИВНОЇ РОДИНИ“.

Най популярний кооперативний щомісячний часопис „Кооперативна Родина“ збільшив свій наклад до 18 тис. п. р. до 50.340 примірників. Б це найбільший наклад, що його досі отримувала щомісячний український часопис.

ЦЕНТРОБАНК ПЕРЕХОВУЄ ЦІННІ ПАПЕРИ.

Резісійний Сесія Українських Кооперативів валив до рішення усіх кооперативів, щоби всі грошові цінні папери, які належать їм, передали їх на переховання до Центробанку.

Абісінська виправа у великій мірі поправила ситуацію Італії. Дальші її політичні вимоги (Суец, Джибуті) звязані з потребою збирати овочі з цієї виправи. Також поправилась частинно ситуація Японії після створення васальної держави Манджуко, а дальший її похід у глибину Китаю має дати Японії величезний „життєвий простір“ з безмежними господарськими можливостями, або... з безмежними турботами.

Обі ці держави розрослись коштом кольорових народів, а шлях цього розросту докладно нагадує безоглядні походи європейських колонізаторів у минулих століттях.

Залишилася іще Німеччина зі своїм „народом без простору“ і з розшуками цього простору. Volk ohne Raum — це наголовок книжки Ганса Грімма, що появилася ще в 1926. р. Поверх 10 років уживали цих висловів у Німеччині, на означення ненормальності її ситуації, яка скоріше чи пізніше — мовляв — мусить змінитись на краще. В аргументації помагали їм цифри.

В одному зі своїх відчитів 1936. р. відомий д-р Г. Шахт ілюстрував тезу, що Німеччина має за багато мешканців, а за мало простору ось-таким порівнянням:

1) Простір у тисячах кілометрів:

Держави	Метрополії	Посілости	Разом
В. Британія	314	31.694	32.008
СССР	4.761	16.807	21.268
Франція	551	11.910	12.461
За. Д. П. Америка	7.839	314	8.153
Італія (з Абісінією)	310	1.303	3.613
Бельгія	30	2.391	2.421
Португалія	92	2.091	2.183
Голландія	34	2.046	2.080
Іспанія	512	334	846
Японія (без Манджуко)	382	297	679
Німеччина	471	—	471

2) Мешконці в кілометрах:

Держави	Метрополії	Посілости	Разом	На 1 кв. км.
Японія	89	30	99	145,4
Голландія	8	61	69	33,1
Іспанія	24	1	25	29,4
За. Д. П. А.	123	14	137	16,7
В. Британія	49	441	490	15,3
Італія	43	13	56	15,2
Франція	41	65	106	8,6
Бельгія	8	12	20	8,5
СССР	126	38	164	7,8
Португалія	7	8	15	7,0
Німеччина	66	—	66	140,2

І вже тоді згаданий д-р Шахт підкреслив, що всієї потреби у просторі не вдовольняє самі колоніальні ревіндикації. Вони тільки частинно можуть розв'язати проблему виживання, сировини, збуту фабричних виробів і колонізації.

Німці зовсім не скривали того, що їх власний Lebensraum лежить в Європі. Про це вони говорили в прилюдно дискутованих концепціях про Міттельєвропу і Україну, як терени своєї господарської експансії. І тому у світі від років уже атмосфера наповнюється брязкотом зброї і запахом креозоту.

II.

Зі згаданої трійці держав Німеччина остання виявила мілітарну активність. Вона єдина почала не від колоній, а від сусідів. Вона створила на європейському континенті новий стан речі, втагуючи білі народи у сферу своїх безпосередніх чи посередніх політичних і економічних впливів.

У висліді з'явилися нові національні меншини і нові васальні держави. Націоналізм, що виявився після Версаю у деожавий суверенно-

сти майже всіх малих політично вільних народів, мусів уже податись під натиском великодержавних економічних інтересів.

Життя немов знову доказує слушність філософії історії Гегеля, що в усьому, що живе є зародок заперечення, який нищить те, що існує, витворюючи на його місці нові форми життя. Розклад капіталізму вийшов від цього самого, а витворених ним самим суперечностей, як це передбачував Маркс у своєму економічному детермінізмі, спираючись на ідеї Гегеля. Маркс помилився тільки, коли віщував, що на зміну капіталізму прийде соціалізм в його оформленні.

Націоналізм, що в господарські взаємини людства впровадив такі строгі норми і регламентації, реалізуючи ідею економічної самовистарчальності, відокремлення і егоїзму, захитав сам своїми основами і дав розгін імперіалізові сильніших.

Очевидно те, що говорять тепер чехи, немов тепер щойно прийшла пора для їх нормального розвитку, бо впали політичні кордони і митні бар'єри, які цей розвій паралізували, треба скоріше розуміти так, що вони потішають себе самі після нечаяної втрати держави.

Автім вириває дійсно проблема, наскільки в системі теперішньої економіки можуть під оглядом господарським розвиватися недержавні народи?

Навіть і недержавна нація може провалити господарський динамізм. Не тільки, коли панівна нація у своїй достоїнності патриціату з погордою дивилася на варстат праці в торговлі, ремеслі і промислі, залишаючи його громадянам 2-го ступня, завойованим народам, але й тоді, коли вона виявляла господарсько-творчі амбіції, не противилася таким амбіціям народів на завойованих землях.

Правда, панівна нація ріжними засобами господарської політики (напр. напрямки заліз-

ничих ліній, тощо) дбайливо берегла свої інтереси і не відкидала ніколи можливостей господарської експансії меншинних смуг. Проте не замкнула вона дверей до вищих господарських функцій в обставинах вільного їх вибору.

У цьому була глибока політична мудрість. Це було розуміння, що засоби енергії недержавної нації мусять кудись вилазовуватись краще, коли вони провалитись в економічній діяльності. У висліді такого піходу — згадаймо хочби зіднання декого з поляків уже після оформлення їх самостійної держави до чого коли промисел Конгресівки міг без переходу пристати з ринків збуту глибокої Росії.

Чи не подібна ментальність чехів в обставинах їх теперішньої політичної діяльності?

Правда — відносини радикально змінились. Скінчилась вільна гра господарських чинників свободна конкуренція, автоматизм, ба навіть (у Німеччині) подекуди й свобода вибору праці. Від капіталізму перейшло людство до градіоналізованого капіталізму, — як говорив Зомбарт — до програмової, планової господарки, ба навіть до воєнної чи оборонної господарки.

Чи і в тій новій діяльності можуть знайти шляхи до можливості господарського розвитку?

Так, — дарма що ця можливість обсягати. Але почуття кривди не дозволяється тоді, коли обмеження дотичать усіх громадян, але тільки коли є поділ на громадян 1-ої і 2-ої класи, коли ці перші можуть купити землю, можуть стати працю, концесією, доставляти, продавати товари, кредит, тощо, а інші ж не можуть.

Чи німці, кермуючись давньою політичною мудрістю панівних народів і пам'ятаючи, що нинішня є лихим дорадином та джерелом емоційних ачнівів, започаткують нову мисльову політику, коли йде про можливість економічного розвитку їх меншин?

Чехи перекохані, що так. Це правді може мати для них двоєкі наслідки: може сприяти їх національній відносності, або навпаки — довести їх до матеріалізації. Перед ними стоїть можливість стійкої кожна національна меншина, яка користується плановою економікою і во-

Будинковий український склад
ХІРУРГ. ІНСТРУМЕНТІВ
А. МАЦЯК І КА. ЛЬВІВ ВАЛОВА 27
ДОСТАВЛЯЄ УКРАЇНСЬКОМУ ШПИТАЛЮ

Спортова сторінка.

РОМАН СЛИВКА.

За правильне виховання спортової публіки.

Справа поведінки публіки на спортивних змаганнях це справа така стара й наболіла, що здавалось би не треба вже більше нічого на цю тему писати. Та не про те йде, щоб за кожним разом кидати громи на поведінку публіки, щоб доказувати, що різні непочитальні виступи поодиноких осіб можуть спричинити нашім спортивним товариствам тільки шкоду, а радше про те, щоб вжити знайти спосіб, яким можна було б змінити поведінку тієї публіки на краще, щоб наша публіка, беручи участь у змаганнях, могла своєю участю, чи своїми виступами саме спричинитися до успіхів українських спортивних дружин, щоб вона виявляючи справжню спортову культуру створила довкола українського спортивного життя моральну силу, яка була б найкращою запорукою не тільки правильного розвитку нашого спорту взагалі, але теж стала б найсильнішою запорою перед різного роду ударами.

Таку моральну силу мусимо створити і саме цією справою хочемо нині зацікавити наших читачів. Отже йде про те, щоб не тільки одиничні гравці - копунів чи інших спортсменів творили обидливу групу, але щоб такий спортивний моноліт творили і змагуни і глядачі і провід. Коли ж змагуни і провід спортивного товариства вже із самого задоволення творять такий моноліт, то до нього треба рішуче додати спортову публіку.

Яким чином зв'язати спортову публіку нісно зі спортивним життям, а не тільки самою участю у змаганнях? На це можна мати кілька способів і відповідно до льокальних обставин можна їх переводити в життя. В першу чергу багато в тому напрямі може зробити українська преса, не тільки тіловиховна (і ще на жаль, дуже мало), але і щоденна у своїй спортивній хроніці. Постійні замітки, статті, вказівки — ось усе те, що може спричинитися до покращення. Та цього не може робити один часопис, але таку акцію мусим б вести одночасно всі часописи, розділивши між себе ролі і зважаючи на те, щоб у такій акції не було взаємних суперечностей. Та самої акції преси, хоч яка вона корисна і вона справді може багато зробити, то її всеж таки не вистачає. До того треба співпрацювати саме змагуни і провід товариств.

Змагуни, яких поведінка на гришці дуже часто стає толчком до такої, чи іншої поведінки публіки, повинні про те дбати, щоб воле свій вплив на спортову публіку використали якнайкраще. Кожний змагун, що ставиться поважно до спорту й до спортивного змагання не повинен зніжати рухом, чи окликами, чи йому мовляв якась кривда діється і звертатися до глядачів із жестами, а яких безпритомний глядач може дошукатися якихсь догадок, інтервенцій, опіки, чи просто помсти. Вигук чи хочби тільки суперечка зі суддею, звичайно, викликає справжню бурю серед глядачів, які не розбираючи в тому, чи правда на вигуком чи за суддею і чи змагун взагалі повинен виходити на гришці у дискусії зі суддею, відразу гостро реагують найрізноманітнішими окликами, в яких дошукатися особистих знеш під адресою судді, змагуни ворожої дружини не так то дуже важко.

Виступає іноді звичайний оклик на гришці, який оклик, яким змагун хоче привернути свою увагу, і на гришці настає атмосфера, яка зі спортом і змаганнями не має й не може мати нічого спільного. Тому змагуни, які найчастіше самі мають до поведінки глядачів багато інтересів і чимало закидів кидають під адресою глядачів, які одних змагань раді були б змагуни на руках носити, як других знову готові були б його викинути останніми словами — прохання про те завжди пам'ятати, що тільки змагун впливає на поведінку спортової публіки. Змагун впливає на поведінку спортової публіки, та в дійсності змагуни і публіка це колективна, які себе взаємно завублюють, і залежно від того як ті збуді сходяться, працює тіла спортивної машини.

Третім важним чинником, який може мати вплив на поведінку спортової публіки — це провід наших товариств. Засоби, що ними можуть користуватися провід, теж чимало впливають на поведінку публіки і при тому останній — це репресії. Коли глядачі

треба випрошувати з гришці, то це не тільки в ньому поправити, лиш навпаки, глибоке огірчення, що його приваження до дружини і до „різного спорту“ не зміни якслід оцінити. Тому теж такі засоби слід стосувати аж тоді, коли справді не нема іншої ради. А перш за все треба вжити інших способів, як напр. летючок, популярних приписів гор, які дали б багатьом глядачам змогу зазнайомитися зі справами, яких вони здебільша зовсім не розуміють, хоч їм здається, що вони все знають якнайкраще.

Відповідна кількість упорядників підчас змагань, упорядників, що творитимуть не тільки своєрідну спортову міліцію, яка має адержувати лад, але порядкових, які у відповідному менті зуміють вплинути на публіку, вижити її П помилки і т. д. Ось такі головні завдання провідів. Та вони далеко не вичерпані, як і взагалі в цій короткій статті невичерпані усі наболілі справи, зв'язані з поведінкою глядачів підчас спортивних змагань.

Це все справи пильні, справи, що вимагають доброї волі та рішучої постанови та одночасно справи, в яких годі числити на швидкий ефект. Працю над вихованням спортової публіки слід вести постійно і витривало, бо доривочні засоби не тільки не принесуть якоїсь тривалої користі, але можуть іноді вийти на шому спортовому рухові і на некористь

Програма змагань підчас ВЕЛИКОДНИХ СВЯТ у ЛЬВОВІ:

УКРАЇНА — ПОГОНЬ І Б.

Отріча цих двох дружин відбудеться в неділю 9. к. м. в год. 14.30 як передматч отрічі Погонь — Брестська на гришці Погонь.

Україна - Сян

Перший раз матиме змогу українська спортивна публіка побачити ці дві наші найкращі дружини не в товаришескій отрічі, лиш у змаганнях за мистецтво Окружної Ліги. Не зважаючи на зноски отримані цією отрічі для обох дружин, віримо, що змагання будуть справді відбудуться з товаришескою настрогою та дадуть публіці справжнє спортове враження.

Обі дружини виступлять у своїх найкращих складках: Сян із Турком, Гуцулом і Федоренком на чолі. Україна зі Сковцем, обома Микшиками, Гонимським, Нойманом і Магоським. Складі сенсаційно заповняється двоїм двома найкращими нашими воротарями Гуцулом і Воюгом. Котрий із них кийде порозумієм. Кращу лоту дали б ми Гуцулові, але саме матиме він перед собою небезпечний люда чорно-червоного. Воюг, сподіваємся, теж не буде шорівати на безробіття. Про те поділяємо всім своїм затаємним і небезпечним страху Турко, який однією з наших матиме змогу звести теж двоїм на нашу найкращого стрільця зі Сковцем. Сковом на брех омпію не потребуватиме наша публіка нарікати.

Ці змагання відбудуться у вівторок 11. к. м. на гришці Погонь. Початок в год. 4. годин. В год. 2.30 відбудеться передматч за мистецтво А-класу України II — Погонь II.

ОТЕЛ — ЗОРЯ

Отріча двох „молочних“ дружинка Велес відбудеться в понеділок 10. к. м. на гришці Лехі, на Погуляні. Обі дружини стоять до цих змагань із повним запалом оскільки сніг та в вірою в перемогу. У кращій ситуації був бумажу Зоря, яка має різноманітне якості оскільки оскільки на велике думку поправу в порівнянні з мисливським роком. Своїм вірним був завжди зі своєю звитяжністю завжди, але тоді цілком зрозуміло і доречно

них противників до адрі. Тому, що в поведінці змагань інших українських спортивних імпрес, українська публіка своєю масовою участю в цих змаганнях повинна доказати, що вона цілком зріла і достатньо мисловити українських спортсменів змагань.

Початок змагань в год. 8-ї години.

СЯН — ПОЛЬОНІЯ В ПЕРЕМИШЛІ:

Відкриті змагання обох дружин за мистецтво Окружної Ліги відбудуться в Перемишлі, в неділю 9. к. м. годину на гришці Польонія

Скромне святкування ювілею У. С. Т. „ПОДІЛЛЯ“.

Дня 1. квітня ц. р. замість ювілейної академії, якої старостам не дозволило, відбулися святочні сходили членів У. С. Т. „Поділля“ в Тернополі для відсвяткування 30-ліття свого Товариства. Сходили відкрив голова інж. Мис Никифоров. Потім п. Дм. Корбутів подав зібраним історію Т-ва, яку списав на основі устних та письмовних (на жаль скупих) джерел. На сходинах було призначено 40 членів, між ними два ветерани кохуни: м-р Петро Вапник і м-р Осип Гринкевич. Оскар.

Спортові новини.

Відбиванський шкільний турнір. У мистецтвах відбивань львівських шкіл українська дорос. гімнастика перемогла Х. гімнастик 2:0. Український державний шкільний прохрес в VII гімнастик 1:2. До фіналу дійшли українська державна гімнастика, ПОТ, VIII і VII гімнастик.

Вільні програми у офіційній отрічі в Лисинському на гришці, хоч адрі противників був у третій раз на гришці. Таке рішення отримав. Та те тільки Віктор мав судити в отрічі, але теж інших львівських боєць із польських клубів. Наставилися Польонія і Катерино до львівських клубів вітали вже від думки, м-р відомі вигук від адресою Польонія підчас славного матчу і заступили Погонь — Варта.

Галицька репрезентація Швейцарії перемогла в Лисинській репрезентації Англії 3:1.

Сторінка без політики.

О. С. КОВАЛІВ.

Кілька дат з історії Єрусалиму.

Місто Єрусалим, місце терпіння мук і смерті на хресті Господа нашого Ісуса Христа і місце Нього славного воскресіння, має преданню мільйонлітню. Загалом думать, що Єрусалим це те старинне Салем, місце царя Мелхиседека, священника Бога вишнього, що був водночас прообразом Ісуса Христа, найвищого священника. Це місце було в долині Саве, де на 21 століття перед Христом, Мелхиседек прийшов назустріч Авраамові, благословив його, жертвуючи Богові хліб і вино.

Перед приходом Ізраїльтян до Обітованої землі, пізніший Єрусалим був акакій під назвою Уру-Салем. Воно, як усі інші хананейські міста платило данину Єгиптові.

Коли там появилася Ізраїльтяни, цар євусей Адохиседек, покликана на підмогу Гогана, царя гебронського, Фирама, царя яриутського, Яфія, царя лахисського, та Дебира, царя еглонського проти армії Ісуса Навина. І тоді то в цій великій битві, коли сонце спинилося, Ісус Навин переміг усіх п'ятьох царів. Однак Єрусалим ще кілька століть лишився незалежним містом завдяки своєму природно сильному положенню, а сама гора Сіон полишилася далі в руках євусей, які мали там твердиню, звану Євус.

Щойно цар Давид, коли всі Ізраїльські покоління признали його своїм царем, кинув Геброн і виступив проти непереможеного Єрусалиму. Здобувши Сіон Ізраїльтяни збудували там твердиню. Щойно відтоді це місто зветься Єрусалим, себто "бачення мира".

Цар Давид наказав примістити Кивот Завіта на Сіоні і відтоді звали це місце Святою горою. Нього син Соломон збудував Господню святиню чудової краси та величаві палати.

По Соломоновій смерті розпалося Ізраїльське царство на дві частини: відтоді Єрусалим був столицею малої держави двох поколінь Юди й Веняміна.

Від Ровоама, наслідника Соломона починається сумна історія для Єрусалиму: війни, напади, спустошення, поневолення. Перший адобув Єрусалим вавилонський цар Навуходоносор, що вигнав жидів до своєї держави, відтак опинилося святе місто під пануванням персів, жим відобрав його Олександр Великий.

По цьому панував там Антиох Спіфанер, жому відобрали місто макед. Римляни стали панати всієї держави у 63. р. до Хр.

У 40 р. до Хр. римський сенат заіменував Ірода Ідумейнина жидівським царем.

Змагання жидів скинути з себе римське ярмо, довело до збурення Єрусалиму Титом, пізнішим цісарем. Сталося так, як заповів Ісус Христос коли плавав над Єрусалимом — не залишався камінь на камені. Пізніші битви спричинили прогнання жидів із Палестини Гадрином, який на місці, де був Єрусалим, збудував поганське місто Елія Капітоліна.

Після упадку римської держави повернувся перси, яких випер візантійський Геракл. У 617 р. адобув місто перший наслідник

ТОРГОВЛЯ МЕТАЛІВ

Генрик Канарієнфогель

Львів, БОІМІВ 32

Тел. 285-69.

Коли хто не може спати...

Безсонність це один із дуже частих наслідків різних нервових недуг, на які нездужають у сучасному світі мільйони, головню мешканці міланових столиць. Один з американських журналістів замість звернутися до визначних лікарів і вчених із запитом, що робити у таких випадках, зробив приблизно те саме, що робимо й ми в різних малих недугах, звертаючися за радою до своїх знайомих не спеціалістів. Ось ціла низка цікавих відповідей.

Письменниця Софія Керр каже: "Ряду на безсонність я знайшла в одній повісті п. а. Жюльєн бейгальського воєнка": "Зробіть 20 віддихів, а 21-ий страйкуйте якомога найдовше. Після цього відійти так далі... Я при третьому разі вже сонна".

Артист Гарвісон Келлі каже: "Я змала свої руки ззад на голову і стараюся дивитися на щось, що є висловом великої тиші і спокою, наприклад сонливий місяць у літню ніч, коли я лежу у траві на горбчику під тіністим деревом, а де-як далі майоріє блакитний ставок".

Кітті Карлєйль каже: "Я стараюся наспівувати собі старі, забуті пісні, пригадати собі музику і слова таких пісень, що як їх давно не співали не легко. Коли роблю зусилля, щоб відтворити текст заспівую".

Дослідник Антоні Філія придбав такий довід: "Коли я з полковником Теодором Рузвельтом мандрував по Бразилії, я навчився ось чого: Коли йдеш до ліжка то тілий на те, щоб спати. Коли не можеш спати встань і працюй, або зрештеш так довго, поки не упадеш у утом".

Актор і режисер Орсон Велес каже: "Глядючи безсонності я читав історію американського графства Мек Генрі стейту Іліноїс, а як це не помагає, гашу світило і уважно собі, що це п'ята година вечірні в зимовий морозистий день і я мушу встати".

Гресь Алан радюва артистка каже: "Я маю звичку рахувати вікні в уні, коли вони починають занадто блимати, це вже мене заснує і тоді я починаю рахувати помаранчі на уваленому помаранчевому дереві".

Письменниця Фані Філіп каже: "Я наспівую собі пісню 'Халовина на розгойданій трапезі'. Це мене заснує".

Актор Франк Крейвен має таку раду: "Я уявляю собі гру в гольфа з найтяжчим противником, якого я хотів би перемогти більше ніж когосьбудь іншого. Далі уявляю собі, що влучаю свою кулю змислом за ямкою і це йде мені так легко, що починаю з нудоти засипляти".

Фільмова акторка Ліліяна Гіш закладає собі на очі чорні окуляри і закладає до вуха віск, щоб нічого не чути.

Відомий рисівник Норман Рогвел терпить на безсонність головню від страшного ньюорського шуму. Коли він хоче заснути то старається пригадати собі найбільше прозаїчний свист від якого втисне додому, після цілоденної праці у якійсь приємним дитинком для життя під пахою. Це йому помагає.

Відомий режисер Сесіль Де Міа накладає на безсонність автоматичний фонограф з улюбленими аріями.

Професор університету Альберт Вігтем вискакує підчас безсонності з ліжка, виходить на двір і там дві хвилини робить голий руханку.

Письменниця Катерина Майо накладає собі на вухо легку подушку, яка ізолює її від усякого шуму і не дає думати. Має ще вона й другий спосіб, запозичений від старих індій, у голландській Гвалії. До шклянки з кавою всипати пів ложечки перцю, полити це гарячим молоком і випити дитинком.

Кіновий актор Гю Герберт каже: "Коли я не можу спати, тоді підходжу до великого кльошу з золотими рибками та придивляюся їм довго і уважно. За якийсь час починаю страшенно поміхати".

Із двох членів нашої редакції, які терплять на безсонність, один каже, що встає вночі і грає бріджа за чотирьох. Другий одягається і йде до редакції, щоб заступити нічного диктора.

Магомета, каліф Омар, відтак Єрусалим переходив по черзі до рук різних магометанських династій.

У 1099 р. хрестоносці під проводом Гейфрида з Буйону адобули його приступом і оснували там самостійну державу, яка перетримала до 1187 р. В тому році опанував місто єгипетський султан Саладин.

У 1229 р. цісар Фрідріх дістав на відтак умови частину Палестини, але вже через роки пізніше перебрив Єрусалим знову під панування мусульман.

Від 1547 р. аж до 10. грудня 1917 р. був св. Город у владі османів.

Дня 10. грудня 1917 р. привісся телеграм вістки, що Єрусалим зняли англії. Це був великий удар для турків. Англія хотіла полати для себе Єгипет з Індією.

Союз держав передав Англії опіку над Святою Землею, а в 1922 р. у договорі в Сан-Ремо великодержави передали Англії частину над Палестиною.

Боротьба арабів у Палестині з англіїське владою і жидями стає дуже безоглядною і жорстокою. Араби обстрілюють англіїські колонії, зривають бомбами залізничні дороги і палать державні будинки. Англіїї за це обмежують свободу населення.

ГУМОР.

СВИЩУТЬ.

Відомий німецький актор комедії Нестрой, страшенно популярний і досі азавав рику премієрі страшної невдачі: публіка почала застати. Він разом із своєю жінкою вертає пригноблений додому. Коли він уже був далеко своєї хати, нічний сторож пройшов поруч, почав свистати на другого сторожа. Нестрой гавнув меланхолічно на свою жінку кажучи:

— Страшна річ... і тут теж уже свистає про це.

МОДЕРНА МУЗИКА.

Бернард Шов сидів у одному купецькому місті з відомим диригентом джезбендогої оркестри Уайтманом. Шов мовчав і попросив об'яснення у музики — його болить голова.

— Може я міг би вам у чомусь допомогти? — спитав Уайтман. — Може я вам заграю би щось на саксофоні? Ви знаєте, що музика.

— Ні, — відповів алобий англіїський драматург — я вже волюю біль голови.

СОРОМ.

Паві прокидається над ранком, бо чує у кухні якийсь шум. Входить туди і бачить спаницію у своїй балевій сукні, як вона роздягається.

— Деж ти була? — кричить.

— На балю „Союзу камієчних сторіжів“.

— І як тобі не соромно?!

— Та соромно, прошу пані... всі з нами сьблялись... Але як я убралась нагазат у дитинство то не знала, що вона така вербана ззаду.

ІДЕАЛ.

— Чому-ж моя іржа не виходить занадто. Тридцять років... час летить...

— Вона сказала, що чекає на свій ідеал.

— А що-ж це за ідеал?

— Перший, хто її освітлює.

ДОВЕРЛИВІ ПРИЯТЕЛІ.

На весіллі підходять до молодої пари гість, представляється і каже:

— Дозвольте, пані, скласти вам якийсь ші побажання в такий радісний день. Вас чоловік — мій добрий і ширий приятель і я дозволю собі оповістити вас про вас якийсь маленький секрет. Він захоплений вами був навіть тоді, коли ви були ще дитиною, і не дискретний, що відчитав мені дошкі миски наших антів... своєї „айрної, едкої, миски“.

— Але-ж, пане мій, а не є Стефанів, тіло?

Ольга!

Найкращий матеріал і довголітній досвід

тирала найкращої якості напаву до шиття карти „ПФДФ“ для домашнього шиття і промисла

Генеральне представництво і продаж

Юліян Ломага

Львів, Валова 11.
Тел. 228-78.

Препіюва направи вагона у вагонному вагоні

Ми відкрили найбільший християнський магазин
конфекції жіночої, мужеської і дитячої під фірмою

Познанський Дім Одежі сп. з о. в. Львів, Сикстуська 10.
Тел. 250-40.

Верховодимо вибором, якістю, добрим виконанням, факсовою обслугою і низькою
але твердою ціною. 682-2-1

3 польської преси.

„Психічний шантаж“ Німеччини.

Завва англіського прем'єра Чемберлена у справі забезпечення кордонів Польщі принесла істотне відпруження настроїв польського громадянства, одначе

„не треба бути песимістом на те, щоб знати, що європейська криза ще не проминула. В найгіршому випадку — цитуємо уступки вступної статті „Веку Нового“ з 6. IV. — ця криза перейшла з гострої форми, з малевріа, жертвою яких упала Чехословаччина, у хронічний стан, у пробу сил, що може тривати місяці та роки, щоб у найменш очікуваній хвилині вдарили громом.

„Англіська безпека в нічому не зміняє факту, що Польща опинилась у першій лінії барикади, в яку вже з фурією вдаряє німецька пропаганда як у „спробу

окружування“. Це факт, що Німеччина ніколи досі формально і цілковито не зрелась західних земель Польщі, що пакт неагресії заключено тільки на 10 років та що слово Німеччини від часів Мюнхену перестало бути словом джентельмена. Це безперечний факт, що Польща в найближчому періоді мусять стримувати удар Німеччини, може за тими самими пляном, який під назвою „психічного шантажу“ зламав волю боротьби в чехів.

„Остання промова канцлера (Гітлера) містить під цим оглядом виразні погрози та зовсім недвозначні домагання, щоб Польща, коли хоче зберегти зичливість Німеччини, зрезигнувала з союзу з Англією. Та Польща цього домагання очевидно не прийме.“

Купуйте

в українській фабриці

„ТЕКСТИЛЬ“

В ПЕРЕМІШЛІ,

вул. ЛУКАСІНСЬКОГО 8

1) першорядні воєнні матеріали-самостанки на весняні убрання, плащі і на священні реверенди та
2) плашки і шовки на сорочки, блузок, суконки і костюми.

„Спір за печінку Прометея“.

Такий спір розвела ендецька варшавська „Червона Ружа“ (ч. 8) з польськими пропагандистами т. зв. прометейських ідей, очевидно не за печінку героя грецької класичної легенди, тільки за „український печеню“, якою — на думку „Червоної Ружі“ — в Східній Галичині. Автор статті в „Червоній Ружі“ Болеслав Васілевський засадничо нічого не має проти прометейських гасел, одначе розуміє їх тільки як воєнно-імперіальні гасла у стилі дружнього „прометейця“ Бетмана-Гольвега, то „обіцявав полякам свободу всюди, тільки не в межах пруської держави“.

„Отже — пише п. Васілевський — підемо з „прометейським“ гаслом на ворога, але політизувати з ним під Краковом, Львовом та Берестем не будемо. Не будемо спонійно глядіти, як українська меншіна намагається улаштувати „демківські“ вистави у Кракові, „гуцульські“ у Львові та вистави п. н. „Полісся“ — в Бересті над Бугом! Бо чи так має виглядати чужиний етап адіспонування прометейської? Не наша експансія на схід, але українська на захід і північ! До чорта з таким „прометейзмом“, з такою „експанзією“ та „офензивою“!

Як це в лицю ендецькому публіцистові, п. Васілевському взагалі не признає української національності.

„Русско(ф)-українська національність — це нині „роздерта сосна“. Одна її частина тягнеться до Росії, друга остентативно вляжеться з німцями, а ніяка з Польщею.

„Польські „прометейці“, проголошуючи Польщу „Прометеем народів“, уже завчасу, адляється, признають його печінку — Східну Галичину (в ориг. Східну Малополющу) — на муки і терпіння, наче б не бачили тих міжнародних кружків, що сидять на поблизьких деревах і — гострють свої дзьоби — чекають.“

Стаття п. В. Васілевського довга. Навели ми з неї короткі уступи на доказ, який ідейний і журналістичний хаос панує на сторінках деяких органів польської публіцистики. Полемізувати з тим усім — не оплатиться.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПАНЬ!

„МАРГОТ“

Львів,

Коперника 9.

Фірма жіночої конфекції
наш найбільш модні на весняний сезон 1939 р. Ціни приступні. — Услуга українська. Плащі від 35 зол
Костюми від 55 зол. Суконки від 25 зол. 743 1—10

„Українство і конюнктура“.

Львівське „Слово Народове“ (з 6. IV.), твердячи, що „політика т. зв. „українська“ найшла в імпазі“ наслідком невдачі періоду орієнтації на Німеччину, і розглядаючи одночасно останню вступну статтю нашої преси як „сугестію польським чинникам“, щоб вони використали момент „для заволадання і поврази польсько-українських відносин у Польщі“ пише від себе:

„Коли „Діло“ заповідає, що уряд мав би тепер знову засісти до переговорів з УНДО-м, бо УНДО розчарувалося в німечеські проміти, то „Українські Вісти“ пишуть, що останні події геть розвідали в українських умах ірину славнаофіальства та що вони зміцняють тепер український націоналізм. Та український націоналізм у польському умі звязується зс з німечеським впливом і то не наслідком загальної упредження, але багатовразних. Ірраціоналізм, алогізм. Не маємо жадної певності, чи в найближчому п. Кедри не мусять уступити місце п. Пааля-

ву, а зрештою і сам п. Кедрин має до німців жаль тільки за те, що не повідомили українського партнера вчас про арду, а не за те, що взагалі зрадили. Таким чином германофілізм та конюнктуралізм переплітаються тісно зі собою в українській політиці. Це не є, шоправда, логічною однородним поняття, але зате реально вони тісно зі собою сповені. І конюнктуралізм „у польському спороні“ так довго не зможе перемогти германофіліства, доки українство не переможе внутрішньо саму себе та не стане широко і повно на ґрунті польської державності. Одначе на політичних обрідях рання вірка таких змін ще не зоріє.“

Стаття „Слово Народового“, з якої беремо повнісі міркування, має наголовок „Українство і конюнктура“ і замітна ще й тим, що може перший раз за три роки редактори „Слова Народового“ конюнктуру українського народу не згадали в аналітичній іронічній знаці наведення. Це вже постуд.

Пересторога.

Отимі подаємо до ласкового відва, що конкурентній фірмі, переважно жидівській, складають оферти на перебіг ріжних товарів українським кооперативам і установам, як-то приватному купецтву, буцімто наша фірма вже злінидідевали через відобрання нами конюкції і продаж німців паті!

Заявляємо, що все це незгідне з правдою, бо наша фірма працює увесь час умі від десяти літ і надальше працюватиме як досі серед нашого Громадянства, тому просимо ласково і дальше приєхати нам свої поручення.

З поважанням

Конц. підприємств самоходо-перевозок

БРАТИ ДМИТЕРИ

Львів, Ринка Ч. 43. Тел. 272-43.

Убрання, пальта, костюми
від зол. 50* — у великій вибор.

у ШАПІРИ, Личаківська 1, Львів

Епископ Нярадій у Римі.

„Грватська Стрижа“ (ч. 79) повідомляє, що апостольський адміністратор Карпатської України, крижевацький єпископ д-р Діонісій Нярадій виїхав 28. м. м. у товаристві о. Ст. Решетила, ЧСВВ, із Загребу до Риму, куди прибули 29. м. м. Єпископ Нярадій задержався підчас побуту в Римі у греко-католицькому папському інституті св. Йосафата. Єпископ Нярадій відвідав Конгрегацію Східної Церкви та державного ватиканського секретаря, кардинала Маліоне, якому устно й на письмі зложив завіт із своєї діяльності як апостольського адміністратора в Карпатській Україні. Єпископ Нярадій відвідав теж ректора Інституту св. Єроніма д-ра Юрія Мадарка.

В Римі перебуває єпископ Нярадій час Великих Свят. У квітні неділю єпископ Нярадій відправив Службу Божу в інститутській церкві св. Йосафата і висвятив на священників 13 греко-кат. богословів. Нові священники походять із Галичини, Югославії та Злучених Держав.

ТЕРПИШ?...

уживай зела

М-ра ВОЛЬСЬКОГО

на кожну недугу спеціальна мішанка

ПРИ ТЕРПІННЯХ ПЕЧІНКИ,

жовчсового мішочка, жовчсового каміня і жовтаніці — зела зі знаком „BILLOSA“

ПРИ ТОВСТІННЮ,

через неправильну переміну матері — зела зі знаком „DEGROSA“

ПРИ БЕЗСОННИЦІ,

неранці серця і розладу нервової системи — зела зі знаком „PASIVERO-SA“

ПРИ БОЛЯХ ГОРЛА (АНГІНА),

гортанки, мадгали, запалення ясен і охистної — зела зі знаком „LARYNGOSA“

ПРИ КАШЛЮ,

флегмі, задусі, і всіх недугах відхихо-вих доріг — зела зі знаком „PULMOSA“

ПРИ ЗАТЯЖНІМ ЗАПОРІ,

розладу шлунка і кишків та до правильного транзиту — зела зі знаком „GASTROSA“

ПРИ НЕДУГАХ НИРОК, МІХУРА,

ниркових каменів і всіх недугах сечових доріг — зела зі знаком „UROSA“

ПРИ АРТРЕТИЗМІ, РЕВМАТИЗМІ,

і болях істмису — зела зі знаком „REUMOSA“

Дістането в апіках і апічних складах.

В І Р І Б Н Я

ВАРШАВА, вул. ЗЛІСТА Ч. 14.

Власний відділ у Льондоні.
Репрезентація в Америкі.

Брошури з подробицями виславимо дарем.

Весняні новини
у великому виборі та
Мілянівські шовки

ПОРУЧАЄ

ЛЕЩКІВ
Львів, ул. Коперника 2.
Тел. 258-88.

Тимчасово припинена вимагальність хліборобських довгів

У Вістнику Законів з 29. III. 1939 (ч. 26, поз. 170) появилася коротенький закон про тимчасове завішення вимагальності хліборобських довгів. Цей закон складається з 5 статей і постановляє, що до дня 30. червня 1939 припиняється силою самого права вимагальність капіталу всіх хліборобських довгів, що повстали перед днем 1. липня 1932, р. Силата довгів припинена без огляду на те, чи довг був уже упорядкований силою самого права, чи силою рішення роземного уряду, угоди, при допомозі Акцептаційного Банку або взагалі ще не був упорядкований. Екзекуції з метою стягнуття капіталові рати не можна проводити, а коли вона вже ведеться, то її припиняють силою самого права.

Не припиняє хліборобські довги в титулу кредитів, спертих на смісії заставних листів і облігацій та кредитів з оборотового фонду річної реформи. Не припиняє також довги, об'яті правосильними договорами, заключеними згідно з VII. розділом розпорядку Президента з 24. X. 1934, про конверсію і упорядкування хліборобських довгів (Д. З. з 1936 ч. 5, поз. 59). В розділі VII. повного розпорядку упорядковано угоду і ліквідаційну процедуру господарства групи Б і Ц, задовжених понад міру, а саме задовжених у групі Б. понад 75%, а в групі Ц. залежно від про-

стору понад 50, 40 і 30%. Цей останній припис має для наших хліборобів менше значіння, бо майже всі наші маді хліборобські господарства належать до групи А. конверсій.

Закон цей прорвав діяльності систему сплати хліборобських довгів, устійнену на роки, цілою низкою правних приписів. Головне значіння цього закону полягає не в тому, що він відкладає платність хліборобських довгів до 30. червня 1939, р., але в тому, що він заповідає нове унормування сплати хліборобських довгів зперед 1. липня 1932, р. і нові постанови для хліборобів. Треба сподіватися, що на найближчій соймовій сесії у правління хліборобських довгів буде предметом поважної дискусії і якщо видадуть нові правні приписи у цій справі, то це відібеться в першу чергу поважно на наших кредитових установах та спричинить новий заклад у унормованій уже системі сплат.

Цей закон цікавий також і тим, що він торкається всіх довгів, зокрема і несконвертованих довгів. Значить, що навіть довжники, що занедбали заключити конверсійні договори, і тимсамим не користали з відновжених приписів, користають з приписів цього закону і річ очевидна, будуть торкатися їх і правні приписи, видані в найближчій будучині.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Четвер, 11. квітня 1889.

ПРИ СИЛОАМСЬКИМ ОЗЕРІ.

У довгій депіші про Шевченковий концерт у Станіславові читався між іншим:
„Кульмінаційною точкою пописів були думки п. Корниля Устїновича, якого зібрані приймали рисними оплесками на знак превеликої симпатії, з якою зустріли улюбленого поета-артиста П. Устїновича деклямував, як завжди, чудово і без заміт, Коли вінчив „Черця“, публіка, хта він був була „браво“. Коли ж потім п. Устїнович виконав власну поему „До України“ (друковану в „Ділі“ 1885 р. під наг. „На Тарасовій могилі“), ентузіазм публіки був нечуванний. Ціла зала греміла від оплесків, публіка вставала зі своїх місць і всі тиснулися до сцени з голоною просьбою: „Ще пресиме!“ В елі настало велике зворушення, а захоплення було загальне таке, якого ми ще не бачили. Публіка сара ентузіазму не переставала плескати і просити П. Устїновича виходити на подіум кілька разів і кланяюся на всі боки. Але публіка ентузіазмувалася і просила поета-артиста. П. Устїнович, хоч очевидно вже змучений, не був асмі відмовитись від просьбостень. Нараз стало тихо і він імпульсивним голосом, повен зворушення, почав свою довг ще на дручулану поему:

При Силоамських озері.

Зворушилася купіль вродою, купіль цілющою
Волою буюча.
Знялися з ложа хорі народи —
Мечуться в купіль, мечуться в воду
І очистиються, як в огні золоте ясна.
І виринуть з вод оспіль, здорові, прекрасні
Мов новонароджені в світ.
Тільки один з них ще не піднявся,
Тільки один з них ще не окупіся —
Горем прибитий, струпом покритий від літ.
Хто ж над ним змилюсь? Хто його в воду зведе?
Хто вилічить силою слов:
„Рабе схорований, рабе збідований, встань,
(созорі!)“
Сам встань, не аглядуйся! Помочи братній дари
(шуваль ти.
Брати не маєш ти.
Встань, підоймися і очистися! Ваєсь обновиє
Новородиш!

Будинок український склад
ЛІКАРСЬК. ПРИЛАДДЯ
А. МАЦЯКЕВ. ЛЬВІВ ВАЛОВА 27
доставець українського шпиталю

Комунальна Каса Ощадности м. Львова.

Довгі роки на одні із перших місць серед фінансових установ м. Львова і полуднево-східних воєвідств вибилося Комунальна Каса Ощадности міста Львова, яка своєю працею пропагандивною і широко веденою кредитовою акцією добула великий капітал довіри найширших мас людности.

Оновді відбулася під проводом Президента міста д-ра Станіслава Островського засідання Ради Каси, на якому Дирекція аложила звіт про діяльність за рік 1938.

Дні великі події, які пережив фінансовий ринок Польщі з причини міжнародних випадків у березні і вересні — відбилися теж й на діяльності Каси, саме почали більше як досі відливати вклади. Одначе нимо цих несприятливих умов — загальний стан вкладів і মোкат діявав з кінцем року до зол. 58.787.000.

Якщо живий є опадностивий рух — спертий на Касу — найкращим доказом є стан опадностивих книжечок, який вище 118.958 примірників, а теж кількість сторін, які поладнала Ка-

са в цім відділі — дійшла до 340.595 сторін, або денно 1.135 осіб. Гарно теж розвивалися Відділи Каси, а між ними новостворений в квітні 1938 р. Відділ III при вул. Личаківській ч. 55, а стан опадности у Відділах в дні 31. грудня 1938 р. виносие:

у Відділі I. 17.883 книжечок на зол. 5.061.531.86
у Відділі II. 8.760 книжечок на зол. 2.127.025.80
у Відділі III — нимо некорисних умовних капіталізаційних, про які ми вище говорили — осягнув в часі 9 місяців минулого року стан

1.401 книжечок на суму зол. 460.485.96
ствердивши цим способом у цілості рацію і потребу свого існування для людности личаківської діяльності.

Відносно діяльності кредитової Каси звітовий рік приніс II дальший розвиток. В діяльності гіпотечних позичок з огляду на обережну фінансову політику Каса не могла дозволити собі на жуксь поважнішу акцію. Стан гіпотечних позичок у дні 31. 12. 1938 дав 820 позичок на суму зол. 16.324.553.73 в 160 випадках уклалося тільки через розложенея закладностей ратальних до сплати на довгий речинець часу або теж у виді капіталізації закладних відсотків і розложенея позичок на повний амортизаційний речинець.

Девке оживленея господарського життя, яке незалежно від несприятливої впливу міжнародної політичної ситуації, мовля все-ж таки було запримітати, як вирвану тендецію до поправні відносин до економічній кризового часу — вплинуло корисно на стан портфелю векселевого Каси, який в порівнянні з минулим роком збільшився майже на 1 мільон золотих і дійшов у дні 31. 12. 1938 р. до 10.362 векслів на зол. 9.693.778.69.

В часі 1938 року закінчувалося 52.500 векслів на суму зол. 34.901.768.31 значить майже на 5 мільонів більше як у минулому році.

Коли йде про акцію відновжених річних векслів, яка скінчилася позитивно в н. 1937 так у між-

часі якась кількість конверсійних укладів відішла через цілковите вирівняння претенсій Каси і стан цих укладів дійшов з кінцем 1938 року до 875 штук на суму зол. 3.286.207.19. Тут треба згадати, що назагал уклади були додержувалися так у 622 випадках сплачено їх зовсім регулярно, в 112 випадках довжники закладають з однією ратою, а тільки в 141 випадках є залежності від 2 до 3 рат.

Треба ще згадати про Міське Заставнице Заведення, з якого услуг радо користають широкі маси львівського населення. В дні 31. грудня 1938 мало заведення 32.490 заставнів, облігацій зачетами на квоту зол. 2.092.392.10. Загальний касовий оборот заведення був у завітному часі зол. 21.623.438.62. Пересічна висота позички була зол. 62.—. Заведення побиравало титули в процентування своїх позичок від 15—14% а отже нижче дозволеної уставою норми, яка і 18.5% п. а.

По думці внесення Дирекції рішав Рад Каси розділити чистий зиск за рік 1938 у квоту зол. 252.153.60 згідно з приписами Розп. Про Річнийспосіб з дня 29. X. 1934 р. в цей спосіб, що до запасного фонду перелая квоту на 182.798.31, до гарантійного фонду зол. 12.800.50 на рещту у квоті зол. 56.730.51 призначено на спільні цілі. Вільсову казначу Міського Заставничого Заведення у квоті зол. 15.181.28 отримав в цілості до запасного фонду Заведення.

Вкінці треба налімити, що з хвостів річної ченої на суспільні цілі ухвалено вкладати 25.000 Польському Історичному Тов. на бібліотеку „Дому Наукового“ у Львові титулом 2-ої рати у хваленої Радою Каси з р. 1937 — товчів на цілі у квоті 100.000. Крім цього вкладано на 10.000 на „Дар Народові оброби Львівської“ на будову наукового заведення і літератури для ремісничої молоді під епікою ОО. Саласкевича в першу рату ухваленої на ту цілі Касою (квоті) в квоті зол. 50.000.

КОРИСНОЮ ПРИНУКОЮ ДО ОЩАДНОСТІ
є преймня закладови кредитів
Кооперативного Банку

„ДНІСТЕР“

У ЛЬВОВІ, ВУЛ. РУСЬКА Ч. 28.

на яку при замочених відсотках можна заробити до 10% нагороду за опадність в сумі 25 до 100 зол. залежно від висоти постійної місячної економії.

ВАНІЛІНЕВИЙ ЦУКОР
до ПЕЧИВА

100%
-плат.
Мод. 1000000000

Христос Воскрес!

Всім знайомим пересилаю найширші святочні побажання й рівночасно дякую за всі надіслані побажання. — † АНДРЕЙ, МИТРОПОЛИТ.

Рідні, родичам, друзям і знайомим бажаю Щасливих Свят Христового Воскресіння — Митрат Базюк.

Христос Воскрес! Зі Світлим Празником найкращі побажання Рідні, Друзям, Знайомим і благодушним жертводавцям, тут, за горами й за морями шле у глибокій пошані — о. Леонтій Купинський, парох св. Юра, опікун політ. в'язнів.

Дорогий Рідні і всім Знайомим з Воскресінням Христовим усього добра бажають — Іванна і д-р Дмитро Левинський.

Сердечним „Христос Воскрес“ вітають Рідні, Приятелів і Знайомих — Іванна, Юліан і Зенон Шепаровичі.

Усім Рідні, Приятелям, Товаришам і Товаришам праці і Знайомим шлють щирі бажання з нагоди Свят Воскресіння — Галя, Ірина і д-р Осип Філас.

Рідні, Знайомим і Приятелям з нагоди Воскресіння Христового Веселих Свят бажає — Ірина і Орест Радловські.

Нуся, Андрій і Ліда Палій бажають з Воскресінням Христовим всім своїм Друзям та Знайомим щастя і вдоволи, яке випливає з доброго здоров'я і бодрости духа.

Рідно, Друзів і Знайомих з Празником Воскресіння Христового щиро вітають — Ірина та Маркіян Кисілевські.

Щирі бажання всього найкращого шлють Рідні та Знайомим з День Світлого Воскресіння Христового — д-р Михайло і Неоніла Терлецькі.

Рідні і Дорогим Друзям складаємо з воскресінням щирі побажання кращої долі. — д-р Михайло і Олена Волошини.

Всього доброго Рідні, Знайомим бажають — Веселих Свят — М. С. Кузники.

Валерій Сільвія і д-р Павло Кривуцькі бажають усім Знайомим і Приятелям сердечного „Христос Воскрес!“

Дорогий Родни, Влов. Приятелям і Знайомим з нагоди Воскресіння Христового пересилаю найкращі побажання. — Володимир Сигалевич, директор Зем. Банку.

Рідні, Своякам і Знайомим веселих свят бажають — Коржинські.

Рідні і Знайомим бажають Веселих і Щасливих Свят — Ірина і Володимир Кузьмовичі.

д-р Олександр і Надія Лаврівські пересилають Рідні і Знайомим щирі бажання з нагоди Свят.

Христос Воскрес! кличуть Своякам, Приятелям і Знайомим — О. В. Залозецькі.

Щире „Христос Воскрес!“ — Рідні та Знайомим у краю, а зокрема Приятелям на чужині, пересилають — Євгенія, Євген і Леся Крипакі.

Рідні і Знайомим всього добра з Воскресінням Христовим бажають — Мері і Богдан Какарушки.

Дорогий Рідні, Приятелям і всім Знайомим бажають з нагоди Воскресіння Христового всього найкращого — Іванна, Душ, Яніна Скопачи.

З Великодніми Святами шле найширші бажання Родни, Приятелям і Товаришам праці у краю і за кордоном — д-р Іван Німчук.

Рідні і всім Знайомим найширші святочні побажання пересилають — Роман і Іванка Савицькі.

Рідні, Приятелям та Знайомим з нагоди свят шлемо найширші побажання. Христос Воскрес! — Клава, Лавро і Віра Кемпе.

З нагоди Воскресіння Христового Рідні та Знайомим щасливих та веселих свят бажають — Маруся і Маркіян Лади.

Святочні бажання Родни, Товаришам і Знайомим пересилають — Оксана і Орест Кляфаси з синами.

Святочні бажання Своякам, Товаришам і Знайомим у краю та за кордоном шле — Іж. Євген Пиндус, Львів, Потоцького 58 а.

Козакевичі Володимир і Юлія бажають з нагоди Воскресіння Христового Рідні, Приятелям і Знайомим Веселих Свят.

Анна з Яримовичів і Дмитро Тихі складають Рідні, Кривим, Приятелям і Знайомим щирі побажання Воскресіння Христового.

Всього Добра з нагоди Великодня Рідним і Знайомим — Галя і Роман Купчинські.

Усім близьким усього найкращого з Великоднем. — Софія Олександрівна, Марта і Михайло Рудницькі.

Христос Воскрес! Веселих та щасливих свят усім Рідним та Знайомим бажають — Нуся, Осип і Ляся Боднарівні.

Приятелям, Знайомим у краю та за кордоном найсердечніші бажання з Пасхою засилає — Михайло Островерха.

Всім своїм дорогим Друзям, Приятелям і Знайомим, що не забувають за мене — зі святом Христового Великодня всього найкращого із глибини душі! — Л. Крипичка.

Ольга, Роман і Оріс Сливки бажають Своякам, Знайомим і Приятелям всього найкращого з нагоди Воскресіння.

МЕХАНІЧНА ПЕКАРНЯ „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“
кооп. з обм. відп. у Львові, вул. Янівська 73
бажає Консументам і Відборцям
ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

Рідні, Приятелям і Знайомим Веселих Свят бажають — Ірина, Тамара і Богдан Галайчуки.

Побажання Веселих і Щасливих Свят дорогій Рідні, Товаришам і Знайомим пересилають — О. і Ф. Білорозі зі Львова.

Дора й Василь Сімовичі вітають щиро із Святами всю Рідню, Приятелів і Знайомих у Галичині, на Буковині, на Закарпатті й на еміграції.

Рідні, Друзям і Знайомим бажаємо Веселих і Щасливих Свят — Христос Воскрес! — Галина і Степан Волошинівські.

Проф. Микола Чубатий — Львів шле сердечні воскресні побажання рідні, друзям, знайомим у краю та за кордоном.

З нагоди Христового Воскресіння найширші побажання пересилають Рідні та Знайомим о. Омелян Горчинський зі сестринками.

Усім знайомим сердечні побажання Веселих Свят. Модест Каратинський.

Словами „Христос воскрес“ адоруюлю Дорогу Рідню, Приятелів, Знайомих і членів „Товариства св. Андрія“ і „Долі“ та пересилаємо наші найкращі побажання! Горі ім'єм серця! — о. Юліан і Наталя Дзеровичі.

Всім нашим приятелям бажаємо знайкращого Великодня — д-р Іван і Олена Копачі.

Дорогий Рідні, Приятелям та Знайомим в краю і за кордоном найсердечніші побажання Веселих Свят шлють Меланія і Володимир Кривокудський з донцями.

д-р Стефанія і д-р Наринз Лукіяновичі бажають Веселих Свят Рідні, Друзям і Знайомим.

Филиповичі Стефанія і Іван шлють з Воскресінням Христовим своякам і знайомим побажання воскресіння їхніх задумів.

Родни, Своякам, Приятелям і Знайомим передаю найкращі побажання зі Святом Христового Воскресіння. — Володимир Несторович.

У велике свято Христового Воскресіння пересилаю найсердечніші побажання Родни, Друзям і Знайомим — о. Петро Хомин з родиною.

Христос Воскрес! Всього найкращого бажають Родни, Друзям та Знайомим Миколи Бонковські.

З нагоди Воскресіння Христового
щирі побажання Відборцям При-
ятелям і Знайомим шле

ФОРТУНА НОВА

У дні Світлого Воскресіння Правди і Любо-
ви вітаємо всіх наших Друзів і Знайомих у
Львові, в краю і за кордоном, зокрема всіх тих
за Карпатами, що залишилися в живих — сер-
дечним привітом Віри і Надії! — Софія і Ми-
хайло Тараньки.

Родни, приятелям і знайомим у краю й за
кордоном бажають Веселих Свят Софія, Га-
луниця й Володимир Дорошевичі.

Рідні і Знайомим пересилаю бажання Ща-
сливих Свят — о. В. Личиняк з Рідною.

З Воскресінням Христовим бажаємо Рідні
та Знайомим всього найкращого: Ірина, Євген
і Христина Гашинські.

Найширші бажання Веселих Свят Нашій
Рідні, Приятелям і Знайомим шлють Надія, Во-
лодимира і Любоко Онискевичі.

С. і О. Кузьминські сердечно вітають своїх
знайомих і приятелів з Великодніми Святами.
Христос Воскрес.

д-р Михайло і Ольга Сімовичі з синами
бажають Рідним і Знайомим веселих свят. Хри-
стос воскрес!

Щирі бажання Веселих Свят шлють Рідні,
Знайомим Оля, Юрко і Владислав Писецькі.

Рідні, Приятелям і стрийським Землякам
по давньому бажаємо всього добра з Христо-
вим Воскресінням. — Ірина і Ярослав Падохів-
Львів.

Веселих і Щасливих Свят з нагоди Воскре-
сіння Знайомим, Рідні і Приятелям у краю, як
і за кордоном бажають Ірина і Зіновій Решета-
ловичі, Львів.

З Воскресінням Христовим пересилаємо
побажання всього найкращого Родни і Знайо-
мим. — Г. П. Паски.

Всього найкращого із Христовим Воскре-
сінням Рідні, Друзям та знайомим бажаю М-р
Богдан Зацерковний, Львів.

Родичів, Друзів та Знайомих сердечно ві-
таємо з Великоднем. — Надія і Сергій Литви-
нські.

Всіх рідних, близьких і знайомих сердечно
вітаємо з Великодніми Святами! Христос Во-
скрес! — Леся й Антія Романенки.

Щирим воскресним привітом вітають Рід-
ню, Приятелів, Знайомих тут і за кордоном
— Ірина і Христина Домбчевські.

Дорогий Родни, Приятелям і Знайомим
складають найсердечніші побажання з Вели-
коднем — Марія і Іван Лалчуки.

Старо-українським „Христос Воскрес“ усю
Рідню і Знайомих у краю та за кордоном вітаю
— Іж. Петро Зелений з мамою.

Всім Знайомим, Кривим та Приятелям щире
„Христос Воскрес“ засилає Іж. Роман Голос.

Побажання добрих і щасливих Свят з на-
годи Воскресіння Христового шлють Всім Сво-
якам і Знайомим Чередарчуки зі Львова.

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ

усього кращого

всім Союзам, Кооперативам і кооперативним Працівникам

Дирекція, службовики, робітники „ЦЕНТРОСОЮЗУ“

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

з нагоди празника

„ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО“

всіх своїх Велимишановим Клієнтам
і Клієнтам бажаю всього найкращого

Юліан Глушелський

РОБІТНЯ ФУТЕР

№ 1-1

Орест і Остан Душнік щиро вітають всіх
Друзів іх дому і всіх Земляків, київських не-
сильних і рідного гнізда та бажають їм добрих
і щасливих свят з вірою у правду воскресін-
ня.

Софія і Теодор Миссисин з нагоди Во-
скресіння Христового бажають Кривим, Сво-
якам і Знайомим веселих свят!

Саринка Микола (від довгого часу недо-
духа) бажає всім Приятелям, Знайомим та тим
друзям Людям, яких мала капка ще залиши-
лася. Воскрес Свят та Кращого Завтра-
шнього життя!

Михайло Федосєв, б. начальник пошти в
Львові, шлють щирі святочні бажання і про-
сять всіх своїх — В. Пелешкович.

УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЦЯ В ПЕРЕМИШЛІ

з нагоди Воскресіння Христового бажає всім своїм Членам, Вкладникам і Прихильникам

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

Дорогі Рідні, Приятелі, Знайомі та усім черкашським Лікувальним щиро бажає „Веселих Свят“ — д-р Роман Осінчук.

З нагоди Воскресіння Христового всім Знайомим Веселих Свят бажає інж. М. Доберчак.

Рідні, Приятелі і Знайомі найкращі бажання з нагоди Світлого Воскресіння Христового складають — Ольга, Орися і Антія Ковалюк.

Дорогі Родні, Приятелі, Знайомі і Клієнтам побажання Веселих Свят складає — інж. Тарас Грушків — Львів.

Знайомим україно і за кордоном з Великодніми Святими щиро вітаємо Христос Воскрес! — Юрія.

Веселих Свят дорогій Рідні, Товаришам, Товаришам і Знайомим бажають Олена і Гнат Білоуські.

Рідні, своїм, друзям, всім знайомим — шлють побажання веселого Христос Воскрес цього року, та дожити кращого. — Ольга і Николай Островські.

Рідні і Знайомі „Веселих Свят“ бажає — Євгенія Ласовська.

Всім Своєкам, Друзям і Знайомим у Львові й по всьому краю бажає Щасливих Свят і багаторого духа — Борис Кудрик.

КООП. ГОТЕЛЬ

„Народня Гостинниця“

Львів, — ул. Юсцюшка ч. 1.

Тел. 201-33 і 208-88.

бажає своїм Шановним Гостям „ВЕСЕЛИХ СВАТ“.

Христос Воскрес! Веселих і Щасливих Свят Рідні та Знайомі бажають — д-р Константин і Мирослава Кебало.

З нагоди Воскресіння Христового ширі бажання Рідним, Знайомим, Товаришам і Приятелям пересилає — Іван Панчак, Львів.

Усім кривим і знайомим — Веселих Свят бажають — І. і П. Мигоничі.

Василь і Галя Дубицькі у Львові пересилають усім Рідні, ширим і зичливим Друзям і добрим Знайомим радісно „Христос воскрес“.

Щасливих Свят — Рідні, Друзям і Знайомим бажає — Дуткевич Мирослав, Львів.

Веселих Свят Христового Воскресіння Рідні, Приятелі і Знайомі засилає Іван Тесля.

Рідно, Друзі і Знайомі із Христовим Воскресінням адорюють сердешно — Барабаньки, Львів.

Рідні і Знайомі всього кращого, Христос Воскрес! бажає — Олександр Костик.

„Христос Воскрес!“ — оце привіт, який разом із найширшими святочними побажаннями шлю усім своїм Приятелям та Знайомим у Любліні й у Галичині, зокрема всім членам Ред. і Адм. „Діла“, Вп. Пп. Л. Яблонським, Е. Кунишам і М. Вишванюкам — Євген Ткачук, Люблін.

Найдорожчий Нені й всім Рідним та Знайомим у краю і за кордоном з нагоди Воскресіння Христового, бажаю багато-багато радості і щастя — Василь Ткачук.

З Воскресінням Христовим Веселих і Щасливих Свят Дорогі Рідні, Приятелі і Знайомі бажає — м-р Михайло Хомяк.

Христос Воскрес! Щасливих Свят бажаю всім Знайомим, особливо тим, що опинилися на вигнанні та їх адреса мені тепер невідома — Харити Кононенко.

Рідні та Знайомі шире „Христос Воскрес“ пересилають — Наталя і Юрій Сінгалевичі.

Усім моїм Рідним і Знайомим бажаю багато доброго і Веселих Свят — Роман Пашківський.

Веселих Свят бажають Рідні і Знайомі — Лідія і Ярослав Шавиш.

Духом і серцем між Вами і з Вами Рідно, Знайомим та Приятелями в дні Христового Воскресіння! — д-р Ярослав і Христина Войківські в Кракові.

Рідні і Знайомі бажає Веселих Свят з Воскресінням Христовим — Михайло Матисевич, Синецько.

Рідні, Знайомі та Співтоваришам ширі бажання кращого майбутнього з Воскресінням Христовим — Володимир Саловський, Сколе.

Своєкам і Знайомим шлють ширі побажання Веселих Свят „Христос Воскрес!“ — Дмитро і Олена Колодницькі, Стрий.

Найширші побажання зі свят-Воскресінням Господнім, пересилають Рідні, Друзям і Знайомим — Андрій і Стефа Неговичі, Стрий.

Рідні, Приятелі і Знайомі ширі побажання „Христос Воскрес!“ шлють — Олександр і Юлія Гулеюки, Стрий.

Христос Воскрес! Всього найкращого бажують Рідні, Друзям та Знайомим — Осип і Марія Красівські, Стрий.

З Празником Воскресіння Христового ширі побажання Своєкам і Знайомим пересилають — о. Гаврилішні Ілля і Софія, Стрий.

Вішан. Клієнтам, Знайомим та Прихильникам ширі побажання з Воскресінням Христовим шлю — Микола Скаб, лікар-дентист, Стрий.

З Воскресінням Христовим щиро бажаю кращого завтра Рідні, Паям з Марійської Дружини у Стрию і Знайомим — Мойсакова, Стрий.

У день Воскресіння Христового найширші бажання Дорогим Своєкам і Друзям шлють — Михайло і Маруся Дубицькі, Стрий.

Зі Святим Воскресінням складаю сердечні побажання Дорогі Родні, Другам та Знайомим — Атаназій Чубатий, Стрий.

В день Воскресіння Господнього найширші бажання Дорогі Рідні, Друзям і Знайомим у краю і за кордоном шлють — Олександр і Юлія Лис, Стрий.

З Христовим Воскресінням своїй Рідні, Парохіянам і Знайомим найширші бажання щедрих Божих ласк пересилає — о. Яків Нестор, Борислав.

Христос Воскрес! — Рідні і Знайомі у краю і за кордоном ширі бажання пересилають — д-р Микола і Олександра Терлецькі, Борислав.

Рідні, Приятелі і Знайомі ширі побажання шлють з Воскресінням Христовим — Петро і Іванна Витвицькі, Борислав.

Шире „Христос Воскрес!“ Рідні, Друзям і Знайомим пересилає — Йосафат Драган, Борислав.

Рідно, Приятелі і Знайомі шире вітаю з Великодніми Святими „Христос Воскрес!“ — Іван Гаврилішні, Борислав.

З нагоди свята Воскресіння ширі побажання кращого майбутнього Дорогі Рідні і Знайомі пересилає — Володимир Сушик, Борислав.

Рідні і Друзям у краю й за кордоном шире „Христос Воскрес!“ пересилає — Омельян Крохмальницький, Борислав.

Рідні, Знайомі і П. Т. Відборцям найкращі святочні побажання „Христос Воскрес!“ шлють — інж. Юлія і Іванна Гомовські, Стрий.

Рідні і Знайомі у краю й за кордоном шлють ширі побажання „Христос Воскрес!“ — Юлія і Слава, Марія і Оксана Мінотки, Стрий.

Ратичі зі Ставчан — пересилають святочні побажання усім своїй Рідні, Кривим, Своєкам, Приятелям і Знайомим.

Дорогі Рідні і Знайомі найсердечніші побажання „Веселих Свят“ пересилають — інж. Северин, Любчик і Вася Греськи.

Найширші побажання в дні Воскресіння Христового складають Рідні, Приятелі і Знайомі — Орися і Богдан Дрималики.

Радісних Свят Воскресіння Христового засилають Дорогі Родні, Кривим, Приятелям, Оптам кондеканальним — Ярослава і о. Никола Дереші, Молодичев.

З Празником Пасхи нашим Предорогим Стигматикам на руки Евстахії Бохник найширші побажання, а саме: на весь рік сповнити „високі поклонання“ (Ф. III 20). Іхнім Ангелам низенький покланіє тричі! Іхнім Приятелям-арелічникам немірущої сили віри і радості і побільше Воскресіння після жадливої Гогафти — о. М. Коритко, Холодів.

Рідні, Приятелі і Знайомі з нагоди Воскресіння Христового складають ширі бажання — д-р Іван і Надія Романові.

З празником Воскресіння Христового пересилають ширі побажання Рідні і Знайомі — Мисорі зі Синецька В.

Найдорожчий Рідні Лепки, Липківські, парохіялам, Комаринцям, Приятелям, Знайомим Веселих Свят „Христос Воскрес!“ — о. Іван Ліщинський, Борислав.

Антія, Наталя, Адріана і Мирон Трива, Копичинці — з Великоднім вітають радісно „Христос Воскрес!“ Дорогу Рідно, Друзі, Знайомі!

Рідним і Знайомим Щасливих Свят бажаю — Герарчі і Козаки.

Веселих та Щасливих Свят бажаю Рідні і Знайомі — о. Остап і Марта Стернюк, Перієнсько.

Рідні, Своєкам і Знайомим кращого завтра та Щасливих Свят бажаю — Марта і Никифор Маруся і Тарас Даниш.

Родні, Приятелі і Знайомі безжурно святі Христос Воскрес! — Роман Чучаков, Которів, Варшава.

Найкращі побажання з Воскресінням Христовим, Родні, Кривим і Знайомим, у краю і за кордоном, пересилають — Ніна, Роман і Іван Кичуни, Станіславів.

Найширші бажання Веселих Свят Христового Воскресіння Родні, Приятелі і Знайомі бажає — о. М. Думанський з родиною, Добросани.

З нагоди Свят ширі бажання Рідні і Знайомі шлють — д-р Стефан і Іванна Мозоляні.

НАШИМ ВІДБОРЦЯМ І ПРИХИЛЬНИКАМ
СКЛАДАЄМО ШИРІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВАТ. — ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Фабрика св. чою
„Керос“

Рідні і Знайомі з нагоди Воскресіння Христового, Веселих Свят та всього найкращого бажає — д-р Осип Сось.

Боже дай усім нашим Провідникам, Доробі, Приятелям, Знайомим та цілому Галицькому Народу, з радісного Христового Воскресіння сильну потіху в гору, величезну віру в будучність, непереможну силу витримати і добрим трудом доленого життя. Христос Воскрес! — Са. Успенська Лавра Студійсько Успен в Уневі з дочериними домами.

Рідні, приятелі і знайомі Веселих Свят Воскресіння Христа, бажаю — Катерина з Лопатина.

Нашій Дорогій Рідні, Приятелі і Знайомі ширі святочні побажання пересилають — д-р Михайло і Наталя Яремичани з Добочина.

Усі Рідні та Знайомі з нагоди Воскресіння Христового шлють найширші побажання — Маруся і м-р Роман Луцькі, Віра Гаврилішні.

З Христовим Воскресінням пересилають найширші побажання Дорогі Родні, Приятелі і Знайомі — Наталя і Іларіон Бранішні в Тернополі.

Христос Воскрес! Дорогі Рідні, Приятелі, Знайомі, Веселих Свят бажаю — Тереза з Милатич.

Левку, Стефу, Владку і Юрку Христос Воскрес! Absentes adsum! — Уляна.

З Воскресінням Христовим бажання Дорогі Рідні та Знайомі, Веселих Свят — о. М. і З. Доліські зі Залішків.

о. Андрій і Юлія Писенковські в Стрию з нагоди Христового Воскресіння бажання Рідні, Приятелі і Знайомим Веселих Свят.

Приятелі і Знайомі веселого „Христос Воскрес!“ бажає — Дмитро Величківський.

Приятелі і Знайомі веселого „Христос Воскрес!“ бажає — д-р Софійа Босак, Тернопіль, Пасудського 17.

Леся і д-р Ярослав Дулишківські і Боря шлють Знайомим, Друзям і Дорогі Родні у краю і за кордоном сердечні привіт „Христос Воскрес!“.

З нагоди Христового Воскресіння шлють всім моїм Знайомим кращі побажання „Христос Воскрес!“ — Юлія Харитон Бучан.

Рідні, Приятелі та Знайомі Веселих Свят „Христос Воскрес!“ — Іван і Богдан Перфешкі, Платрава.

З Христовим Воскресінням шлють Родні, Приятелі і Знайомі веселого „Христос Воскрес!“ — Софія і Омельян Герарчиківські, Стрий.

Всім ВП. Членам об'єднаним в Миській Споживчій Кооператив, прихильникам Великої Кооперативної Ідеї, всім кооперативним працівникам і нашим відборцям

бажаємо
Веселих і Щасливих Свят

Дирекція Народної Торговлі

З кравинком Воскресення Ісуса Христа бажано всього найкращого. Родині, Своїм, Знайомим Христос Воскрес! — Ольга, Іван Олександрович, Коломня.

Христос Воскрес! Рідні, Близьким та Знайомим у краю і за кордоном ширій привіт пересилають — Василь, Станіславів.

Щиро-сердешні бажання всім Кооператорам, Крев'якам, Дружам шлють з нагоди Свят Воскресення — Марія, Христия, Микола Шваляк.

о. Теодосій і Ольга Кудрика бажують веселих свят Рідні та всім Знайомим.

о. Василь і Меланія Навроцькі, Красне. Побажання з Воскресенням Христовим Рідні, Знайомим і Кондеханальним Отцям.

Рідні, Знайомим Паним, Товаришам по всьому світу, всім Знайомим „Веселих Свят“ і 12 зол. для Іванів у посилі з Катовиць — Іж. Іван Гавриляк.

Рідні, Приятелям і Знайомим у краю і за кордоном бажемо кращого завтра та щасливих свят — Марія і Іван Кудинські, Станіславів.

Олена і д-р Володимир Безпальні з Золочева складають сердешні святочні побажання Рідні, Приятелям і Знайомим. — „Христос Воскрес“.

З Воскресенням святочні побажання Рідні, Приятелям та Знайомим складає — о. Роман Трешневський з ріднею, Немирів.

Родині та Знайомим у краю та за границю ширі воскресні бажання пересилає — Гая з Березинських з Юриком.

З Христовим Воскресенням шлють найщиріші побажання Рідні, Товаришам і Знайомим. — М-р Андрій і Софія Тершаковець у Комаї.

М-р Юлія Пелех, Солотвина бажает Веселих Свят Родині, Приятелям і Знайомим.

Із Воскресенням Христовим бажують Рідні, Приятелям і Знайомим кращого завтра та щасливих свят. — Василь, Параскева Боднар.

З нагоди світлого празника Христового Воскресення пересилають усім членам Родини і Знайомим найщиріші побажання — Крушельницькі-Никифорики — Станіславів.

Веселих Свят Рідні, Маслосоюзникам, Приятелям і Знайомим бажують — І. М. Никифорики — Тернопіль.

Рідні і Приятелям в краю і на чужині Веселих Свят бажують Марія і Михайло Білики, Варшава.

З нагоди Празника Воскресення складаю найщиріші побажання всякого блага моїм Родичам, Крев'якам, Своїм, Приятелям і Знайомим. — о. Панасевич Дмитро, парох у Устриці Дола.

Родичам, Рідні та Знайомим з нагоди Христового Воскресення — найщиріші побажання — Христос Воскрес! — Климентія і о. Мирон Дочали.

Найщиріші великодні побажання усім приятелям і знайомим пересилають — проф. Іван Удана, Орест Зілинські (Країна).

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

бажає своїм Гостям

РЕСТОРАН БІЗАНЦІ І ПІКАВС

Львів, Ринок 17

Нуся і Роман Бриковичі з Іванчиком і Катериною в Копичинцях шлють Рідні, Приятелям Товаришам праці і Знайомим воскресний привіт „Христос Воскрес“.

Рідні, Дружам і Знайомим ширі святочні побажання складає — о. Гр. Воскрес з Волиною, у Корчині.

Рідні, Приятелям і Знайомим бажано всього найкращого з нагоди Свят Воскресення Христового — Мирон Ляшневський, Пулави.

Знайомим та друзям бажано в Дні Христового Воскресення віри у перемогу їхніх змагань. — М-р Роман Савчак, Варшава.

З Воскресенням Христовим — бажемо Родині, Знайомим і Товаришам Веселих Свят — Ірина і Ростислав Білинські зі Збаража.

Сердешно вітаємо з Великодніми Святами Рідні, Приятелям і Знайомим. Христос Воскрес! — Софія, Маруся, Івась і д-р Семен Кавалюки, Городок.

Тихонинські з Довголуки бажують ширіше Крев'якам і Знайомим веселих і щасливих Великодніх Свят.

Рідні і Знайомим Веселих Свят бажает — о. Олександр Квіт у Городку.

Рідні, Своїм, Приятелям і знайомим пересилають ширі бажання Веселих Свят: Христос Воскрес! — Марія і Андрій Терпиляки, Залужка к. Галича.

З нагоди Христового Воскресення б а ж а є

Український Кооперативний Банк у Станіславові

3. Маї 19.

Всім своїм П. Т. Членам і Вкладникам.
(Через працю та ощадність — до радості життя)

Веселих Свят!

Приятелям і Знайомим бажано з Воскресенням Христовим усього найкращого. — Д-р Роман Мотлюк з Родиною.

Рідно, Приятелів і Знайомих здоровлять ширі з Воскресенням Христовим — Ніна, Ярослав і Олі Селезінки.

Усім Сторожам народної честі, Дружам, Товаришам, Знайомим, з нагоди святочних побажань нагадую слова пророка Ісай: „Що вчините в день допущу і докуки, який адалечу наблизується? До чийого втечете рятунку? Де залишите Вашу славу?“ і кличу щиро-сердешно: „Христос воскрес!“ — Д-р Василь Маковський.

Родині, Товаришам, Приятелям і Знайомим з нагоди Свят бажано всього кращого — Дмитро Шерелько, Моравська Острава.

З нагоди Христового Воскресення бажують веселих свят Рідні і Знайомим — Анна і Іж. Зафіловські — Варшава.

П. Т. КЛІЕНТЕЛІ

ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ

бажає

Фірма Т. КУТКОВСЬКИЙ

Сикстуська ч. 14.

Софія і Степан Щуровські, Бельсько складають дорогій Родині і Знайомим ширі бажання Христос Воскрес!

Нашим Дорогим у краю, за кордоном і за морем бажемо всякого добра. Христос Воскрес! — Іж. Орися і Марта Гавришак, Бельсько.

Родині, Кревним і всім Знайомим у день Воскресення Христового пересилаю найсердешніші побажання щасливих і веселих Свят. — Д-р Іван Левицький, Дрвалев, п. Хинув.

З Воскресенням Христовим Рідні, Приятелям і Знайомим Веселих Свят бажують — Марія і Іж. Ілько Семичуки, Станіславів.

Кревним, Отцям Сусідам і Знайомим сердешні побажання кращої долі пересилають — о. Петро і Марія Мазур.

Рідні, Товаришам (-кам) і Милим Знайомим ширі побажання святочні зі словами „Христос Воскрес!“ шлють з Борислава — Е. П. Лопати з доньками.

Зі святами Христового Воскресення складаємо Дорогій Родині, всім Дружам і Високоповажаним Знайомим наші найкращі побажання. — Одарка, Дамія і Андрійчик Горнякєвичі.

З Великоднем Рідні, Своїм, Приятелям і Знайомим щасливих свят і всього добра бажает — Д-р К. Троян, Ходорів.

З Великоднем Рідні, Своїм, Приятелям і Знайомим щасливих свят і всього добра бажують — о. В. Сайкевичі.

Найкращі побажання Родині, Дружам, Знайомим з Христовим Воскресенням пересилають. Христос воскрес! — Каментина, Петро Патріал.

Дорогенькій Приятельці Міросі Л. з Коломиї Веселих Свят і здійснення мрій бажает — А. М.

З Воскресенням Христовим Веселих і Щасливих Свят Дорогій Рідні, Приятелям і Знайомим бажують — Д-р Дмитро, Міра і Леся Блавацькі.

Для Рідні та всіх Знайомих у краю і за кордоном широкукраїнське „Христос Воскрес!“ Р. Б. 1919—1939 з побажаннями сповнення наших задумів пересилає — о. д-р Володимир Левицький, Плавуча Велика.

Рідні і Знайомим „Веселих Свят“ бажает — Д-р Дарія Рожанювська.

Рідні і Знайомим побажання Веселих Свят та всього найкращого пересилає — Михайло Чапранський, Журавно.

Рідні, Товаришам і Знайомим побажання Веселих Свят та всього найкращого пересилають — Ольга і Вікент Микласевичі, Журавно — Стрий.

З нагоди Свят Воскресення Христового всім Рідним і Знайомим пересилаю цією дорогою „Веселих Свят“ — д-р Іван Паламар, Журавно.

Рідні і всім Знайомим бажает Веселих та Щасливих Свят — д-р Микола Бих, Станіславів, вул. Білинського 6.

Рідні і всім Знайомим бажують Веселих та Щасливих Свят — Д-р Михайло і Стефанія Лабі, Станіславів.

Рідні, Дружам і Знайомим поцейбіч і по-тойбіч кордонів Веселих Свят бажують — Михайлина й Іван Ставничі з Орисею і м-ром Михайлом Савчакми та Наталкою Лукасевичевою. Павелче к. Станіславова.

У День Воскресення Христа бажання Рідні, Оселянам В. П. У. В. і Знайомим пересилають — Катря і Петро Бігуси, Черче-Живець.

З нагоди Воскресення Христового бажает кращого завтра та щасливих свят Родині, Приятелям, ширим Прихильникам і Знайомим — Оксана Бурбелло, Варшава.

Родині і Знайомим ширі бажання з нагоди Свят явля із привітом „Христос Воскрес“ пересилають — Барткові і Цурковські.

Дорогій Рідні і Добрим Знайомим бажемо Веселих Свят і на Рідну Школу складаємо зол. 5. — А. і Д. Сташисини, Олесько.

Рідні, Приятелям і Знайомим ширі бажання „Христос Воскрес“ пересилають — Л. С. і Яр. Лісковицькі, Хшанда.

о. Д-р Осип Сидорів, Тухля, Рідні, Знайомим в драю і закордоном, складає якнайсердешніші святочні побажання.

Рідні, Приятелям і Знайомим бажает щасливих свят та кращого завтра — О. Левицький з ріднею, Дунаїв.

Рідні, Приятелям і Знайомим щасливих свят Воскресення Христового бажують Катерина і Теодор Пилипівські, Варшава.

Горі їм ієм серця! Найщиріші побажання для П. Т. парохіян Успенської Церкви у Львові пересилає — Управа парохії.

Українські Студенти Богословської Академії у Львові бажують Рідні, Знайомим і всім українським богословам у краю та заграницею радісних і щасливих свят Христового Воскресення. Рівночасно замість висилки поодиноких побажань складають 75 зол. на добродійні цілі.

Українські установи Краєві і Еміграційні, Українську Політичну Еміграцію на всіх землях суцюзі і всіх членів Львівського Відділу, вітаємо з Великодніми Святами! Христос Воскрес! — Відділ У. Ц. К. у Львові.

Українські Установи, Товаришок і Товаришів — членів Т. У. А., сердечно вітаємо з Великодніми Святами! Христос Воскрес! — Президія Т-ва Українських Агрономів.

Всім своїм Членам, Громадянству та Студентським Громадам веселих свят бажает — Укр. Студ. Громада в Кракові.

Ярослава і Роман Турки шлють Родині і Знайомим святочні побажання.

Усьому Активові і Старокатинкам, Приятелям і Знайомим пересилає ширі святочні побажання — Генеральна Старшина К! „Чорноморе“.

КАБІНЕТ КОСМЕТИЧНИЙ „DISTINCTION“

вул. Сикстуська 14/1, телеф. 27218

пересилає всім своїм Клієнтам ширі побажання „ВЕСЕЛИХ СВЯТ“.

Своїм ВП. Членам і Прихильникам з нагоди Святи Воскресення Христового всякого добра бажает — Виліа Т-ва „Львівський Боян“.

Всіх ВП. своїх членів, співробітників і відборців Календаря-адресарів „Вісник“, всі краєві українські установи та емігрантські організації в Польщі і поза Польщею — адорють із Великодніми Святами — Українське Товариство Допомоги Емігрантам з України і Видавничу Кооперативу „Хортиця“ у Львові, Ринок 10, П. п.

Усім жертводавцям, співробітникам та прихильникам Культурно-історичного Музею Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові — „Веселих Свят“ бажает — Управа Музею.

Всім своїм Добродіям і Прихильникам, поодиноким особам, як збірностям, усім членам і старшинам Кругів „Рідної Школи“ у Львові та у львівському повіті Веселих Свят Христового Воскресення бажает — Рада Львівського Повітового Союзу Кругів Р. Ш.

Всім нашим Гостям-лікуванцям, зі святом весни та Христовим Воскресенням, бажемо всього найкращого! — Управа Життя Черче.

Веселих Свят Пасічникам бажает фабрика штучної вощини і пасічницького приладдя — „Пасічницька Спілка“. Львів Павлава 9.

Гуртові ціни.

мірний товн, надаючи золотосу проміну
ковий блеск і утворює ослепляю.

ПАЛАС

Найвеселіші свята у нас „ПАЛАС“

705

Диктатори гумору **ЩЕПКО І ТОНЬКО** Диктатори гумору
та фертнер, Селянський, Волінський, Гросівна, Стеннівна і ін.
у шлягеровій **Волоцюги** Знижки і вільні білети
музич. комедії до відлику не важкі.

з чужої преси.

Чому Мадярщина зайняла Карпатську Україну?

БЕРЛІН, ПАТ. „Дойче Діпламатіш-Політі-
ше Кореспондент“ з дня 5. ц. м. пише: „Пере-
говори, які йдуть тепер у Лондоні, принесли,
як здається, досі однозначність поглядів у дея-
ких основних питаннях, але при практичних
проблемах, при деяких важких справах натра-
пили мабуть на деякі труднощі. Що Польща
буде загрожена — це імовірно прийнято
тільки як фактичний стан по сильних сугестіях
німецької пропагандистської роботи, якій радо
використовували деякі польські кола.

Але крім цього висувують цілу низку прак-
тичних питань та висновків, що з них виплива-
ють, при чому Англія кладе очевидячки спеці-
альний акцент на поширення кола „загроже-
них“, без чого її політика оточення не могла
бути помил. З другого боку залишається від-
крите питання, чи оту згоду на загрозу Поль-
щі треба би брати під увагу виключно зі захо-
ду, чи теж часами і східній сусід не міг би виї-
ти зі своєї теперішньої пасивності.

Повідомлення І

Вже надійшли весняні плашки, убранка і су-
венири та всілякі дитячі новини у великій виборі

„Палата Дитини“

Львів, Рутівського 1 (буд. Шпрехера), тел. 116-97

Тому теж здається, що поруч цілої низки
інших сумнівів грає також роллю проблема, чи
Англія була би готова виступити проти когоне-
го, хто напав би на Польщу, чи тільки проти
Райху. Воно дивно і дає привід до міркувань,
що уявна німецька агресія проти Польщі мо-
гла бути і далі може бути поважною підставою
до дискусії для польських і закордонних дер-
жавних мужів, тим більше, що всякі алерми на
тому специфічної німецької підготовки трічі за-
перечено і тому вони повинні бути для кожного
передані та перекреслені. Воно тим більше
імовірно, що цього роду речі лисовано са-
ме тоді, коли факти промовляли проти того.
Якби Німеччина справді мала такі наміри су-
проти Польщі, то не можна би пояснити з так-
тичного погляду факту, що саме в такому мо-
менті Райх допустив, щоби територія Карпат-
ської України знайшла зовсім інше, але для

Польщі безумовно миле, призначення. Очеви-
дність військова поведінка Німеччини у рідких
дорученій їй опії над Словаччиною мусіла би
хвіба бути напевно інша у випадку агресії, заду-
маної проти Польщі. На що тему не могло би
бути також і в Польщі найменших сумнівів.

„Незалежно від того всього воно далі вра-
жає, що в міродатних міркуваннях польської
преси — хоча в них висловлене бажання втри-
мати добрі взаємини з усіма її сусідами, отже
і з Німеччиною — мотивують з деяким натис-
ком найновіші дипломатичні рухи, в яких
Польща всеж бере участь, ось як: „Останні хо-
ди Райху в Європі потрясли довірям прилюд-
ної опії в державах, що сусідують з Німеччи-
ною“, або „рівновагу порушено внаслідок до-
кінання фактів Райху“.

„З уваги на ті польські натяжки, не без ко-
ристі було б кинути оком на поведінку Польщі
в останніх місяцях. Абстрагуючи від того, що
Польща — союзниця Франції — і з власної іні-
ціативи і як сама підкреслювала, незалежно від
Мінхену, рішуче не доходила своїх територі-
альних претензій у відношенні до чехословач-
кого союзника тієї самої Франції інакше, як це
зробила Німеччина. Ліквідації карпатоукраїн-
ської частини 6. Чехословаччини вимагала й
підтримувала цю вимогу всякими засобами не
тільки малярська сторона, але в рівній мірі і
польська і то з великою енергією. Мадярський
крок, що довів пізніше до відомого доконан-
ого факту (захоплення Карпатської України —
Ред.) привитала остенційно саме Польща.
Тому, що все те не грає вже сьогодні ніякої
ролі, мусять хвіба інші причини, ніж ті спеці-
альні методи і сутеровані наміри, входили в
ракубу започаткованої у Лондоні дипломатич-
ної іції, але їх пильно ховають за кулі-
сами.

Сьогодні ще не можна — на всякий випад-
ок із Берліна — доглянути, в котру сторону
звернуться зусилля польської дипломатії під
впливом натиску Англії, тому воно не зайве
буде вказати може на справжні мотиви, що їх
висувують для нової орієнтації. Для оцінки
цілості політичної еволюції, якої наслідків не
можна обрахувати, її справжнього тла і її мож-
ливих чи теж намірених вислідів — не можна
теж і на це не звернути уваги“.

Льорд Стенсон вяснює

ЛОНДОН, ПАТ. Льорд Стенсон заявив, що
постанови, про які він згадав у своїй промові
на летунському майдані „Королівський Лук“, на-
лежать до загальних заходів безпеки і він жа-
лує, що його слова невірні інтерпретували.

Подібну заяву зложив прем. Чемберлен у па-
латі громад, яка прийняла її зі задоволенням. Ін-
цидент ліквідовано.

Як відомо, у згаданій промові льорд Стен-
сон сказав м. ін.: „Адміраліція показала боеве
поготівля протилетунської оборони“; цензура
адміраліції скреслила цей зворот у пресових
звітах.

ЦЕНТРАЛЬНА

Малопольська Каса Ощадности

У ЛЬВОВІ

(раніше Галицька Каса Ощадности)

РІК ОСНУВАННЯ 1843 р.

Установа публічного права.

Видає ощадності кимжечки на ім'я і пред'являє

з порукою держави

Веде рахунки біжучі і чеків.

РЕЗЕРВНИ ФОНДИ: 5,668,000 зол.

Закіснені вилати — П. К. О. 500198.

В Естонії скасують винятковий стан.

ТАЛЛІН, АТЕ. Естонська рада міністрів
предложила парламентові законопроект, що
передбачує поширення повноважень для міні-
стра внутрішніх справ. Якби обі законодавчі
палати прийняли цей закон, уряд скасував би
винятковий стан.

ПЕРЕД ЗМІНАМИ В ЕСТОНСЬКІЙ ДИПЛОМАТІЇ

ТАЛЛІН, АТЕ. В колах зближених до міні-
стерства закордонних справ говорять про не-
далекі зміни в естонській дипломатичних
представництвах. До Талліна приїхав естон-
ський посол з Парижа.

Мені відповідає тільки

наста
ЕЛЕГАНТ

С. ЛІВІНЦЬКА І СКА - ЛЬВІВ, КОРАДСЬКОГО 31

Фінські студенти будуть укріплення на кордоні ССР.

ГЕЛЬЗІНГІ, ПАТ. Студентська організація
„Студентський Союз Карелії“ повідомила пи-
семно міністра оборони, що вона готова висла-
ти 1.000 членів на будову укріплень на совіт-
ських кордоні, на т. зв. „карельській проеміж“.

Також 3.000 членів стрілецького союзу зго-
досилося до безплатної праці над укріпленнями.
Держава докрене лиш кошти переїзду.

ФІНЛЯНДСЬКИЙ ЛЕТУНСЬКИЙ МАЙДАН У ПІДБІГУНОВИХ ОКОЛИЦЯХ.

ГЕЛЬЗІНГІ, ПАТ. Фінляндський уряд пре-
ступив до будови летунського майдану у сто-
лиці Ляппі. Рованіемі. Буде це найданіше на
північ висувений летунський майдан у цій
Европі.

ПЕРЕД ВІЗИТОЮ ПРЕЗИДЕНТА ФІНЛЯНДІ В ЕСТОНІЇ.

ТАЛЛІН ПАТ. Устійнено, що фінляндський
президент приїде з візитом до Естонії 16 лип-
ня ц. р.

Чай E.W.I.G.

рожа цейлонська

УПРИЄМНЮЄ СВЯТА!

ПЛАШІ КОСТЮМИ

Повшехний Склад Одзєжи

Справа японських рибачьих концесій на совітських водах.

МОСКВА, АТЕ. Уряд видав вяснення, що
підставу від недовіри покінчених нарад у справі
японських рибачьих концесій на далекосхідних
водах ССР.

ССР хотів зі стратегічних мотивів відкла-
сти 40 морських віатників, що їх дотепер ек-
сплуатували японські рибалки; Японія не пого-
дилася на втрату 24-ох віатників, якщо ді-

стане за них інші. Кінець-кінців дійшло до зго-
ди. ССР скасує 34 віатники, зате дасть нові.

Крім того ССР пішов супроти Японії на у-
ступки — він погодився віддати давні концесії
без конкурсу. Затє Японія погодилася підвищи-
ти оплати за концесії на 10% на випадок зниж-
кової тенденції ціл.

— О —

оригінальні моделі з наймодніших
бельських матеріалів

Л Ї В І В.

Пасаж Міколяша

507, 3-21

Закупуйте нитки до шиття і ручних робіт

виробу Товариства Лодзької Фабрики Ниток і МЕЦ-а

лише у своїй кооперативній
„ЦЕНТРОСОЮЗ“

Новий віцепрем'єр ССР.

МОСКВА, АТЕ. Віцепрем'єром ССР стає
новий делегат парламенту комісії Високого

До нових членів парламенту 1937 р. і у січні
1938. Став він головою комісії. Це одні з лю-
дей докони Сталіна.

КІНО КАСІНО

висвітлює велику музичну фільму

ВЕЛИКИЙ ВАЛС

КІНО АМПІР

висвітлює вибагливу фільму

„Хвилина сподуси“

в гол. ролі ЖАН КРОВФОРД

Альбанці готові боронитися перед італійською інвазією.

Чужинці втікають з АЛЬБАНІЇ.

ПАРИЖ, ПАТ. Як подає „Дейлі Мейл“, в Альбанії велике враження викликала загроза італійського десанту.

Альбанська рада міністрів радила до пізньої ночі; з урядових кол заявляють, що вже видає необхідні військові постанови. Король заявив, що як буде треба, альбанці будуть боронитися до останнього воюка.

Італійці масово виїждять з Альбанії, за ними громадяни інших держав.

БРИТАЙСЬКА ВОЕННА ФЛОТА ПЛИВЕ В НАПРЯМІ АЛЬБАНІЇ.

У пресі появилася вістка, що три британські ескадри, які відбувають маневри на Середземному Морі, відплинули на води острова Корфу (що лежить поруч альбанського побережжя). Вістку про ті маневри оголошено безпосередньо після вістки про можливість італійського десанту в Альбанії.

ЛИШЕ ПРИЯЗНА ОСТОРОГА...

Як подають деякі часописи, в італійських колах не дають ніяких інформацій про транспорт військ до Альбанії. В Римі говорять лише,

що якщо Італія справді висадить десант в Альбанії, це була б лише приязна остоорога для Югославії, щоб вона не приступала до франко-британського блоку.

НЕ ПРОТЕКТОРАТ ЛИШ ГОСПОДАРСЬКО ВІЙСЬКОВИЙ ДОГОВІР.

Як інформують з кол альбанського міністерства закорд. справ, рада міністрів обговорювала проект нового торговельно-фінансово-військового договору з Італією; питання італ. протекторату взагалі не обговорювали.

Альбанські кола вважають, що не треба просити в Італії збройної допомоги, бо ніхто не загрожує Альбанії.

АЛЬБАНИЯ МАЄ НАСЛІДНИКА ПРЕСТОЛУ.

ТИРАНА, АТЕ. Альбанська королева Геральдіна призвала на світ сина — наслідника альбанського престолу. Він дістане ім'я Скандер — на згадку альбанського героя Скандербегі; виховують його в мусульманській релігії.

Як відомо, альбанська королева є католицкою — дочкою мадлярського графа Апоні. Король Ахмет Зогу є мусульманином.

Христос Воскрес!

Ударять радісно великодні дзвони та сповістять, що воскрес Христос, воскресла Прада поміж нами!

І при святонному столі ставимо христопатись у рідні, ділитися свяченням та радістю обічною духа й життя. А щоб жесла ушанувати всю гарну здорову українську традицію запекемо, як негідний свідомих українців, звичай скерпіти світлі святотні дні викопати алькоголю й нікотини, тих ворожих отру, що найбільш панесли шкоди і нині є символом рабства.

Повна здержаність від алькоголю й тютюну, як жертва для добра народу, виробить в українців непохитний характер і сильну волю. Всі святкуємо без алькоголю! Веселих і Шасливих Свят!

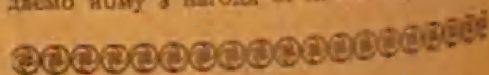
Головна Рада

Українського Протиялькогольного Товариства „Відродження“.

60-ліття през. Андрія Лівницького.

8-го квітня ц. р. закінчує голова державного центру УНР на еміграції, Андрій Лівницький, 60-ий рік свого життя. Після трагічної смерті Симона Петлюри в 1926 р., провів наддніпрянської політичної еміграції спочинає до кінця свого дня в руках Андрія Лівницького. Та еміграція, розкинена в різних краях Європи, визначає 60-літні роковини чоловічого свого презентанта ідеї державної самостійності України не тільки звичайними пошторозаннями і бажаннями, а також створенням пам'ятки кратурного характеру. З паризького „Трибуну“ відомо, що для відзначення цих роковин і вшанування заслуг Ювіліта Аде між емігрантською фінансовою на видання творів послими еміграційним центром УНР до життя Української Могиланської-Мазепинської Академії наук. Серед гуртка наддніпрянських емігрантів Львові виникла думка видати збірку статей, присвячених революційному руху на Україні, в якому Андрій Лівницький брав велику участь від своїх студентських часів на початку першого століття.

Широке українське громадство в Галичині през. Андрія Лівницького мало знає. Його ім'я серед галичан мало популярне, бо ще немірно недалекі часи, коли особа того дня складала в осередку палкої боротьби між українською та галицькою мітками народи, і в 1919-21. А проте — залишаючи історію заслуг і помилок живих ще та активних діячів — мусимо ствердити, що през. Андрій Лівницький — це одна з найцінніших постатей українського світа у 1-й пол. XX. ст., це громадянин на широку мірку, людина збагачена інтелектом, одночасно особисто дуже скромний і скромний. І тому і з огляду на його ідейні прикмети та з огляду на високе ставлення, яке займає серед політичної еміграції — даємо йому з нагоди 60-ліття широкі привітання.

НОВИНКИ

НЕДІЛЯ

9

КВІТЕНЬ

От. ст. 27. березня 1939.
Воскресення Христово. Миса.
Лит. Воскресення Христово.
Сонет: 6111 — 4.11, 6112 — 4.3.
Місяць: 6111 — 4.00, 6112 — 4.4.

10. квітня. Понеділок.
От. ст. 28. березня 1939.
Світлий Понеділок. Ізяслав.
Лит. Світлий Понеділок.
Сонет: 6111 — 4.12, 6112 — 4.13.
Місяць: 6111 — 4.04, 6112 — 4.05.
11. квітня. Вівторок.
От. ст. 29. березня 1939.
Світлий Вівторок. Миса.
Лит. Світлий Вівторок.
Сонет: 6111 — 4.14, 6112 — 4.15.
Місяць: 6111 — 4.15, 6112 — 4.16.
Останній четверок в год. 18.11.
12. квітня. Среда.
От. ст. 30. березня 1939.
Лит. Світлий Среда.
Лит. Світлий Среда.
Сонет: 6111 — 4.16, 6112 — 4.17.
Місяць: 6111 — 4.16, 6112 — 4.17.

КІНО КОПЕРНИК

Нині велика прем'єра!

ДОКТОР МУРЕК

З пописовий ролі: Францішок Бродневич. — В головних ролях: Яніна Вільчуніна, Ядзя Анжеевська, Лідія Висоцька, Нора Ней, Іма Беніта, Юноша Стемповський.

722

Фільмова режисія найвищої класи продукції 1939 р. на підставі голосної повісті

Т. Доленги-Мостовича

„Д-р Мурек зредукований“

і „Друге життя д-ра Мурка“.

МАДЯРИЦІНА ДОМАГАЄТЬСЯ РЕВІЗІЇ РУМУНСЬКОГО КОРДОНУ.

Як подають італійські часописи „Трибуна“ та „Лаворо Фашіста“, мадлярський уряд не приступить до ніякої декларації проти агресії, доки не дійде до ревізії мадлярсько-румунського кордону. Мадлярщина не може аргументувати з 2-ох міліонів мадлярів, що живуть у Семигороді.

ЛИШ „БЛАГОНАДЬОЖНІ“ МОЖУТЬ ТЕПЕР УЧИТИСЯ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Як подає будапештська радіовислання, дирекція греко-католицької учительської семінарії в Ужгороді приймає учнів та учениць, які несуть прохання, долучуючи до них свідоцтво політичної опії від місцевого „мадлярсько-румунського комітету“.

ПОЗИЧКИ ДЛЯ УЧИТЕЛІВ У УССР.

КНІВ, АТЕ. Рада народніх комісарів ССР асигнувала 3.000.000 рублів на дозгоречення позички для українських учителів, на закупку різноманітних господарств та домі.

ДИМІСІЯ ЕГИПЕТСЬКОГО УРЯДУ.

КАІРО, РАЙТЕР. Алі Мегер Паша подався до димісії. Причина того кроку не відома.

ЧЕРВОНІ МІЛІОНЕРИ — ДО КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРІВ.

ВАЛЕНСІЯ, ПАТ. Військовий губернатор замішав усіх б. воєнків червоної армії, щоб вони негайно зголосилися до концентраційних таборів.

Лікарські прилади, електронедичні апарати, хірургічні інструменти, ветеринарні прилади, перевезочний матеріал.

Зі судової салі.

ЗАГРОЗА ПУБЛИЧНОГО СПОКОЮ.

Городський суд у Бірчі засудив на місяць арешту Степана Сташкова з Бережан, який оповідав різні вістки про Карпатську Україну, що прокуратура скваліфікувала, як поширювання фальшивих вісток, що можуть порушити публічний спокій. Обі сторони зробили відхилки — перемиський окружний суд підвищує кару до двох місяців.

ЗА ПОМІЧ ПРИ ПЕРЕХОДІ КОРДОНУ.

Перед трибуналом окружного суду у Самборі стаяли: 46-літній о. Йосиф Кабарівський, 47-літній інженер агрономі Еуген Літинський, 16-літній Мирон Літинський, гімназійний учень та 30-літній Луць Клим, селянин. Акт обвинувачення закидав підсудним о. Кабарівському та інж. Літинському, що скривали два дні 6-ох молодих хлопців у стодалі на прихорості. Опісля за посередництва Мирона Літинського підшукали для них провідника в особі підс. Кліма, який перевів їх через кордон на Карпатську Україну. Підсудні до вини не призналися крім Кліма. Трибунал засудив о. Кабарівського та інж. Літинського по 2 роки в'язниці і втрату публічних прав на 5 років, підс. Кліма на півтора року в'язниці, а Мирона Літинського звільнив від вини і кари. Трибуналом проводив суддя д-р Рослановський, обвинувачував прок. Крисовський; боронили адвокати: д-р Рогунський зі Самбора і д-р К. Паньківський зі Львова.

Для нашого культурного розвитку потрібні не тільки крамниці з маслом і білком, але теж книгарні, які ананували літературні твори.

МАЦЯК І С-ка, С-ка з огр. відп.
Львів, вул. Валова 27. — Тел. 116-60.

— ВП. АВТОРІВ, що їх статей та фейлетонів ми з технічних причин не могли помістити в святоточному числі „Діла“, дуже перепрошуємо. Від їх праць використаємо в посвятоточних числах нашого часопису.

— З нагоди Світлого Свята Воскресіння Христового пересилаємо всім нашим Співробітникам, Дописувачам, Передплатникам, Читачам, Прихильникам та всім Українському Народові побажання веселих та щасливих Свят.

— Чергове число „Діла“ з'явиться в середівно у зазначений порі.

— МАГАЗИН БІЛЛЯ І ПОСТЕЛІ МИХАЙЛА ПРОЦЯ, ЛЬВІВ — РИНОК 14 поручає: КОВДРИ, МАТРАЦИ, готові подушки з пір'я, простирала, пошевни і всяке найважливіше жіноче і мужське біли. — Ціни дуже низькі — товар

КІР

Львів, Успенська 6. Тел. 280-88.
СТАНІСЛАВІВ, 3-го Мая 4. II. тел. 255.
П Л Я Н И

НОШТОРИСИ

654

Б У Д О В И

— Садон мод „Мак“ поручає весняні моделі кашубішків і квітів. Влаштує курси жовтківства, квітів і рукавичок. Львів, Галицька 1, I. пов. 545 1—5

— Гарне футро кримське — це золото. Набудете його у нас, тільки у Юліяна Глушенського, Львів, пл. Капітульна 3. Тел. 264-46. 1430 а 1—?

— Магазин постелі Р. Джала — Львів, Хоружави 5, поручає ковдри, матраци — переробляє ковдри по 4 зол. матраци по 6 зол. Приймає пір'я до прання. Тел. 294-81 1282

— Фарби, лякери, косметику купуємо у відомій фірмі інж. Б. Попович, Львів, вул. Руська 16. 708 1—3

— Лемківське прикладне мистецтво (скатертинки, подушки, дерев'яні вироби, писанки), що має окремий відділ на невідбудній етнографічній лемківській виставі в Музею НТШ, є на продаж по дуже дешевих цінах в крамниці „Українського Народного Мистецтва“, вул. Сімеуська 20. Найдете там найкращі великодні дарунки для рідні й знайомих. 775

Інж. Юрій Пасецький

держ. уповноважений інженер будови

Львів, Мончинського 26, тел. 270-27

виконує всі праці з обсягу: будівництва та промислової і житлової архітектури.

— Кімнатні квіти треба пересадити! В цьому поради нам найкраще книжка О. Бережницької-Будаєвої: Квіти, прикраса наших вікон і балконів. Коштує 1.— зл. з пересилкою 1.20 зл. Замовляти в усіх українських книгарнях. 765

— Не вдалась вам святоточна шитка? Це тому, що ви не заглянули до практичної куховарської книжки О. Ліщинської „Українська кухня“. Вже вийшли два зшитки „Мясна“, „Дріб і дичина“. Коштує 70 сот. із пересилкою 90 сот. Замовляти „Нова Хата“, Львів, ул. Косцюшка 5. 765

— Товариський Зізд 4—8 клас коломийської примісти з 1914 року буде в липні 1939 (до складу дано подано в червні). Просимо Товаришів готувати матеріали, особливо спомини шкільні, юні та інші до Альманаха та пам'ятки до журналу-архіву а також надсилати адреси свої і відомі адреси товаришів та — хто спроможний — листи до 5 зол. на кошти Зізду, на адресу: інж. Дмитро Михайлюк, Коломия, Собіського 34, ОСК. За інш. Гурток: Бойчук П., Бонковська М., інж. Крижановський П., інж. Михайлюк Д., Шарумяк Ю. 767

ДАЙМОН

ЗАПОРУКОЮ
БЕЗПЕКИ

— Весняний сезон у Черчі. Як довідуємось від Юліяна Живого, то без огляду на розбудову, що здійснюється інтенсивно, весняний сезон у Черчі не пропустить. Приготування у подальшому відвідати І. товара. 776

АПОЛЬ

„Ветань і змагайся“

це фразуючий титул найновішої суперфільми
вир. Метро-Гольдвин

режисерії геніяльного Ван Дайка

В гол. ролі РОБЕРТ ТЕЙЛОР, ВОЛЛЕС БІРРІ та чарівна ФЛОРАНС РІС.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Сповідь.

Сільська дерев'яна церква тонула ціла в сірім сумерку весняного вечора. Перед головним престолом блімала лампадка. а її мерехтливий світло скакало то тут то там, розсянюючи старе золоті ікон на іконостасі. Тиша лежала в храмі, тільки десь по темних кутках шелестіли молитви богомільців. Великодня сповідь добігла до кінця, а старенький священник сидів у сповідальниці вже тільки тому, що було сказано: до осьми.

Але ось почув священник неспівну ходу, виглянув і побачив людину ніби зі свого села, ніби ні, ніби знайому, ніби зовсім незнайому. Незнайомець станув перед сповідальницею і нерішуче переступив з ноги на ногу, поминав трохи шапку, кашельнував і почікався в потилицю.

— Ви може до сповіді? — спитав лагідно священник.

— Так... хотів би... Власне... — відповів незнайомець.

— То прошу.

І незнайомець приступив до віконця.

— Коли ти, сину, останній раз сповідався?

— В 1920 році.

— Ох, то давно! А колиж ти роджений?

— Не знаю.

— Не знаєш? А коли хрещений?

— За Володимира Великого.

— А як тобі на імя?

— Українець.

— Якж гріхи маєш на совісті?

— Великі, отче духовний. Самі великі. Що перший гріх, то наївність.

— Що що?

— Наївність. Вірна у все, що хто не наближав, а не вірив у факти. На чутках готовий був будувати політичну концепцію і через чутки змінити політичний план.

— Тяжкий гріх, сину, дуже тяжкий. А коли ти почав так грішити?

— Ох, дуже вже давно.

— А часто?

— Що раз!

— Не добре, брате. Ти не тільки грішник, але ще й грішник-рецидивіст. Не вчить тебе нічого досвід, історія.

— Я навад не оглядаюся, а історії не студіюю.

— Чому?

— Бо мені здається, що вже все знаю і на всім розуміюся.

— Ах, така енциклопедія на двох ногах.

К І Н О

ХИМЕРА

Святоточна ревелюційна програма

Прекрасна фільма повна кохання, музики і спілу, повна чару і красоти! Понад емоцію акції понад велич вистави, понад чар оточення вибивається зірка над зірками: соловейко-співи і екрану ЕРНА САК 771

— Комітет Пань Обнови Церкви св. Юра у Львові повідомляє Громадянство, що у Велику П'ятницю в год. 8. вечір відспіває хор під орудою Івана Охримовича Великописи Псалми: Бортинський Дм.: 1) Скажи ми Господи, 2) Гласом моїм, 3) Вскую прискорбна єси. Архангельський: 1) Вуши Боже молитву мою, 2) Внесла скорбти ми. Добровільні датки приймається з подякою. Весь дохід призначений на уфундування вітара Матері Вожді церкви св. Юра. 769 —2

— Веселих Свят бажає усім своїм Клієнтам Андрій Дуфанець, а по святах просить вступити до його кравецької робітні (Косцюшка 1 а, I п.), щоб оглянути нові весняні матеріали на одяг.

Так, такі Це часто в нас буває. Через те в нас багато люди знають, а дуже мало вибють. І всі всіх хочуть усього вчити... А ще що?

— Не планував традиції...

— Так, уважав її за непотрібну. Во не знав її, сину, добре і не цини її сили. Хапався за нове як за спасення...

— Правда, отче... І уважав, що шойно від мене починається правдива Україна.

— А до того часу — все що було, то ніщо?

— Так єсть!

— А ще який гріх?

— Був чинний тільки до чужих. Зі своїми зовсім інакше.

— Розумію. Уважав, що своїх можна ображувати. Правда, сину, воно багато безпечніше, але чи почесніше?

— Був прокуратором нашого життя, тоді як сусіди були адвокатами свого.

— Очевидно! Вишукував кожну плямку, а ясних місць не бачив?

— Уважав, що ясні місця річ зовсім нормальна.

— Ні, сину, нормальні і темні плями, бо люди людьми. Але не треба їх перебільшувати, так як у нас діється. Хоч... не можна їх зовсім закривати, так як це деінде діється... А ще що?

— Був зарозумілий.

— На що?

— На все. На свій розум...

— Знаючи про свої хиби, які ти перед хвилиною тут вичислив?

— На своє значіння. На свою платню, коли мені її підвищили...

— Сину! Значіння, платня. Чи це все таке певне? Без огляду на те, чи є збірні контракти чи їх нема? Подумай, навіть перед Святішим Отцем, коли його виберуть, палять мичку прядива і кажуть: „Сік трансїт гальорія мунд“. А що-ж казати про звичайну людину.

— Вибачте, отче, але я не є така собі звичайна людина. Я маю свої заслуги, я собою щось представляю...

— Представляєш передовсім непоправного грішника. Тепер я тобі розрешення не дам. Прийдеш на другий рік, але мусиш хоч трохи за той час поправитись.

Від сповідальниці відірвалася сіра постать і поплала в найтемішній куток церкви. За хвилину чути було як незнайомець широко гатився в груди: „Бо-о-же милостива буди мені грішному“. Видно широко постановив, але чи твердо дотримує постанови?

Чи найбільший його гріх, про який забув сказати, про перевагу серця над холодним розумом — дозволить йому на те?

На другий рік побачимо!

Галатіон Чіпка.

„НАНОН“

Оригінальні англійські матеріали, на пальта й убрання, мужські й жіночі матеріали з найліпших бельських фабрик поручас по дуже низьких цінах

М. Діпп і С-ка

Львів, пл. Голуховських 11.
тел. 267-35.

СВЯТОЧНА ПРОГРАМА

АТЛАНТИВ

Загальне захоплення викликає дозволено для
модолі фільма на часі

Морські Орли

В надпрограмі „Школа ширяків в Устіяноді”.

Евген Юревич та Лев Яциневич. Нововисвячені отримали бажаючі виконати успіхи в їх важкій праці.

— Квітень число „Лидарства Пресвятої Богородиці” підпадо несподіваний конфіскації, тому поява цього числа буде дещо спізнена.

— Тільки авіаційний дім дає безпеку родині! Тому користайтеся з буд. позичок Кооп. Банку Міланського Союзу Кредитовий, Львів, Руська 3, тел. 215-16. Домагайтесь безплатних інформацій! Станіславів і околиці повідомляємо, що в дні 1. квітня 1939 фабрика „Буркут” міститься при вулиці Собієвського 24.

Підприємство Будови — Інж. Д. Кузик, Коломия, Косцюшка 25, виконує всякого роду будови.

Д-р Михайло Дубовий

ординує у шкірних і внутрішніх недугах та лікарській косметичній

У ЛЬВОВІ — ВУЛ. КОСТЮШКА Ч. 4.

Сепаративні відвідини.

— Українські Великодні авіації. Першою авіацією буде Воскресна Утрень в Волоської церкви, яку передаватимуть опівночі, точніше від год. 24.00—2.00 вночі з 8-го на 9-го ц. м. (Велика Субота на Великдень). Підчас Утрень передадуть теж проповідь митр. Шептицького. У третій день Великодня, тобто 11. квітня, такі українські авіації: Служба Божа в Волоської церкви в год. 10.00—11.57 з проповіддю митр. Шептицького; в год. 14.00—14.30 в полудневому концерті відспіває відомий наш баритон Теодор Юськів низку українських пісень; в концерті братниче теж участь Іван Барвінський, що відіграє кілька композицій на віолончелі; в год. 16.30—17.00 хор „Сурма” під упр. дир. О. Палехевича відспіває концерт Великодніх пісень; врешті в год. 18.15—18.25 інж. Харитя Кононенко виконає гутіраку „Наша сільська хата”. По Великодні Святках, у п'ятницю 14. ц. м. в год. 14.10—14.30 почуємо з мікрофону гру відомого нашого піаніста Романа Савицького, що відіграє Прелюдію Вас. Барвінського.

— Святочні посилки для в'язнів. Згідно з в'язничими приписами в'язням можна переслати святочні пакети ваги 7 кг. Переслати можна 1 кг. хліба, 1 кг. цукру, 2 кг. овочів, 1 кг. булки, 1 кг. шоколаду, 3 дг. чаю, 2 цукерки, тютюн, паперці та сірники.

РОВЕРИ М. КАННЕР

на сплати Казимира Вал. 12.

— Виселили з приворожної смуги. Дня 15. березня ц. р. староство у Скалаті вислало з приворожної смуги Миколу Палія з Богданівки. М. Палія віз у селі разом з іншими кустурко-освітлювачами працює в наших установах. Тому 2 місяці ждала виселення зі с. Камінок Івана Ковальчука. Це вже другий випадок виселення на терені станції поліції і волости Богданівка.

— Жахливе самогубство. 60-літня Марія Юхон від довгого часу намагалася наложити на себе руку; м. її вона хотіла кинутися від даху, але дочка спинила її. Хоч від того часу родина сильно стерегла Юхону, вона зуміла закріпитися до даху і там брентною перебрала собі шнур — так, що голова ледва торкається тухла.

— Львівська хроніка. На горбках коло Печинської вулиці найдемо тіло немовляти. — К. Бродський з Пересівки вдарила молотком по голові свого сусіда І. Гловацького та спричинив у нього потрясіння мозку. — До шпиталю привезли І. Стебницьку (Зелена 6), сильно попарену при експлозії „прімуса”. — В домі при вул. Каліцій 18 обірвався тинк з полами та сильно поранив у голову та в ніс Марію Піні.

Спалінні мотори Deutz

найновішої конструкції для бетонових, помп, молотків, млинів, електростанцій і промислових заводів. Ціни фабричні. — Заступник на центральній і окремій мережах.

Спалінні сильники, Варшава, Новогродська 7, тел. 9-49-48. 9/76

— Звірство. У Ставчанах появилася скажена собака, тому волосна управа наказала повбивати всі собаки. Екзекуція відбувалася так, що один селянин бив по черзі собак сокирою куди попало, аж доки не вбив; деякі звірята не гинули відразу, так що приходилось їх довго добивати серед жахливих мук. Одна собака двічі вивралася і дотепер живе, важко поранена. Невже немає більш гуманного способу, як убивати звірята? Слід додати, що при цій гидкій роботі помагали агаданому селянинові його 2 сини — один 14-, другий 11-літній.

— Грабунковий напад. На станіславівського купця Б. Поляка напали бандити та зрабували йому 400 золотих.

Ревматизм?

ТАБЛЕТКИ

ASPIRIN

№ 3520

— Трагічна смерть старця. 84-літній старець Валентин Антоневич зі Сьрму вибрався перед кількома днями у куші над берегом Верти, щоб нарвати лози на Квітну неділю. Підчас аршування лози він так нещасливо споткнувся, що впав до води й затону. Його трупа знайшли щойно по кількох днях.

— Живий смоляк. У фабриці шкіри Яноти у Вжезі над Одрою прала робітниця Люція Мислява робітничі фарукки в хемічній мішанині. В одному менті рідина загорілася сама від себе й вогонь обхопив робітницю. На допомогу нещасній поспішили робітники, які встигли загасити вогонь. Важко поранену жертву відставили до лічниці в Рибніку, в якій вона бореться зі смертю.

НЕМА ЛІПШИХ ВИН

ЯК ІЗ ПИВНИЦЬ

„Народ Її Торговлі“

— В Румунії вистрілюють злочинців. Перед кількома днями вбив хтось та ограбив у Букарешті фармацевтку, на прізвище Темпешу. Свідство виявило, що злочину довершила служниця фармацевтки, яку 2 тижні перед убивством вона приєднала до служби. Служниця помагала злочинці в коханні. Убивники загребли 80.000 лей, утекли на проміжцію, де їх по кількох днях розшукав арештували й відвезли до Букарешту. Перед замою дивили починявся урядовий комітет, який поділяв, що убивницю застріляв жандарм підчас сироби злочинці. Трупи злочинців негайно спалили у крематорії.

Кіно
Гражина

СВЯТОЧНА ПРОГРАМА
ПРЕКРАСНА ЛЮБОВНА ФІЛЬМА НА ПІДСТ. СТ. КЕДЖИНСЬКОГО
Брехня Христини
з участю царівної пари БАРИЦЕВСЬКОЇ І СЛІВІНСЬКОЇ

— Проти надуживання алкоголю й нікотину в німецьких летунстві. Розпорядок маршала Герінга звертається проти надмірного вживання алкоголю й нікотину в летунстві. Цей розпорядок появилася на штабштах часопису приклича німецької повітряної армії. В ньому сказано, що головним обов'язком німецького воїна є дбати всіма засобами про своє здоров'я. Тому теж воїни повинні якнайбільше стримувати себе від алкоголю й нікотину.

ЛІКАР

Володимир Лазорко

ординує у внутрішніх недугах

753 ЛЬВІВ, ВУЛ. МУЧНА 10.

— Нова летунська катастрофа в Іспанії. Під Мадридом трапилася знову летунська катастрофа, якої жертвою став славний іспанський летун отаман Ібарра, один із найбільше відомих летунів, крім помершого перед кількома днями в катастрофі отамана Гарсія Морат. Ібарра летів з Леону до Мадриду разом зі 4 пасажирками. Недалеко Мадриду літак із невідомою причиною розбився. Летун і пасажирки загинули.

ТРИВ У ОНДУЛЯЦІЮ

288 і наймодніші зачіски виконує гарно і дешево заведення

Романа Секети

ул. Рутенського 7 (в брамі)

— Землетрус в Австралії. Із Мельбурну повідомляють, що минулої ночі населення міста розбудив сильний землетрус, який тривав 30 секунд. Підземні струси чути було не тільки в околиці. Матеріальні втрати невеликі. Немає ніяких вісток про жертви в людей.

— Наймолодша вдовця. Наймолодша вдовиця в Англії це 16-літня К. Печ із Сант Віля вийшла заміж перед кількома тижнями; небагато вже стратила свого чоловіка в світовій катастрофі. Молода вдовка сподіється, що небагато вийде знову заміж.

— Трагікомічна летунська катастрофа. Під час військових виправ над степами Аріахт звалився літак, яким кермував поручик Льюс. Коли летун застрілював небезпечно, вискочив із літака з легкопадом. Катастрофа скінчилась для нього до тієї міри трагічно, що літак замість легкопада із летуном на хвостовій поді і летун з шкуньно пошколювався підчас прильоту.

— Лиси, тхорі, пелеринки у великому пошуку по конкурентних цінах поручає єдиний львівський склад футер „ХРОМ”, Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83.

— Вже нема більше сірої заправки на вулиці Замковій до-авіаційному містечку. Це великий розквіт зносить до ділянки площею 1000 кв. м. в центрі міста, позбавлений мала і мала „де муть”. — Замість Скарби Обіжні. Міліція відокремлює цілу ділянку, що після вогню тим швидкою тимчасово, що її можна використати гарного ліноку. Показати фотоплази з цими відомостями ліпше ухвалити, а злочинці і вбивці.

Нові книжки й журнали.

Д-р Евген Храпливий: СОРОК ЛІТ ПРАЦІ Українського Господарського Товариства „Славська Голоса” в Львові (23. III. 1909—23. III. 1939). Львів: Українське Господарське Товариство „Славська Голоса” в Львові, 1939, 8-ка, стор. 20.

Листування Редакції.

Хв. Всесвітній Союз Українок, Прага: помістив в центральних пресах.
Вп. Допишуванням з Руського Народного Руху: Дуже дякую за листи, які надішли, але не можу на них відповісти.
Вп. Ст. Бочко, Германія: Дякую за листи, які надішли.
Вп. Вп. Громадин, що листи надішли, але не можу на них відповісти.
Вп. Вп. Громадин, що листи надішли, але не можу на них відповісти.

Театри.

Великий Театр.
Наділя 9. 4. год. 7.30 „Діти без батьків“.
Понеділок 10. 4. год. 8.30 „Томас і його друзі“; год. 7.30 веч. „Маскарада“.
Вівторок 11. 4. год. 7.30 „Маскарада“.
Середа 12. 4. год. 7.30 „Маскарада“.

Театр єдиномірностей.
Наділя 9. 4. год. 7.30 „Діти“ оперетка.
Понеділок 10. 4. год. 8.30 „Діти“; год. 7.30 „Авантюра однієї ночі“.
Вівторок 11. 4. год. 7.30 „Авантюра однієї ночі“.
Середа 12. 4. год. 7.30 „Авантюра однієї ночі“.

Український Театр ім. І. Котляревського.

Виставки:
2. 4. Катанське козання.
10. 4. Ширя.
11. 4. Киря з Львова.
8. Виставка ідеї театр до Жовтня.

Український Театр Ясифа Стадника (жовтня).

ДРОГОВИЧ:
9. 4. Гринь.
10. 4. Баба старого мана.
11. 4. Сіс.
12. 4. Люди на крині.
13. 4. Хам.

Український Народний Театр ім. М. Садаского.

СУДОВА ВІСНІ:
9. 4. Неодолі.
10. 4. Дай серцю волю.
11. 4. Гетьман Полуботок.
12. 4. За мовчазний прости.

ГЕСАКІВ:
12. 4. Дай серцю волю.
14. 4. Гетьман Полуботок.
15. 4. Неодолі.
16. 4. За мовчазний прости.
17. 4. Після Бесиду.

КІНА.

АМІР: „Хвиля оспуси“.
АПОЛОН: „Ветер і борисі“ (Роберт Тейлор, Воле Бері).
АТЛАНТИК: „Морські орли“.
БАВКА: „Іх експансивні шифер“ і жовта протекція.
ВАЛІК: „Діти говорять“.
ВАНДА: „Рок“ на осп. Йеромельо-на „Ларса вірок Варшави“.
ГРАЖДА: „Христинина брехня“.
БЕРОПА: „Гука-Діа“.
КАСІНО: „Великий зал“ і „Лівако Радар“.
КОМЕРСІК: „Доктор Мурек“.
МАРГОВЕНЬКА: „Лист до матері“.
МЕТРО: „Професор Віктор“.
МІРАЖ: „Флоріан“ на осп. Родови-на.
НУЗА: „Марія Антоанета“.
ПАЛЮ: „Волохот“ (Шенко з Тонь-ко).
ПАТІЯ: „Бурлака анад Волги“.
РАД: „Забута мелодія“.
РЕЛЬТО: „Молодий ліс“.
РЮК: „Гравіні“.
СВІТ: „Гай“; „Жерти великого мі-та“.
СВЯТОСЛАВ: „Проща джунгли“; „Джунгли 20. століття“.
СВІДЕН: „Пліт та комбої“.
ТОН: „Соперство“ (Шері Темпл).
УПІА: „Пригоди Робін Гуд“.
УМЕР: „Навіс“ в Ермою Вак.
ФОТОПЛАСТИКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Будан“.

Львівське Радіо.

Понеділок, 7. квітня 1939.
7.00 Радіошій дещина, 7.15 Музика з пл., 8.30 Галицька господоїні: Великий ліс, раді. вістки, музика з пл., 11.57 Ліс, 12.00 Музика, у перерві з год. 12.00 Полудня газети, 14.00 Інформаційна газета з українським мов., 14.10 Радіошій музика з пл., 14.30 Великий ліс, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Ліс, 14.55 Програма на застра, 15.00 Ліс, 15.05 „Міжостіна“, 15.10 Ліс, 15.15 Літературна хроніка, 15.20 Ліс, 15.25 Ліс, 15.30 Ліс, 15.35 Ліс, 15.40 Ліс, 15.45 Ліс, 15.50 Ліс, 15.55 Ліс, 16.00 Ліс, 16.05 Ліс, 16.10 Ліс, 16.15 Ліс, 16.20 Ліс, 16.25 Ліс, 16.30 Ліс, 16.35 Ліс, 16.40 Ліс, 16.45 Ліс, 16.50 Ліс, 16.55 Ліс, 17.00 Ліс, 17.05 Ліс, 17.10 Ліс, 17.15 Ліс, 17.20 Ліс, 17.25 Ліс, 17.30 Ліс, 17.35 Ліс, 17.40 Ліс, 17.45 Ліс, 17.50 Ліс, 17.55 Ліс, 18.00 Ліс, 18.05 Ліс, 18.10 Ліс, 18.15 Ліс, 18.20 Ліс, 18.25 Ліс, 18.30 Ліс, 18.35 Ліс, 18.40 Ліс, 18.45 Ліс, 18.50 Ліс, 18.55 Ліс, 19.00 Ліс, 19.05 Ліс, 19.10 Ліс, 19.15 Ліс, 19.20 Ліс, 19.25 Ліс, 19.30 Ліс, 19.35 Ліс, 19.40 Ліс, 19.45 Ліс, 19.50 Ліс, 19.55 Ліс, 20.00 Ліс, 20.05 Ліс, 20.10 Ліс, 20.15 Ліс, 20.20 Ліс, 20.25 Ліс, 20.30 Ліс, 20.35 Ліс, 20.40 Ліс, 20.45 Ліс, 20.50 Ліс, 20.55 Ліс, 21.00 Ліс, 21.05 Ліс, 21.10 Ліс, 21.15 Ліс, 21.20 Ліс, 21.25 Ліс, 21.30 Ліс, 21.35 Ліс, 21.40 Ліс, 21.45 Ліс, 21.50 Ліс, 21.55 Ліс, 22.00 Ліс, 22.05 Ліс, 22.10 Ліс, 22.15 Ліс, 22.20 Ліс, 22.25 Ліс, 22.30 Ліс, 22.35 Ліс, 22.40 Ліс, 22.45 Ліс, 22.50 Ліс, 22.55 Ліс, 23.00 Ліс, 23.05 Ліс, 23.10 Ліс, 23.15 Ліс, 23.20 Ліс, 23.25 Ліс, 23.30 Ліс, 23.35 Ліс, 23.40 Ліс, 23.45 Ліс, 23.50 Ліс, 23.55 Ліс, 24.00 Ліс, 24.05 Ліс, 24.10 Ліс, 24.15 Ліс, 24.20 Ліс, 24.25 Ліс, 24.30 Ліс, 24.35 Ліс, 24.40 Ліс, 24.45 Ліс, 24.50 Ліс, 24.55 Ліс, 25.00 Ліс, 25.05 Ліс, 25.10 Ліс, 25.15 Ліс, 25.20 Ліс, 25.25 Ліс, 25.30 Ліс, 25.35 Ліс, 25.40 Ліс, 25.45 Ліс, 25.50 Ліс, 25.55 Ліс, 26.00 Ліс, 26.05 Ліс, 26.10 Ліс, 26.15 Ліс, 26.20 Ліс, 26.25 Ліс, 26.30 Ліс, 26.35 Ліс, 26.40 Ліс, 26.45 Ліс, 26.50 Ліс, 26.55 Ліс, 27.00 Ліс, 27.05 Ліс, 27.10 Ліс, 27.15 Ліс, 27.20 Ліс, 27.25 Ліс, 27.30 Ліс, 27.35 Ліс, 27.40 Ліс, 27.45 Ліс, 27.50 Ліс, 27.55 Ліс, 28.00 Ліс, 28.05 Ліс, 28.10 Ліс, 28.15 Ліс, 28.20 Ліс, 28.25 Ліс, 28.30 Ліс, 28.35 Ліс, 28.40 Ліс, 28.45 Ліс, 28.50 Ліс, 28.55 Ліс, 29.00 Ліс, 29.05 Ліс, 29.10 Ліс, 29.15 Ліс, 29.20 Ліс, 29.25 Ліс, 29.30 Ліс, 29.35 Ліс, 29.40 Ліс, 29.45 Ліс, 29.50 Ліс, 29.55 Ліс, 30.00 Ліс, 30.05 Ліс, 30.10 Ліс, 30.15 Ліс, 30.20 Ліс, 30.25 Ліс, 30.30 Ліс, 30.35 Ліс, 30.40 Ліс, 30.45 Ліс, 30.50 Ліс, 30.55 Ліс, 31.00 Ліс, 31.05 Ліс, 31.10 Ліс, 31.15 Ліс, 31.20 Ліс, 31.25 Ліс, 31.30 Ліс, 31.35 Ліс, 31.40 Ліс, 31.45 Ліс, 31.50 Ліс, 31.55 Ліс, 32.00 Ліс, 32.05 Ліс, 32.10 Ліс, 32.15 Ліс, 32.20 Ліс, 32.25 Ліс, 32.30 Ліс, 32.35 Ліс, 32.40 Ліс, 32.45 Ліс, 32.50 Ліс, 32.55 Ліс, 33.00 Ліс, 33.05 Ліс, 33.10 Ліс, 33.15 Ліс, 33.20 Ліс, 33.25 Ліс, 33.30 Ліс, 33.35 Ліс, 33.40 Ліс, 33.45 Ліс, 33.50 Ліс, 33.55 Ліс, 34.00 Ліс, 34.05 Ліс, 34.10 Ліс, 34.15 Ліс, 34.20 Ліс, 34.25 Ліс, 34.30 Ліс, 34.35 Ліс, 34.40 Ліс, 34.45 Ліс, 34.50 Ліс, 34.55 Ліс, 35.00 Ліс, 35.05 Ліс, 35.10 Ліс, 35.15 Ліс, 35.20 Ліс, 35.25 Ліс, 35.30 Ліс, 35.35 Ліс, 35.40 Ліс, 35.45 Ліс, 35.50 Ліс, 35.55 Ліс, 36.00 Ліс, 36.05 Ліс, 36.10 Ліс, 36.15 Ліс, 36.20 Ліс, 36.25 Ліс, 36.30 Ліс, 36.35 Ліс, 36.40 Ліс, 36.45 Ліс, 36.50 Ліс, 36.55 Ліс, 37.00 Ліс, 37.05 Ліс, 37.10 Ліс, 37.15 Ліс, 37.20 Ліс, 37.25 Ліс, 37.30 Ліс, 37.35 Ліс, 37.40 Ліс, 37.45 Ліс, 37.50 Ліс, 37.55 Ліс, 38.00 Ліс, 38.05 Ліс, 38.10 Ліс, 38.15 Ліс, 38.20 Ліс, 38.25 Ліс, 38.30 Ліс, 38.35 Ліс, 38.40 Ліс, 38.45 Ліс, 38.50 Ліс, 38.55 Ліс, 39.00 Ліс, 39.05 Ліс, 39.10 Ліс, 39.15 Ліс, 39.20 Ліс, 39.25 Ліс, 39.30 Ліс, 39.35 Ліс, 39.40 Ліс, 39.45 Ліс, 39.50 Ліс, 39.55 Ліс, 40.00 Ліс, 40.05 Ліс, 40.10 Ліс, 40.15 Ліс, 40.20 Ліс, 40.25 Ліс, 40.30 Ліс, 40.35 Ліс, 40.40 Ліс, 40.45 Ліс, 40.50 Ліс, 40.55 Ліс, 41.00 Ліс, 41.05 Ліс, 41.10 Ліс, 41.15 Ліс, 41.20 Ліс, 41.25 Ліс, 41.30 Ліс, 41.35 Ліс, 41.40 Ліс, 41.45 Ліс, 41.50 Ліс, 41.55 Ліс, 42.00 Ліс, 42.05 Ліс, 42.10 Ліс, 42.15 Ліс, 42.20 Ліс, 42.25 Ліс, 42.30 Ліс, 42.35 Ліс, 42.40 Ліс, 42.45 Ліс, 42.50 Ліс, 42.55 Ліс, 43.00 Ліс, 43.05 Ліс, 43.10 Ліс, 43.15 Ліс, 43.20 Ліс, 43.25 Ліс, 43.30 Ліс, 43.35 Ліс, 43.40 Ліс, 43.45 Ліс, 43.50 Ліс, 43.55 Ліс, 44.00 Ліс, 44.05 Ліс, 44.10 Ліс, 44.15 Ліс, 44.20 Ліс, 44.25 Ліс, 44.30 Ліс, 44.35 Ліс, 44.40 Ліс, 44.45 Ліс, 44.50 Ліс, 44.55 Ліс, 45.00 Ліс, 45.05 Ліс, 45.10 Ліс, 45.15 Ліс, 45.20 Ліс, 45.25 Ліс, 45.30 Ліс, 45.35 Ліс, 45.40 Ліс, 45.45 Ліс, 45.50 Ліс, 45.55 Ліс, 46.00 Ліс, 46.05 Ліс, 46.10 Ліс, 46.15 Ліс, 46.20 Ліс, 46.25 Ліс, 46.30 Ліс, 46.35 Ліс, 46.40 Ліс, 46.45 Ліс, 46.50 Ліс, 46.55 Ліс, 47.00 Ліс, 47.05 Ліс, 47.10 Ліс, 47.15 Ліс, 47.20 Ліс, 47.25 Ліс, 47.30 Ліс, 47.35 Ліс, 47.40 Ліс, 47.45 Ліс, 47.50 Ліс, 47.55 Ліс, 48.00 Ліс, 48.05 Ліс, 48.10 Ліс, 48.15 Ліс, 48.20 Ліс, 48.25 Ліс, 48.30 Ліс, 48.35 Ліс, 48.40 Ліс, 48.45 Ліс, 48.50 Ліс, 48.55 Ліс, 49.00 Ліс, 49.05 Ліс, 49.10 Ліс, 49.15 Ліс, 49.20 Ліс, 49.25 Ліс, 49.30 Ліс, 49.35 Ліс, 49.40 Ліс, 49.45 Ліс, 49.50 Ліс, 49.55 Ліс, 50.00 Ліс, 50.05 Ліс, 50.10 Ліс, 50.15 Ліс, 50.20 Ліс, 50.25 Ліс, 50.30 Ліс, 50.35 Ліс, 50.40 Ліс, 50.45 Ліс, 50.50 Ліс, 50.55 Ліс, 51.00 Ліс, 51.05 Ліс, 51.10 Ліс, 51.15 Ліс, 51.20 Ліс, 51.25 Ліс, 51.30 Ліс, 51.35 Ліс, 51.40 Ліс, 51.45 Ліс, 51.50 Ліс, 51.55 Ліс, 52.00 Ліс, 52.05 Ліс, 52.10 Ліс, 52.15 Ліс, 52.20 Ліс, 52.25 Ліс, 52.30 Ліс, 52.35 Ліс, 52.40 Ліс, 52.45 Ліс, 52.50 Ліс, 52.55 Ліс, 53.00 Ліс, 53.05 Ліс, 53.10 Ліс, 53.15 Ліс, 53.20 Ліс, 53.25 Ліс, 53.30 Ліс, 53.35 Ліс, 53.40 Ліс, 53.45 Ліс, 53.50 Ліс, 53.55 Ліс, 54.00 Ліс, 54.05 Ліс, 54.10 Ліс, 54.15 Ліс, 54.20 Ліс, 54.25 Ліс, 54.30 Ліс, 54.35 Ліс, 54.40 Ліс, 54.45 Ліс, 54.50 Ліс, 54.55 Ліс, 55.00 Ліс, 55.05 Ліс, 55.10 Ліс, 55.15 Ліс, 55.20 Ліс, 55.25 Ліс, 55.30 Ліс, 55.35 Ліс, 55.40 Ліс, 55.45 Ліс, 55.50 Ліс, 55.55 Ліс, 56.00 Ліс, 56.05 Ліс, 56.10 Ліс, 56.15 Ліс, 56.20 Ліс, 56.25 Ліс, 56.30 Ліс, 56.35 Ліс, 56.40 Ліс, 56.45 Ліс, 56.50 Ліс, 56.55 Ліс, 57.00 Ліс, 57.05 Ліс, 57.10 Ліс, 57.15 Ліс, 57.20 Ліс, 57.25 Ліс, 57.30 Ліс, 57.35 Ліс, 57.40 Ліс, 57.45 Ліс, 57.50 Ліс, 57.55 Ліс, 58.00 Ліс, 58.05 Ліс, 58.10 Ліс, 58.15 Ліс, 58.20 Ліс, 58.25 Ліс, 58.30 Ліс, 58.35 Ліс, 58.40 Ліс, 58.45 Ліс, 58.50 Ліс, 58.55 Ліс, 59.00 Ліс, 59.05 Ліс, 59.10 Ліс, 59.15 Ліс, 59.20 Ліс, 59.25 Ліс, 59.30 Ліс, 59.35 Ліс, 59.40 Ліс, 59.45 Ліс, 59.50 Ліс, 59.55 Ліс, 60.00 Ліс, 60.05 Ліс, 60.10 Ліс, 60.15 Ліс, 60.20 Ліс, 60.25 Ліс, 60.30 Ліс, 60.35 Ліс, 60.40 Ліс, 60.45 Ліс, 60.50 Ліс, 60.55 Ліс, 61.00 Ліс, 61.05 Ліс, 61.10 Ліс, 61.15 Ліс, 61.20 Ліс, 61.25 Ліс, 61.30 Ліс, 61.35 Ліс, 61.40 Ліс, 61.45 Ліс, 61.50 Ліс, 61.55 Ліс, 62.00 Ліс, 62.05 Ліс, 62.10 Ліс, 62.15 Ліс, 62.20 Ліс, 62.25 Ліс, 62.30 Ліс, 62.35 Ліс, 62.40 Ліс, 62.45 Ліс, 62.50 Ліс, 62.55 Ліс, 63.00 Ліс, 63.05 Ліс, 63.10 Ліс, 63.15 Ліс, 63.20 Ліс, 63.25 Ліс, 63.30 Ліс, 63.35 Ліс, 63.40 Ліс, 63.45 Ліс, 63.50 Ліс, 63.55 Ліс, 64.00 Ліс, 64.05 Ліс, 64.10 Ліс, 64.15 Ліс, 64.20 Ліс, 64.25 Ліс, 64.30 Ліс, 64.35 Ліс, 64.40 Ліс, 64.45 Ліс, 64.50 Ліс, 64.55 Ліс, 65.00 Ліс, 65.05 Ліс, 65.10 Ліс, 65.15 Ліс, 65.20 Ліс, 65.25 Ліс, 65.30 Ліс, 65.35 Ліс, 65.40 Ліс, 65.45 Ліс, 65.50 Ліс, 65.55 Ліс, 66.00 Ліс, 66.05 Ліс, 66.10 Ліс, 66.15 Ліс, 66.20 Ліс, 66.25 Ліс, 66.30 Ліс, 66.35 Ліс, 66.40 Ліс, 66.45 Ліс, 66.50 Ліс, 66.55 Ліс, 67.00 Ліс, 67.05 Ліс, 67.10 Ліс, 67.15 Ліс, 67.20 Ліс, 67.25 Ліс, 67.30 Ліс, 67.35 Ліс, 67.40 Ліс, 67.45 Ліс, 67.50 Ліс, 67.55 Ліс, 68.00 Ліс, 68.05 Ліс, 68.10 Ліс, 68.15 Ліс, 68.20 Ліс, 68.25 Ліс, 68.30 Ліс, 68.35 Ліс, 68.40 Ліс, 68.45 Ліс, 68.50 Ліс, 68.55 Ліс, 69.00 Ліс, 69.05 Ліс, 69.10 Ліс, 69.15 Ліс, 69.20 Ліс, 69.25 Ліс, 69.30 Ліс, 69.35 Ліс, 69.40 Ліс, 69.45 Ліс, 69.50 Ліс, 69.55 Ліс, 70.00 Ліс, 70.05 Ліс, 70.10 Ліс, 70.15 Ліс, 70.20 Ліс, 70.25 Ліс, 70.30 Ліс, 70.35 Ліс, 70.40 Ліс, 70.45 Ліс, 70.50 Ліс, 70.55 Ліс, 71.00 Ліс, 71.05 Ліс, 71.10 Ліс, 71.15 Ліс, 71.20 Ліс, 71.25 Ліс, 71.30 Ліс, 71.35 Ліс, 71.40 Ліс, 71.45 Ліс, 71.50 Ліс, 71.55 Ліс, 72.00 Ліс, 72.05 Ліс, 72.10 Ліс, 72.15 Ліс, 72.20 Ліс, 72.25 Ліс, 72.30 Ліс, 72.35 Ліс, 72.40 Ліс, 72.45 Ліс, 72.50 Ліс, 72.55 Ліс, 73.00 Ліс, 73.05 Ліс, 73.10 Ліс, 73.15 Ліс, 73.20 Ліс, 73.25 Ліс, 73.30 Ліс, 73.35 Ліс, 73.40 Ліс, 73.45 Ліс, 73.50 Ліс, 73.55 Ліс, 74.00 Ліс, 74.05 Ліс, 74.10 Ліс, 74.15 Ліс, 74.20 Ліс, 74.25 Ліс, 74.30 Ліс, 74.35 Ліс, 74.40 Ліс, 74.45 Ліс, 74.50 Ліс, 74.55 Ліс, 75.00 Ліс, 75.05 Ліс, 75.10 Ліс, 75.15 Ліс, 75.20 Ліс, 75.25 Ліс, 75.30 Ліс, 75.35 Ліс, 75.40 Ліс, 75.45 Ліс, 75.50 Ліс, 75.55 Ліс, 76.00 Ліс, 76.05 Ліс, 76.10 Ліс, 76.15 Ліс, 76.20 Ліс, 76.25 Ліс, 76.30 Ліс, 76.35 Ліс, 76.40 Ліс, 76.45 Ліс, 76.50 Ліс, 76.55 Ліс, 77.00 Ліс, 77.05 Ліс, 77.10 Ліс, 77.15 Ліс, 77.20 Ліс, 77.25 Ліс, 77.30 Ліс, 77.35 Ліс, 77.40 Ліс, 77.45 Ліс, 77.50 Ліс, 77.55 Ліс, 78.00 Ліс, 78.05 Ліс, 78.10 Ліс, 78.15 Ліс, 78.20 Ліс, 78.25 Ліс, 78.30 Ліс, 78.35 Ліс, 78.40 Ліс, 78.45 Ліс, 78.50 Ліс, 78.55 Ліс, 79.00 Ліс, 79.05 Ліс, 79.10 Ліс, 79.15 Ліс, 79.20 Ліс, 79.25 Ліс, 79.30 Ліс, 79.35 Ліс, 79.40 Ліс, 79.45 Ліс, 79.50 Ліс, 79.55 Ліс, 80.00 Ліс, 80.05 Ліс, 80.10 Ліс, 80.15 Ліс, 80.20 Ліс, 80.25 Ліс, 80.30 Ліс, 80.35 Ліс, 80.40 Ліс, 80.45 Ліс, 80.50 Ліс, 80.55 Ліс, 81.00 Ліс, 81.05 Ліс, 81.10 Ліс, 81.15 Ліс, 81.20 Ліс, 81.25 Ліс, 81.30 Ліс, 81.35 Ліс, 81.40 Ліс, 81.45 Ліс, 81.50 Ліс, 81.55 Ліс, 82.00 Ліс, 82.05 Ліс, 82.10 Ліс, 82.15 Ліс, 82.20 Ліс, 82.25 Ліс, 82.30 Ліс, 82.35 Ліс, 82.40 Ліс, 82.45 Ліс, 82.50 Ліс, 82.55 Ліс, 83.00 Ліс, 83.05 Ліс, 83.10 Ліс, 83.15 Ліс, 83.20 Ліс, 83.25 Ліс, 83.30 Ліс, 83.35 Ліс, 83.40 Ліс, 83.45 Ліс, 83.50 Ліс, 83.55 Ліс, 84.00 Ліс, 84.05 Ліс, 84.10 Ліс, 84.15 Ліс, 84.20 Ліс, 84.25 Ліс, 84.30 Ліс, 84.35 Ліс, 84.40 Ліс, 84.45 Ліс, 84.50 Ліс, 84.55 Ліс, 85.00 Ліс, 85.05 Ліс, 85.10 Ліс, 85.15 Ліс, 85.20 Ліс, 85.25 Ліс, 85.30 Ліс, 85.35 Ліс, 85.40 Ліс, 85.45 Ліс, 85.50 Ліс, 85.55 Ліс, 86.00 Ліс, 86.05 Ліс, 86.10 Ліс, 86.15 Ліс, 86.20 Ліс, 86.25 Ліс, 86.30 Ліс, 86.35 Ліс, 86.40 Ліс, 86.45 Ліс, 86.50 Ліс, 86.55 Ліс, 87.00 Ліс, 87.05 Ліс, 87.10 Ліс, 87.15 Ліс, 87.20 Ліс, 87.25 Ліс, 87.30 Ліс, 87.35 Ліс, 87.40 Ліс, 87.45 Ліс, 87.50 Ліс, 87.55 Ліс, 88.00 Ліс, 88.05 Ліс, 88.10 Ліс, 88.15 Ліс, 88.20 Ліс, 88.25 Ліс, 88.30 Ліс, 88.35 Ліс, 88.40 Ліс, 88.45 Ліс, 88.50 Ліс, 88.55 Ліс, 89.00 Ліс, 89.05 Ліс, 89.10 Ліс, 89.15 Ліс, 89.20 Ліс, 89.25 Ліс, 89.30 Ліс, 89.35 Ліс, 89.40 Ліс, 89.45 Ліс, 89.50 Ліс, 89.55 Ліс, 90.00 Ліс, 90.05 Ліс, 90.10 Ліс, 90.15 Ліс, 90.20 Ліс, 90.25 Ліс, 90.30 Ліс, 90.35 Ліс, 90.40 Ліс, 90.45 Ліс, 90.50 Ліс, 90.55 Ліс, 91.00 Ліс, 91.05 Ліс, 91.10 Ліс, 91.15 Ліс, 91.20 Ліс, 91.25 Ліс, 91.30 Ліс, 91.35 Ліс, 91.40 Ліс, 91.45 Ліс, 91.50 Ліс, 91.55 Ліс, 92.00 Ліс, 92.05 Ліс, 92.10 Ліс, 92.15 Ліс, 92.20 Ліс, 92.25 Ліс, 92.30 Ліс, 92.35 Ліс, 92.40 Ліс, 92.45 Ліс, 92.50 Ліс, 92.55 Ліс, 93.00 Ліс, 93.05 Ліс, 93.10 Ліс, 93.15 Ліс, 93.20 Ліс, 93.25 Ліс, 93.30 Ліс, 93.35 Ліс, 93.40 Ліс, 93.45 Ліс, 93.50 Ліс, 93.55 Ліс, 94.00 Ліс, 94.05 Ліс, 94.10 Ліс, 94.15 Ліс, 94.20 Ліс, 94.25 Ліс, 94.30 Ліс, 94.35 Ліс, 94.40 Ліс, 94.45 Ліс, 94.50 Ліс, 94.55 Ліс, 95.00 Ліс, 95.05 Ліс, 95.10 Ліс, 95.15 Ліс, 95.20 Ліс, 95.25 Ліс, 95.30 Ліс, 95.35 Ліс, 95.40 Ліс, 95.45 Ліс, 95.50 Ліс, 95.55 Ліс, 96.00 Ліс, 96.05 Ліс, 96.10 Ліс, 96.15 Ліс, 96.20 Ліс, 96.25 Ліс, 96.30 Ліс, 96.35 Ліс, 96.40 Ліс, 96.45 Ліс, 96.50 Ліс, 96.55 Ліс, 97.00 Ліс, 97.05 Ліс, 97.10 Ліс, 97.15 Ліс, 97.20 Ліс, 97.25 Ліс, 97.30 Ліс, 97.35 Ліс, 97.40 Ліс, 97.45 Ліс, 97.50 Ліс, 97.55 Ліс, 98.00 Ліс, 98.05 Ліс, 98.10 Ліс, 98.15 Ліс, 98.20 Ліс, 98.25 Ліс, 98.30 Ліс, 98.35 Ліс, 98.40 Ліс, 98.45 Ліс, 98.50 Ліс, 98.55 Ліс, 99.00 Ліс, 99.05 Ліс, 99.10 Ліс, 99.15 Ліс, 99.20 Ліс, 99.25 Ліс, 99.30 Ліс, 99.35 Ліс, 99.40 Ліс, 99.45 Ліс, 99.50 Ліс, 99.55 Ліс, 100.00 Ліс, 100.05 Ліс, 100.10 Ліс, 100.15 Ліс, 100.20 Ліс, 100.25 Ліс, 100.30 Ліс, 100.35 Ліс, 100.40 Ліс, 100.45 Ліс, 100.50 Ліс, 100.55 Ліс, 101.00 Ліс, 101.05 Ліс, 101.10 Ліс, 101.15 Ліс, 101.20 Ліс, 101.25 Ліс, 101.30 Ліс, 101.35 Ліс, 101.40 Ліс, 101.45 Ліс, 101.50 Ліс, 101.55 Ліс, 102.00 Ліс, 102.05 Ліс, 102.10 Ліс, 102.15 Ліс, 102.20 Ліс, 102.25 Ліс, 102.30 Ліс, 102.35 Ліс, 102.40 Ліс, 102.45 Ліс, 102.50 Ліс, 102.55 Ліс, 103.00 Ліс, 103.05 Ліс, 103.10 Ліс, 103.15 Ліс, 103.20 Ліс, 103.25 Ліс, 103.30 Ліс, 103.35 Ліс, 103.40 Ліс, 103.45 Ліс, 103.50 Ліс, 103.55 Ліс, 104.00 Ліс, 104.05 Ліс, 104.10 Ліс, 104.15 Ліс, 104.20 Ліс, 104.25 Ліс, 104.30 Ліс, 104.35 Ліс, 104.40 Ліс, 104.45 Ліс, 104.50 Ліс, 104.55 Ліс, 105.00 Ліс, 105.05 Ліс, 105.10 Ліс, 105.15 Ліс, 105.20 Ліс, 105.25 Ліс, 105.30 Ліс, 105.35 Ліс, 105.40 Ліс, 105.45 Ліс, 105.50 Ліс, 105.55 Ліс, 106.00 Ліс, 106.05 Ліс, 106.10 Ліс, 106.15 Ліс, 106.20 Ліс, 106.25 Ліс, 106.30 Ліс, 106.35 Ліс, 106.40 Ліс, 106.45 Ліс, 106.50 Ліс, 106.55 Ліс, 107.00 Ліс, 107.05 Ліс, 107.10 Ліс, 107.15 Ліс, 107.20 Ліс, 107.25 Ліс, 107.30 Ліс, 107.35 Ліс, 107.40 Ліс, 107.45 Ліс, 107.50 Ліс, 107.55 Ліс, 108.00 Ліс, 108.05 Ліс, 108.10 Ліс, 108.15 Ліс, 108.20 Ліс, 108.25 Ліс, 108.30 Ліс, 108.35 Ліс, 108.40 Ліс, 108.45 Ліс, 108.50 Лі

ШКІРЯНІ КАГАНЦІ
і рямці для пові у найліпшій гатунку.
линів, гарантія продажі
РОБІТНЯ І СКЛАД ГУРТОВОЇ ПРОДАЖІ
Н. Барер. Львів, Сикстуська 2.
т. 448 5-0

ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
„ХАРІС“
Львів. — вул. КОРНЯКІВ Ч. 3.
Вісім Кравецької вул., коло церкви
св. Олеси (Народний Дім).
Улаштує похорони, перепроваджує
поховання і перевозить тілаші оо-
тими в найкращій етороні по най-
дешевіших цінах.
Телефон бюро 214-84.
Телефон гараму 224-05.
207. 729

ИНВЕНТАР для ДРУКАРЕНЬ
машини друкарські і для пе-
реплетні, черенки, регали та інше
друкарське приладдя
порукає:
ГРАФІКА
Марко Зайде
Львів. — СВ. МИХАЙЛА Ч. 8.
— Телефон ч. 219-03 і 220-43. —
Власна якрібна вальцевої маси
і пневматична відливання вальців.
Єдина у Східній Галичині фабри-
ка друкарських фарб, чорних
і кольорових.
207. 728

УКРАЇНЬСЬКА МЕХ. ГАРБАРНЯ
Астра
СТРИЙ. — вул. ЦВІНТАРНА Ч. 7.
банк своїм Вельмишан. Клієнтам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ.
814

З НАГОДИ
„ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО“
найкращі вобачення засида своїм Відберкам
Книгарня і склад паперу
„Шкільна Поміч“
СТАНІСЛАВІВ П. О. В. 2.
804 1-1

Щого не було ще з причини кірзи
Кожий дістане даром Стр. Брелінг

Дя. Р. П. ч. 3908 і 50
стріляних набоїв (без
дозволу), хто замо-
вить у нас писемно
товаришів з францу-
ського водота систе-
ми „Анкер“ який пі-
чок не ріжнється від
оригіналу і має гарантію. Вирету-
ючає до мінути в мітний склад: 2 шт.
11 вод. дівший фантазійний гатунок 7-90,
10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.
6-78 вод. 12, 15, 17, 25; на
руку жіночий або му-
ж. жеський вод. 11, 13, 15,
20. Девізи з францу-
ського водота вод. 1, 2, 4, 6;
Стілами будівництва 10, 12 вод.
Без риска! Аким не подоба-
ється заберемо гроші. Виспа-
дко за поштовою відправкою
на Л. 4-кувати: Fabr. Zag. Sawajc. „Ma-
vot. Zankovskij“, Warszawa, Granica 7.
814 798

З нагоди Воскресення Христово-
го всім своїм Високодостоїнним
Гостям бажає Веселих Свят
Першорядний Ресторан
МИХАЙЛА КУЗИШИНА
в ПЕРЕМІШЛІ, пл. НА БРАМІ 4.

Електрично-Інсталяційно
концес. Заведення
Івана Головенка
Станіславів, Собіського 24.
(в подвір'ю Народ. Торговлі)

Інсталує: електричне освітлення,
мотори, динамо-машини, дзвін-
ки, грозоводи, телефони.
Веде: електрично-механічний зар-
єтат для напруги. — Спонує ав-
тогеном: коване і лите залізо,
метал і т. п. — На провінцію
ансиде фахових монтерів.

Високоповажаним Паням Клієнт-
кам і Прихильникам моєї фірми
бажає **ВЕСЕЛИХ СВЯТ**
Колос Іван
ВУЛ. АКАДЕМІЧНА Ч. 24.

СЬОГОДНІ ЦЕ ВЖЕ САМОЗРОЗУМІЛА РІЧ,
ЩО КОЖНИЙ СВІДОМИЙ ГРОМАДЯНИН
КУПУЄ НАБІЛ І СПОРІДНЕНІ ТОВАРИ ТІЛЬКИ
В КРАМНИЦЯХ „МАСЛОСОЮЗУ“,
А НЕЗАЛЕЖНО ВІД ЦЬОГО ДОМАГАЄТЬСЯ
ВСЕ І ВСЮДИ ВИРОБІВ „МАСЛОСОЮЗУ“.

Часопис мод і домашнього господарства
НОВА ХАТА
приносить у кожному числі
нові народні взори.
Чвертьрічна передплата 4- зол.
Домагайтесь показових чисел.
Адреса: Львів, ул. Косцюшки Ч. 3.
765

СТАЦІЯ ОБСЛУГИ
„Chevrolet“ „Buick“ „Opel“
Замінні частини — бензина — смаи — сталє поготівля.
САМОХОДИ особові, тягарові, АВТОБУСИ скарасовані або самі під-
віззя, на погін: бензиною, газом з дерева, газом земним поручає:
авторизоване представництво під фірмою:
„САМОХОДИ“
Ска з о. о. 49/39
СТАНІСЛАВІВ, ВУЛ. САПЕЖИНЬСЬКА Ч. 68. Тел. 570.

Видавництво Львівської Рільничої Палати

ЦІНА без на-з пере- рескал/сильно золотих	ЦІНА без на-з пере- рескал/сильно золотих
В українській мові:	Е.Томашевський: Туди гуш 0.30 0.40
Ст. Нікоревич: Годіла ку- рої (діталоге у Т-ві „Сільський Господар“ 0.80 0.90	Е.Томашевський: Обут жи- вого дробу 1.— 1.25
В польській мові:	Інк. О. Куміан: Як по- правити якість масла 0.30 0.30
Ст. Нікоревич: Як прода- вати яйця — 3-те вид. 0.20 0.20	Інк. А. Слючилло: Що тре- ба знати про харалуло- ві шкіри 1.— 2.25
Ст. Нікоревич: Організа- ція і техніка ведення конкурсу господарств дробу 0.30 0.40	Інк. П. Суходольський: Домашній промисел з Ні- меччини, Австрії і Швей- царії 2.25 2.50
Інк. Я. Пайоні і Інк. А. Слючилло: Знімання і консервування барани- чих шкір 0.40 0.50	А. Бобровський: Полоні погохні 0.20 0.25
Я. Сметанський: Зарис польської бібліографії риболовства 0.50 0.60	Е.Томашевський: Техніка варіву і переріби дро- бу (вид. Тов. Год. Др.) 1.50 1.75

Головний склад: КНИГАРНЯ Б. ПОЛОНЕЦЬКИЙ — Львів, Академічна 2 а
Ч. П. К. О. 507248

УКРАЇНБАНК „ВІРА“ В ПЕРЕМІШЛІ

просить П. Т. Чаєнів зголошуватись по диві-
денду від улілів за 1938 р. у висоті 4% та
водночас повідомляє, що обичайні у біжучому
році відсотки від позичок до 9%, а від вкладів
надаліше платить від 3—5%. 762

Правдивий смакун признає тільки
пиво бровару „БУСК“
Експортове (ясне) Бок (темне) і Пийого.
Дістанете всюди!

Молі оживають!
купуйте негайно протимолеві мішми
на футра
ПРОДАВ **Союзний Базар**
Львів, Руська 20.
719 2-5

Годинники
ПЕРСТЕНІ ОБРУЧКИ
СТОЛОВУ ЗАСТАВУ
порукає ірра
українська крамниця
Р.ТАРНОВЕЦЬКОГО
Львів. ПІСУДСЬКОГО 11а
ПРИЙМАЄ ВСЬКІ НАПРАВКИ — КУПУЄ ЗОЛОТО І СРІБЛО

Вол. Белегай
МУЖЕСЬКИЙ КРАВЕЦЬ
Львів, вул. Курнова Ч. 14
меш. 8, в подвір'ю
виконує савицелінчі, мужеські і оту-
дентські кравецькі роботи: еозідю,
ооро і по найнижчих цінах.
814 6-12

Кафлярська кооператива
КЕРАМІКА
Львів, Шестигонна 16 а. — Тел. 296-19
виконує всі кафлярські роботи,
має на складі кафлі української
582 продукції. 8-10

РОЗПЛАДЯ
шлункове

це причина початку різних
недуг. Воно відбирає апетит
і спричиняє злу перемену ма-
терії. Тому треба дбати про
нормальну працю шлунка че-
рез регулярне випорожню-
вання.

Зела з гір Гарцу
Д-ра ЛЯВЕРА
живають при запорі, упра-
вильнюють травлення, почи-
щують лагідно і безболісно,
протидіють тошноті, виді-
люють гнильні субстанції, на-
прямчають до них. Уни-
вимо їх тем з успіхом при
недугах печінки, нирок і мі-
хура, мозочних наміниці, рев-
матизму, артритизму, геморо-
їдах і тошноті.

ЗЕЛА з ГІР ГАРЦУ
Д-ра ЛЯВЕРА

Івж. Тарас Грушкевич
держ. упов. інженір будівництва
Львів, 3-Мая 11, м. 13 тел. 115-14
Виконує: ПЛЯНИ — СТАТИЧНІ
ОБЧИСЛЕННЯ — БУДОВИ.

КАПЕЛЮХИ, СПОРТОВІ НАШКЕТИ
та всілякі ШАПКИ продає

„Беркут“

Шапкарня Українського Т-ва Допомоги Інвалідам
при вул. БЛЯХАРСЬКА Ч. 14
883 (бічна вул. Руської). 1-7

„ВОДОТЯГИ“

Будує технічне і підприємство для монтажу водотягів, санітарної техніки та опалення.

Львів, вул. Пелчинська 22, — тел. 23-166.
Станіславів, 3-го Мая 12.

724 1-12

Українська Швальня „Емка“ Львів, підвал Ч. 1.

порукає по приготуванню цукерок, муческих і живих білків, цукатів, шашликів, шашличок, бляшечок, сирників, охоронних цукатів, — Земонавля в власних і привнесених матеріалах виконує до 24 годин. 784

ФІРАНКИ, КАПИ ЗА БЕЗЦІН поручає артист. робітня „ДЕНОРАЦІЯ“
Львів, ЛЕГІОНІВ 29 в Пасажі, біля Орбісу. Купуючий одержує дарунок.

ПОВІДОМЛЯЄМО, що з днем. 25. III ц. р. ми перенесли наш СКЛАД ОБУВИ

„МЕА“

з вул. ЛЕГІОНІВ 33 до нового льокалю при ВУЛ. ЛЕГІОНІВ 25, тел. 284-47.
Як завжди так і тепер ми засобили наш склад у найновіші моделі обуви.

ТАПЧАНИ

модерні ТАПЦЕРОВАНІ МЕБЛІ до ліжок сітан, матраци найкраще

ВІРІВНІ
Б. Уріх Львів
Зелена 5,
870 2-4

РОВЕРИ

ДНІСТЕР

499 11-13 **НАЙЛІПШІ**

Обуву

першорядної якості, мужеська, жіноча, дитяча
порукає фірма „Сплендід“
Львів, Галицька 1.
Спеціальні домашні пантофлі.

ДРОТЯНІ СІТКИ

найкраще поручає

Заріба дротяних сіток і дротів

„СЯТКОДРУТ“

Львів, Замарстинівська 33

Намороці мужеські одяги замовляйте в українській кравецькій робітні

М. Брунець

Львів, Академічна 24, 1. п. Тел. 295-88.

На складі наймодніші кравецькі й англійські матеріали. 10-2

В ТЕПЕРІШНІХ НЕПЕВНИХ ЧАСАХ НАЙКРАЩИМ СВЯТОЧНИМ ПОБАЖАННЯМ БУДЕ ПОЛІСА ЖИТТЄВОЇ ОБЕЗПЕКИ ЄДИНОГО УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ

КАРПАТІЯ

Львів, РИНОК Ч. 38.

ЧЧ. ТЕЛ. 258-43 і 258-92.

ПИШІТЬ ЗА ІНФОРМАЦІЯМИ.

КООП. „БАЗАР“, ЛЬВІВ, ВУЛ. РУСЬКА Ч. 3.

яке продає

ПРЕКРАСНІ ВЕСНЯНІ ЗРАЗКИ

шаликів, краваток, рукавичок, білль, панчіх і т. п.
ВЕЛИКИЙ ВИБІР. НАЙНИЖЧІ ЦІНИ.

МОЛОЧНІ І ДЕСЕРОВІ ЧОКОЛЯДИ

та

Кармельки в чокол. у великім виборі

порукає

А. Пясецький
С. А. КРАКІВ

ПАРАСОЛІ до саду, міночі, мужеські і дитячі **ЗАДУРНО**

з найтрикішніх гатунків що не проманоють і не тріскають, найоригінальніші моделі сезону 1939 р. поручає першорядне виробництво парасолів „СІНО“ віддавна відома фірма Зіхер і Корнес, Львів, ЛЕГІОНІВ 29 в Пасажі праворуч зараз побіч „Орбісу“. Репарації і покриття виконує на місці ЗА БЕЗЦІН.

СТАРІ ПАРАСОЛІ ВІМІНЮЄМО НА НОВІ.

Отже хто хоче бути вдосколений нехай зверне пильну увагу на докладну адресу і ЧИСЛО ДОМУ.

ЛІТОГРАФІЯ

виконує літографічні друки, копірові афіші, етикетки, ноти, мапи і т. п.

ЄДИНІ УКРАЇНСЬКІ
ГРАФІЧНІ ЗАВЕДЕННЯ

„УНІЯ“

Львів, МІЛКОВСЬКОГО Ч. 5

Телефон 292-97

ЦИНКОГРАФІЯ

Виріб друкарських і літ. черткових і сіткових, одно- і більше копірових.

Ціни конкурентні!

Незмінно вирізняється
знаменитою якістю.

**„Baskin“
dra OETKERA**

УЗАЗІ ВПОВ. ВІДБОРЦІВ
порукає
вироби репрезентовані фірми

UNIA-WENTZKI

С. А. ГРУДЗІОНДЗ

МАШИНИ
РІЛЬНИЧЕ ПРИЛАДДА
ЗАПАСНІ ЧАСТИНИ

K. OCHSNER i SYN, Ільон
СПАЛЬНИКОВІ МОТОРИ

MS. CORMICKA, NEUSS
ЖИВІЯРКИ
КОСІЯРКИ

J. BAMMER & Co. Weidhofen
СТИРІЙСЬКІ КОСИ
ДО ТРАВ І ЗВІЖОК

ФАБРИКА ТРАКІВ І МАШИ
до обробу дерев
MS. C. BLUMWE & Co. Ільон

Дім рілничко-торговельний

КАЗИМІР ЧАПЛІЦЬКИЙ

Львів, ул. Сапінг 18.
Тел. 259-94. ПКО 506-345.

Печі і кафлеві кухні

ставимо нові старі апарати
у Львові і на провінції

Михайло Галібей

Львів, ПЕТРА СКАГІ 1

705 Тел. 261-65. 3-10

Бляхарська робітня
будівельно-галантерейно-кравецька
дахів і репарацій

Андрій Бартків

Львів, вул. Глибока 12. Тел. 258-12.

КУПУНТИ МУШТАРДУ

ТІЛЬКИ

„МІКА“

Львів, Городецька 12.

ЦІННИК ОГолошень у щоденнику „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти.

1 м. оголошення до його жінки в руб.

руч. оголошення воз. 0.85

1 м. оголошення в тексті і мовчав воз. 0.60

1 м. оголошення на першій сторінці воз. 0.80

Дрібні оголошення від слів:

матримоніальні і приват. кореспонденція по воз. 0.15

купно, продаж, викуп і т. п. воз. 0.10

шукачі праці воз. 0.05

слово товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1

Остання сторінка 1/2

Остання сторінка 1/4

Остання сторінка 1/8

Redaktorzy: dr Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckij Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów, Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów, Rynek 14.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видве Видавничий Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 14.